

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pléna)

30. září 2021 *

Obsah

I.	Právní rámec	6
A.	Unijní právo	6
1.	Smlouva o FEU	6
2.	Služební řád	7
3.	Nařízení č. 2290/77	7
4.	Směrnice 2008/118/ES	8
5.	Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013	8
6.	Vnitřní pravidla přijatá Účetním dvorem	10
a)	Jednací řád	10
b)	Rozhodnutí č. 1-2003	10
c)	Rozhodnutí č. 7-2004	11
d)	Rozhodnutí č. 33-2004	12
e)	Kodex chování z roku 2004	13
f)	Rozhodnutí č. 19-2009	13
g)	Rozhodnutí č. 66-2011	14
h)	Kodex chování z roku 2012	14
i)	Prováděcí předpisy k jednacímu řádu	15
B.	Lucemburské právo	16

* Jednací jazyk: francouzština..

II.	Skutkové okolnosti sporu	18
III.	Vyšetřování a zahájená řízení	18
	A. Předběžná opatření přijatá Účetním dvorem	18
	B. Vyšetřování OLAF	19
	C. Zahájení projednávaného řízení v rámci Účetního dvora	19
	D. Trestní stíhání zahájené lucemburskými orgány	20
IV.	Návrhová žádání účastníků řízení	20
V.	K návrhu na přerušlení tohoto řízení	21
	A. Argumentace účastníků řízení	21
	B. Závěry Soudního dvora	21
VI.	K návrhu na uložení povinnosti k předložení určitých dokumentů	22
	A. Argumentace účastníků řízení	22
	B. Závěry Soudního dvora	22
VII.	K žádosti o odstranění dokumentu ze spisu	23
	A. Argumentace účastníků řízení	23
	B. Závěry Soudního dvora	23
VIII.	K žalobě	24
	A. K přípustnosti žaloby	24
	1. K tvrzené neslučitelnosti tohoto řízení s právem na účinnou soudní ochranu	25
	a) Argumentace účastníků řízení	25
	b) Závěry Soudního dvora	25
	2. K tvrzené neregulérnosti vyšetřování OLAF	25
	a) Argumentace účastníků řízení	25
	b) Závěry Soudního dvora	27
	3. K tvrzené neregulérnosti postupu uplatněného v rámci Účetního dvora při schvalování podání této žaloby	31
	a) Argumentace účastníků řízení	31

b) Závěry Soudního dvora	32
4. K tvrzenému prodlení, s nímž byla žaloba Účetního dvora podána	35
a) Argumentace účastníků řízení	35
b) Závěry Soudního dvora	35
B. K žalobním důvodům	37
1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neohlášeného a protiprávního výkonu politické činnosti a jednatelské činnosti v občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (société civile immobilière)	38
a) K první části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z výkonu neohlášené a protiprávní politické činnosti	39
1) Argumentace účastníků řízení	39
2) Závěry Soudního dvora	40
b) Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z neohlášeného a protiprávního výkonu jednatelské činnosti v občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (société civile immobilière)	41
1) Argumentace účastníků řízení	41
2) Závěry Soudního dvora	42
2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití prostředků Účetního dvora k financování činností nesouvisejících nebo neslučitelných s jeho funkcemi člena tohoto orgánu	43
a) K přípustnosti prvního žalobního důvodu	43
1) K výkonu posuzovací pravomoci Účetním dvorem	43
i) Argumentace účastníků řízení	43
ii) Závěry Soudního dvora	44
2) K podání žaloby a přípustnosti tabulky uvedené v příloze repliky	44
i) Argumentace účastníků řízení	44
ii) Závěry Soudního dvora	45
b) K opodstatněnosti prvního žalobního důvodu	47
1) Argumentace účastníků řízení	47
2) Závěry Soudního dvora	50

i)	K porušení zásady ochrany legitimního očekávání	51
ii)	K výdajům na služební cesty a denním příspěvkům	53
	– K pobytu v Crans-Montaně	54
	– K pobytu na Kubě	55
	– Ke vztahům udržovaným s představiteli a politickými hnutími	57
	– Ke vztahům s představiteli soukromých hospodářských subjektů	62
	– Ke vztahům se zastupujícími organizacemi a sdruženími	64
	– K vyvíjení nepovolené externí činnosti	66
	– K účasti na honech	68
	– K ostatním služebním cestám zmíněným Účetním dvorem	70
iii)	K výdajům na reprezentaci a pohoštění	74
	– K výdajům na reprezentaci souvisejícím se vztahy s politickými představiteli	75
	– K výdajům na reprezentaci souvisejícím se vztahy s jinými osobami	77
	– K výdajům vztahujícím se k recepcím pořádaným v obydlí K. Pinxtena	79
iv)	K užívání služebního vozidla a využívání služeb řidiče	82
	– K výdajům na dopravu vzniklým mimo služební cesty K. Pinxtena	83
	– K výdajům na dopravu vzniklým při služebních cestách K. Pinxtena	88
	– K užití služebního vozidla bez využití služeb řidiče	91
3.	K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití a protiprávního využívání daňových výsad	92
a)	K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z toho, že si dítě K. Pinxtena ponechalo a užívalo palivovou kartu, i když už nebylo členem jeho domácnosti	93
	1) Argumentace účastníků řízení	93
	2) Závěry Soudního dvora	93
b)	K druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z využívání palivové karty za účelem nákupu pohonných hmot určených do vozidel náležejících třetím osobám	95
	1) Argumentace účastníků řízení	95

2) Závěry Soudního dvora	95
4. K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepravdivých hlášení pojistné události v souvislosti s údajnými nehodami za účasti služebního vozidla a řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena	96
a) Argumentace účastníků řízení	96
b) Závěry Soudního dvora	96
5. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze situace střetu zájmů vyvolané K. Pinxtenem v rámci vztahu s vedoucí kontrolovaného subjektu	99
a) Argumentace účastníků řízení	99
b) Závěry Soudního dvora	99
C. Ke zbavení nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky	100
1. Argumentace účastníků řízení	100
2. Závěry Soudního dvora	100
IX. K návrhu na odškodnění podanému K. Pinxtenem	103
A. Argumentace účastníků řízení	103
B. Závěry Soudního dvora	103
K nákladům řízení	103

„Článek 286 odst. 6 SFEU – Porušení povinností vyplývajících z funkce člena Evropské účetního dvora – Zbavení nároku na důchod – Právo na účinnou soudní ochranu – Regulérnost vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) – Vnitřní postup v rámci Účetního dvora – Činnost neslučitelná s funkcí člena Účetního dvora – Výdaje na služební cesty a denní příspěvky – Výdaje na reprezentaci a pohoštění – Užívání služebního vozidla – Využívání služeb řidiče – Střet zájmů – Přiměřenost sankce“

Ve věci C-130/19,

jejímž předmětem je žaloba na základě čl. 286 odst. 6 SFEU, podaná dne 15. února 2019,

Evropský účetní dvůr, zastoupený původně C. Lesauvagem, jakož i J. Vermer a É. von Bardeleben, poté C. Lesauvagem, jako zmocněnci,

žalobce,

proti

Karlu Pinxtenovi, zastoupenému L. Levi, avocate,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (plénium),

ve složení R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně vykonávající funkci předsedy, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (zpravodaj) a N. Piçarra, předsedové senátů, T. von Danwitz, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos, P. G. Xuereb, L. S. Rossi a I. Jarukaitis, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. září 2020,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. prosince 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Evropský účetní dvůr domáhá, aby Soudní dvůr konstatoval, že Karel Pinxten přestal plnit povinnosti vyplývající z jeho funkce, a aby mu proto uložil sankci stanovenou v čl. 286 odst. 6 SFEU.

I. Právní rámec

A. Unijní právo

1. Smlouva o FEU

- 2 Článek 285 SFEU stanoví:

„Účetní dvůr provádí kontrolu účetnictví [Evropské] [u]nie.

Skládá se z jednoho státního příslušníka každého členského státu. Jeho členové vykonávají své funkce naprosto nezávisle v obecném zájmu Unie.“

- 3 Článek 286 odst. 1, 3, 4 a 6 SFEU zní takto:

„1. Členové Účetního dvora jsou vybíráni z osob, které ve svých státech pracují nebo pracovaly v orgánech vnější kontroly účetnictví nebo které mají pro tuto funkci zvláštní kvalifikaci. Musí poskytovat veškeré záruky nezávislosti.

[...]

3. Členové Účetního dvora při plnění svých úkolů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce.

4. Během funkčního období nesmějí členové Účetního dvora vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu do funkce se slavnostně zavazují respektovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

[...]

6. Člen Účetního dvora může být odvolán ze své funkce nebo zbaven nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky jen v případě, že Soudní dvůr na žádost Účetního dvora shledá, že přestal splňovat podmínky nezbytné k výkonu jeho funkce nebo neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce.“

4 Článek 287 odst. 2 stanoví:

„Účetní dvůr přezkoumává legalitu a správnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení. Podává přitom zprávy zejména o jakýchkoli nesrovnalostech.

[...]“

2. Služební řád

5 Článek 11 druhý pododstavec služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004 (Úř. věst. 2004, L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130; dále jen „služební řád“) stanoví:

„Bez souhlasu orgánu oprávněného ke jmenování nepřijme úředník od žádné vlády nebo jiného zdroje mimo svůj orgán jakoukoli poctu, vyznamenání, službu, dar nebo úplatu jakéhokoli druhu, s výjimkou služeb poskytnutých před jeho jmenováním nebo v průběhu zvláštního volna za účelem vojenské nebo jiné státní služby a s ohledem na tuto službu.“

6 Článek 2 odst. 2 první pododstavec přílohy VII služebního řádu upřesňuje:

„ ‚Vyživovaným dítětem‘ se rozumí manželské, nemanželské dítě nebo osvojené dítě úředníka, nebo jeho manžela/manželky, o které úředník skutečně pečuje.“

7 Článek 25 přílohy IX služebního řádu stanoví:

„Pokud je úředník za uvedené činy trestně stíhán, bude konečné rozhodnutí učiněno až po vynesení konečného rozsudku soudem, který o věci jedná.“

3. Nařízení č. 2290/77

8 Článek 7 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 2290/77 ze dne 18. října 1977 o platových poměrech členů Účetního dvora (Úř. věst. 1977, L 268, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 87), ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1293/2004 ze dne 30. dubna 2004 (Úř. věst. 2004, L 243, s. 26; Zvl. vyd. 01/05, s. 119) (dále jen „nařízení č. 2290/77“), stanovil:

„Člen Účetního dvora, který musí v rámci výkonu své funkce cestovat mimo zatímní umístění dvora, má nárok na

- a) náhradu cestovních výdajů;
- b) náhradu hotelových výdajů (pouze pokoj, služby a daně);
- c) příspěvek za každý celý den nepřítomnosti ve výši 105 % denního příspěvku stanoveného ve [služebním řádu] na služební cestě.“

4. Směrnice 2008/118/ES

- 9 Článek 12 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. 2009, L 9, s. 12) zní takto:

„1. Zboží podléhající spotřební dani je osvobozeno od spotřební daně, je-li určeno k použití

- a) v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů;
- b) mezinárodními organizacemi, které za mezinárodní organizace uznávají orgány veřejné moci hostitelského členského státu, a členy těchto organizací v mezích a za podmínek stanovených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo v souladu s dohodami o umístění jejich sídla;

[...]

2. Uplatnění těchto osvobození od daně může hostitelský stát podmínit nebo omezit. Členské státy mohou osvobození přiznat formou vrácení spotřební daně.“

5. Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013

- 10 Článek 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1) zní takto:

„Za účelem posílení boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii [...] vykonává Evropský úřad pro boj proti podvodům [OLAF] pravomoci týkající se vyšetřování svěřené [Evropské] [k]omisi

[...]“

- 11 Článek 4 odst. 1 a 2 nařízení č. 883/2013 stanoví:

„1. V oblastech uvedených v článku 1 provádí [OLAF] správní vyšetřování uvnitř orgánů, institucí a jiných subjektů [...].

Tato vnitřní vyšetřování se provádějí v souladu s podmínkami stanovenými tímto nařízením a rozhodnutími přijatými daným orgánem, institucí nebo jiným subjektem.

2. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1:

a) má [OLAF] právo na okamžitý a neohlášený přístup k jakýmkoli relevantním informacím, včetně informací v databázích, drženým orgány, institucemi nebo jinými subjekty a právo na okamžitý a neohlášený přístup do jejich prostor. [...] [OLAF] může pořizovat kopie a získávat výtahy z každého dokumentu a z obsahu každého nosiče informací, které jsou v držení orgánů, institucí a jiných subjektů [...]

[...]“

12 Článek 5 odst. 1 až 3 tohoto nařízení stanoví:

„1. Generální ředitel může zahájit vyšetřování v případě, že existuje dostatečně závažné podezření, které může být založeno i na informacích od třetí osoby nebo na anonymních informacích, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie. [...]

2. [...]

Rozhodnutí o zahájení vnitřního vyšetřování přijímá generální ředitel, který jedná buď z vlastního podnětu, nebo na žádost jednoho z orgánů, institucí nebo jiných subjektů, ve kterých má vyšetřování probíhat, nebo na žádost členského státu.

3. Zvažuje-li generální ředitel, zda zahájí vnitřní vyšetřování na žádost podle odstavce 2, nebo vede-li [OLAF] vnitřní vyšetřování, dotčené orgány, instituce nebo jiné subjekty nezahájí souběžné vyšetřování týchž skutečností, pokud se s [OLAF] nedohodnou jinak.“

13 Článek 7 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Zaměstnanci [OLAF] provádějí své úkoly po předložení písemného zmocnění, ve kterém je uvedena jejich totožnost a jejich funkce. Generální ředitel vydá toto zmocnění, v němž jsou uvedeny předmět a účel vyšetřování, právní základ pro provádění tohoto vyšetřování a vyšetřovací pravomoci, které z tohoto základu vyplývají.“

14 Článek 9 odst. 4 téhož nařízení upřesňuje:

„Aniž jsou dotčeny čl. 4 odst. 6 a čl. 7 odst. 6, jakmile je vyšetřování skončeno a předtím, než jsou vypracovány závěry, které se dotčené osoby jmenovitě týkají, musí být této osobě poskytnuta příležitost se ke skutečnostem, které se jí týkají, vyjádřit.

[...]“

15 Článek 11 odst. 4 nařízení č. 883/2013 zní takto:

„Zprávy a doporučení vypracované po skončení vnitřního vyšetřování a veškeré důležité související dokumenty se předají dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu. Uvedený orgán, instituce nebo jiný subjekt přijme taková opatření především disciplinární nebo právní povahy, která jsou vzhledem k výsledkům vnitřního vyšetřování nezbytná, a uvědomí o nich [OLAF] ve lhůtě, která je v doporučeních připojených ke zprávě stanovena, a to na žádost [OLAF].“

6. Vnitřní pravidla přijatá Účetním dvorem

a) Jednací řád

16 Článek 4 jednacího řádu Účetního dvora (dále jen „jednací řád“) stanoví:

„1. Pokud Účetní dvůr na základě předložených informací rozhodne většinou hlasů všech svých členů, že některý ze členů přestal splňovat podmínky nezbytné k výkonu jeho funkce nebo již neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce (čl. 286 odst. 6 [SFEU]), pověří předsedu [...] vyhotovením předběžné zprávy.

2. Předběžná zpráva se zasílá spolu s podpůrnými dokumenty všem členům, včetně dotčeného člena; tento člen odpoví formou písemných připomínek zaslaných v přiměřené lhůtě stanovené předsedou, nebo je-li tímto členem předseda, členem následujícím po něm v pořadí.

3. Dotčený člen je také vyzván, aby podal Účetnímu dvoru ústní vysvětlení.

4. Účetní dvůr přijímá rozhodnutí o postoupení věci Soudnímu dvoru za účelem odvolání dotčeného člena z funkce a/nebo odnětí nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky tajným hlasováním na základě čtyřpětinové většiny hlasů všech svých členů. Dotčený člen se hlasování neúčastní.“

17 Článek 23 jednacího řádu zní takto:

„Z každého zasedání Účetního dvora se vyhotoví zápis.“

18 Článek 25 odst. 3 jednacího řádu stanoví:

„Aniž jsou dotčeny čl. 4 odst. 4 a čl. 7 odst. 2, jsou ostatní rozhodnutí přijímána většinou hlasů členů přítomných na zasedání Účetního dvora. Účetní dvůr může na návrh kteréhokoliv člena prohlásit většinou hlasů členů přítomných na zasedání, že o určité otázce, která mu byla předložena, musí být rozhodnuto většinou hlasů všech členů Účetního dvora.“

b) Rozhodnutí č. 1-2003

19 Článek 1 rozhodnutí Účetního dvora č. 1-2003 ze dne 16. ledna 2003 o výdajích na služební cesty členů Účetního dvora, platného v době skutkových okolností uvedených v této žalobě (dále jen „rozhodnutí č. 1-2003“), stanovil:

„O právní závazky (tj. cestovní příkazy) související s výdaji na služební cesty je třeba požádat co nejdříve. Příkazcem u výdajů na služební cesty členů je předseda Účetního dvora. [...]“

20 Článek 3 tohoto rozhodnutí zněl takto:

„Během svých služebních cest se členové mohou přepravovat služebním vozidlem, letecky, po železnici nebo lodí.“

21 Článek 5 uvedeného rozhodnutí stanovil:

„O náhradu výdajů na služební cestu se žádá co nejdříve po návratu člena. Hradí se pouze výdaje na hotel (nikoli strava).“

22 Článek 6 téhož rozhodnutí zněl takto:

„Za služební cesty, které trvají méně než dvanáct hodin v rámci jednoho dne, se vyplácí polovina denního příspěvku, který se k ní vztahuje. Ve všech ostatních případech se denní příspěvek vyplácí v plné výši.“

c) Rozhodnutí č. 7-2004

23 Článek 2 rozhodnutí Účetního dvora č. 7-2004 ze dne 22. dubna 2004 o výdajích na reprezentaci a pohoštění jeho členů, platného v době skutkových okolností uvedených v této žalobě (dále jen „rozhodnutí č. 7-2004“), stanovil:

„Na počátku každého rozpočtového roku se po konzultaci se členy prostředky rozdělí na dvě části:

[...]

– Druhá část, označená jako B, bude vyhrazena na obecné výdaje na reprezentaci a pohoštění, které členům vznikly v jejich postavení člena orgánu. Náhrada těchto výdajů bude provedena na konci každého čtvrtletí na základě s nimi souvisejících prohlášení, k nimž se přiloží stvrzenka nebo jiné písemné doklady považované za rovnocenné a udávající datum pozvání, počet hostů a postavení hlavního hosta. [...]

24 Článek 6 tohoto rozhodnutí zakotvil:

„Jde-li o pohoštění ve vlastním obydlí, nahradí Účetní dvůr vzniklé výdaje do výše předložených dokladů.“

25 K uvedenému rozhodnutí byl připojen přípis na vědomí členům Účetního dvora ze dne 22. dubna 2004 obsahující „návrhy ohledně výdajů na reprezentaci a pohoštění“ (dále jen „přípis ze dne 22. dubna 2004“). Podle tohoto přípisu platilo:

„[...]

Výdaje na reprezentaci jsou v podstatě určeny na podporu vnějších vztahů Účetního dvora.

Členové zastupují Účetní dvůr zejména tehdy, udržují-li v zájmu Účetního dvora profesní vztahy s osobami vykonávajícími funkce v rámci Unie [...], členských států nebo třetích zemí.

[...]

Výdaje na každou akci by měly odpovídat významu této akce a postavení účastníků.

Zastupují-li členové Účetní dvůr, může se akce účastnit i jejich manžel/manželka/partner/partnerka. Doprovod mohou mít rovněž hosté.

Přátelé nebo osobní známí musí být zváni soukromě.

[...]

Pokyny týkající se této oblasti jsou uvedeny v příloze 1.

Výdaje musí být jasně a stručně vykázány prostřednictvím přílohy 2.“

- 26 Příloha 1 uvedeného přípisu upřesňovala, že „reprezentace/pohoštění mimo Účetní dvůr se musí obecně týkat osob zastávajících přední funkce v rámci Unie [...], členských států nebo třetích zemí“ a že výdaje na reprezentaci/pohoštění v obydlí člena „nesmějí překročit to, co je pro tento účel nezbytné, včetně květinové výzdoby“.
- 27 Tato příloha stanovila i to, že „[j]sou-li na seznam hostů vedle osob mimo orgán zahrnutí i zaměstnanci Účetního dvora, je třeba zachovat spravedlivou rovnováhu mezi oběma kategoriemi“ a že „osobní přátelé a rodinní příslušníci (s výjimkou manžela/manželky/partnera/partnerky) musí být pozváni soukromě na náklady člena“.

d) Rozhodnutí č. 33-2004

- 28 Článek 1 rozhodnutí Účetního dvora č. 33-2004 ze dne 15. června 2004 o správě a využívání vozového parku Evropského účetního dvora, platného v době skutkových okolností uvedených v této žalobě, a to až do vstupu v platnost rozhodnutí Účetního dvora č. 19-2009 ze dne 20. dubna 2009 o správě a využívání vozového parku Evropského účetního dvora (dále jen „rozhodnutí č. 33-2004“), stanovil:

„Služební vozidla se členům a generálnímu tajemníkovi Účetního dvora dávají trvale k dispozici pro cesty v rámci jejich funkcí.“

- 29 Článek 4 tohoto rozhodnutí zněl takto:

„Účetní dvůr nese kromě výdajů na pronájem výdaje vzniklé užíváním vozidla členy a generálním tajemníkem při výkonu jejich funkcí.

Za cesty při výkonu jejich funkcí se považují tyto cesty:

- cesty na základě cestovního příkazu,
- ostatní cesty související s výkonem funkcí paušálně odhadnuté na 15 000 km/rok.“

- 30 Článek 5 uvedeného rozhodnutí zněl takto:

„Užívají-li členové nebo generální tajemník služební vozidlo k jiným cestám, než jsou cesty uvedené v článku 4, hradí si příslušné výdaje (mýtné, výdaje na pohonné hmoty a případné dodatečné výdaje na pronájem spojené s celkovým překročením 45 000 km/rok předpokládaným v rámcové smlouvě).“

- 31 Článek 6 téhož rozhodnutí zakotvil:

„Řidiči mají nárok na náhradu cestovních výdajů [...], vezou-li členy nebo generálního tajemníka při jejich cestách při výkonu funkcí.“

- 32 K rozhodnutí č. 33-2004 byl připojen dokument nadepsaný „Komentáře k rozhodnutí č. 33-2004 o správě a využívání vozového parku Účetního dvora“ (dále jen „komentáře k rozhodnutí č. 33-2004“).

33 Podle komentářů k rozhodnutí č. 33-2004 týkajících se článku 4 tohoto rozhodnutí platilo, že:

„Za ‚další cesty související s výkonem funkce‘ se považují

- cesty mezi bydlištěm (*v místě přidělení*) a místem výkonu práce,
- cesty mezi místem přidělení/bydlištěm a letištěm,
- protokolární povinnosti, k nimž dochází v omezené oblasti, na které se nevztahuje cestovní příkaz,
- případy vyšší moci (nemoc, lékařské prohlídky, neschopnost řídit atd.).“

e) Kodex chování z roku 2004

34 Článek 4 Kodexu chování členů Účetního dvora, přijatého tímto orgánem dne 16. prosince 2004 (dále jen „kodex chování z roku 2004“), stanovil:

„1. Členové Účetního dvora se věnují plnění svého mandátu. Nesmějí vykonávat žádnou politickou funkci. Nesmějí vykonávat žádnou externí profesní činnosti nebo jinou externí činnost, která se neslučuje s jejich závazkem disponibility při výkonu jejich povinností.

[...]

3. Členové ohlásí své externí činnosti [...].“

f) Rozhodnutí č. 19-2009

35 Znění článků 1 a 4 až 6 rozhodnutí č. 19-2009 převzalo znění příslušných článků rozhodnutí č. 33-2004.

36 Článek 7 rozhodnutí č. 19-2009 stanovil:

„Toto rozhodnutí zrušuje a nahrazuje rozhodnutí č. 33-2004. Vstoupí v platnost k témuž datu jako nová interinstitucionální rámcová smlouva, která upravuje pronájem vozidel.“

37 K rozhodnutí č. 19-2009 byl připojen dokument nadepsaný „Komentáře k rozhodnutí č. 19-2009 o správě a využívání vozového parku Účetního dvora“ (dále jen „komentáře k rozhodnutí č. 19-2009“).

38 Znění komentářů k rozhodnutí č. 19-2009 týkající se článku 4 tohoto rozhodnutí převzalo znění komentáře k článku 4 rozhodnutí č. 33-2004 obsaženého v komentářích k naposledy uvedenému rozhodnutí.

g) Rozhodnutí č. 66-2011

- 39 Článek 1 rozhodnutí Účetního dvora č. 66-2011 ze dne 26. října 2011, kterým se stanoví etické standardy Evropského účetního dvora, uvádí:

„Tyto pokyny se vztahují na [...] [Ú]četní dvůr.“

- 40 Etické standardy připojené k uvedenému rozhodnutí (dále jen „etické standardy“) zakotvují:

„[...]“

2.2. Řídíme zdroje Účetního dvora legálně, správně a z finančního hlediska řádně. Účetní dvůr by měl vystupovat jako vzor finančního řízení. Své zdroje musí spravovat v souladu s finančním nařízením a všemi ostatními platnými pravidly a při dosahování svých cílů musí postupovat hospodárně, efektivně a účelně.

[...]

3.3. Vyhýbáme se střetům zájmů, ať už skutečným či domnělým, k nimž může docházet například v souvislosti s členstvím v politických organizacích, politickou funkcí, členstvím ve správních radách nebo v souvislosti s finančním zájmem v subjektu, který je předmětem auditu. Těmto záležitostem a tomu, jak by mohly být vnímány třetími stranami, je nutno věnovat mimořádnou pozornost.

3.4. Není možné udržovat s kontrolovaným subjektem kontakty, které by mohly narušit nezávislost EÚD. Nezávislost mohou ovlivnit mimo jiné rodinné anebo osobní vztahy se zaměstnanci kontrolovaného subjektu, jež by mohly mít dopad na výsledky naší práce. Před provedením auditního úkolu je nutno posoudit možný dopad takových vztahů a informovat nadřízené. Účetní dvůr za tímto účelem zavedl každoroční potvrzovací řízení [...].

[...]

3.7. Externím činností se věnujeme pouze v rámci, který je stanoven služebním řádem, a máme vždy na paměti svou povinnost zachovávat Účetnímu dvoru loajalitu. Zdržujeme se veškerých činností, které by mohly poškodit pověst Účetního dvora, zpochybnit jeho nestrannost nebo narušit jeho práci.

[...]“

h) Kodex chování z roku 2012

- 41 Článek 2 odst. 1, 2 a 4 Kodexu chování členů Účetního dvora, přijatého tímto orgánem dne 8. února 2012 (dále jen „Kodex chování z roku 2012“), zněl takto:

„1. Členové se vyhýbají situacím, které by mohly vyvolat [střet] zájmů. Nezabývají se záležitostmi, na nichž by měli jakýkoli osobní zájem, zejména rodinný nebo finanční zájem, které by mohly narušit jejich nestrannost. [...]

2. Členové Účetního dvora učiní prohlášení o finančních zájmech a aktivech, které by mohly při výkonu jejich povinností vyvolat střet zájmů, ať již ve formě individuálních účastí na kapitálu

obchodních společností, zejména akcií, nebo v jiných formách účasti, jako jsou směnitelné obligace nebo podílové listy. [...] V prohlášení musí být také uveden nemovitý majetek vlastněný buď přímo, nebo prostřednictvím realitní společnosti, kromě nemovitostí pro bydlení určených k výhradnímu užívání vlastníkem nebo jeho rodinou.

[...]

4. Při nástupu do funkce předloží členové předsedovi Účetního dvora výše popsané prohlášení, které bude vycházet z formuláře uvedeného v příloze. [...] V případě významných změn musí být prohlášení přepracováno a předloženo nové prohlášení. [...]"

42 Článek 4 kodexu chování z roku 2012 stanovil:

„1. Členové Účetního dvora se věnují plnění svého mandátu. Nesmějí vykonávat žádnou politickou funkci.

2. Členové nesmějí vykonávat žádnou profesní činnost nebo jinou externí činnost, která se neslučuje s výkonem jejich povinností.

[...]

6. Členové uvedou své externí činnosti s výjimkou činností zmíněných v bodě 4 v prohlášení o zájmech podle článku 2.“

i) Prováděcí předpisy k jednacímu řádu

43 Během dvou funkčních období K. Pinxtena jakožto člena Účetního dvora byly prováděcí předpisy k jednacímu řádu postupně vymezeny rozhodnutím Účetního dvora č. 92-2004 ze dne 8. prosince 2004, rozhodnutím Účetního dvora č. 26-2010 ze dne 11. března 2010 a rozhodnutím Účetního dvora č. 38-2016 ze dne 2. června 2016 (dále jen „prováděcí předpisy k jednacímu řádu“). Každé z těchto rozhodnutí bylo nejprve změněno a poté zrušeno.

44 Ustanovení relevantní pro toto řízení nebyla během této doby podstatně změněna.

45 Článek 5 prováděcích předpisů k jednacímu řádu zněl takto:

„1. Členové se zdrží výkonu jakékoli profesní činnosti mimo Účetní dvůr a veškeré jiné externí činnosti, která je neslučitelná se zásadami nezávislosti a disponibility při výkonu funkcí, jak je stanoveno v čl. 286 odst. 3 a 4 SFEU.

2. Za tímto účelem se veškerá probíhající nebo zamýšlená externí činnost posuzuje z hlediska následujících obecných kritérií:

a) nesmí ovlivňovat nestrannost Účetního dvora;

b) nevyvolává střet zájmů;

c) nepředstavuje nadměrnou zátěž z hlediska pracovní doby;

d) nepřináší finanční prospěch.“

46 Článek 6 odst. 1 a 2 prováděcích předpisů k jednacímu řádu zakotvil:

„1. Členové předloží předsedovi Účetního dvora nejpozději do třiceti pracovních dní od nástupu do funkce ohlášení svých externích činností, které v něm co nejpřesněji popíší z hlediska všech čtyř kritérií uvedených výše v čl. 5 odst. 2.

2. Každá nová externí činnost vyjma činností označených v odstavci 1 výše [...] musí být bez prodlení ohlášena předsedovi Účetního dvora. [...]“

47 Článek 8 první pododstavec prováděcích předpisů k jednacímu řádu stanovil:

„Zasedání konaná podle postupu uvedeného v článku 4 jednacího řádu jsou zasedáními za zavřenými dveřmi ve smyslu článku 49 těchto prováděcích předpisů.“

48 Článek 39 odst. 1 prováděcích předpisů k jednacímu řádu upřesnil:

„Generální tajemník je odpovědný za sekretariát Účetního dvora a zejména za vypracování návrhů zápisů ze zasedání Účetního dvora [...]. Je nápomocen předsedovi při přípravě zasedání Účetního dvora a administrativního výboru, zajišťování dodržování postupů a správného plnění rozhodnutí kolegia.“

49 Článek 49 odst. 3 prováděcích předpisů k jednacímu řádu stanovil:

„Pokud nebylo na předcházejících zasedáních Účetního dvora či senátu rozhodnuto jinak, konají se zasedání za zavřenými dveřmi zcela bez tlumočnicků nebo zaměstnanců Účetního dvora.“

50 Článek 50 odst. 1 prováděcích předpisů k jednacímu řádu zněl takto:

„Návrhy zápisů ze zasedání Účetního dvora vypracovává generální tajemník, nebo jiná osoba, která byla zápisem pověřena. Zasílají se členům v co nejkratší lhůtě a Účetní dvůr je schvaluje na následujícím zasedání.“

B. Lucemburské právo

51 Článek 1 règlement ministériel du 18 mars 2010, portant publication de la loi belge du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise transposant la directive 2008/118 et abrogeant la directive 92/12/CEE en la matière (ministrská vyhláška ze dne 18. března 2010, kterou se vyhláší belgický zákon ze dne 22. prosince 2009 o obecné úpravě spotřebních daní, kterým se provádí směrnice 2008/118 a zruší směrnice 92/12/EHS v této oblasti, dále jen „ministrská vyhláška ze dne 18. března 2010“) stanoví:

„Belgický zákon ze dne 22. prosince 2009 o obecné úpravě spotřebních daní se vyhláší v *Mémorial* za účelem jeho použití v Lucemburském velkovévodství.“

52 Článek 13 belgického zákona ze dne 22. prosince 2009 o obecné úpravě spotřebních daní, který se v Lucembursku použije na základě článku 1 ministrské vyhlášky ze dne 18. března 2010, zní takto:

„Diplomaté, konzulární úředníci, ozbrojené síly a subjekty uvedené v článku 20 [bodech 7 až 12] loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises [obecný zákon ze dne 18. července 1977 o clech a spotřebních daních] jsou v rámci postupu, který je spojen s osvobozením od spotřební daně, které

se jim přiznává, oprávnění přijímat zboží pocházející z jiných členských států podléhající spotřební dani v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně [...]"

- 53 Článek 20 bod 7 belgického obecného zákona ze dne 18. července 1977 o clech a spotřebních daních stanoví:

„Osvobození od spotřební daně se přiznává za podmínek a v mezích, které může určit král, včetně přiměřených množství, pokud mezinárodní úmluva nebo dohoda o ústředí nestanoví jinak:

[...]

7° pro přiměřené množství zboží, které je určeno pro osobní potřebu diplomatických zástupců a kariérních konzulárních úředníků, členů administrativního a technického personálu diplomatických misí a konzulárních zaměstnanců, kteří v zemi působí – včetně jejich rodinných příslušníků, kteří jsou součástí jejich domácnosti – nejsou-li dotčené osoby státními příslušníky Belgie ani v ní nemají trvalý pobyt a nevykonávají v ní žádnou profesní nebo obchodní činnost pro svůj osobní prospěch.“

- 54 Článek 1 písm. c) a f) règlement grand-ducal du 7 février 2013, concernant les franchises et exonérations de la taxe sur la valeur ajoutée accordées aux missions diplomatiques et aux postes consulaires, ainsi qu'aux agents diplomatiques, aux fonctionnaires consulaires et aux agents de chancellerie (velkovévodské nařízení ze dne 7. února 2013 o osvobození od daně z přidané hodnoty a úlevách poskytovaných diplomatickým misím a konzulárním úřadům, jakož i diplomatickým zástupcům, konzulárním úředníkům a zaměstnancům kanceláře, dále jen „velkovévodské nařízení ze dne 7. února 2013“) zní takto:

„Pro účely uplatňování ustanovení tohoto nařízení se rozumí

[...]

c) ‚diplomatickými zástupci‘ vedoucí diplomatických misí, radové-vyslanci, radové, tajemníci a atašé diplomatických misí, nejsou-li dotčené osoby státními příslušníky Lucemburského velkovévodství ani zde nemají trvalý pobyt a nevykonávají zde žádnou soukromou činnost výdělečné povahy;

[...]

f) ‚osobním užíváním diplomatickými zástupci, konzulárními úředníky a zaměstnanci kanceláře‘ přímé, skutečné a výlučné užívání v zemi pro vlastní a soukromé potřeby těchto zaměstnanců a úředníků, jakož i jejich rodinných příslušníků, kteří tvoří součást jejich domácnosti, nejsou-li tyto naposledy uvedené osoby státními příslušníky Lucemburského velkovévodství ani zde nemají trvalý pobyt a nevykonávají zde žádnou soukromou činnost výdělečné povahy.“

- 55 Článek 4 odst. 1 tohoto velkovévodského nařízení stanoví:

„Od daně z přidané hodnoty je osvobozeno dodání zboží a poskytnutí služby v hodnotě alespoň 240 eur bez daně v jednotlivém případě, včetně dodání a poskytnutí v jiném členském státě, ve prospěch diplomatických zástupců, konzulárních úředníků a zaměstnanců kanceláře, ve vztahu k nimž je Lucemburské velkovévodství přijímající zemí [...]"

II. Skutkové okolnosti sporu

- 56 Karel Pinxten byl ode dne 1. března 2006 do dne 30. dubna 2018 členem Účetního dvora, tedy po dvě funkční období.
- 57 Během svých funkčních období byl přidělen do senátu III Účetního dvora pověřeného kontrolou výdajů Unie v oblasti vnějších vztahů, rozšíření a humanitární pomoci. Ode dne 4. dubna 2011 až do konce svého druhého funkčního období zastával K. Pinxten funkci předsedajícího tohoto senátu III.
- 58 Na základě kladného stanoviska výboru pověřeného posuzováním externích činností členů Účetního dvora bylo K. Pinxtenovi rozhodnutím ze dne 30. dubna 2015 povoleno vykonávat funkci předsedy Stichting Behoud Natuur en Leefmilieu Vlaanderen (Vlámská nadace pro ochranu přírody a životního prostředí, Belgie, dále jen „SBNL-V“).
- 59 V průběhu svých funkčních období měl K. Pinxten k dispozici služební vozidlo a palivovou kartu umožňující účtovat pohonné hmoty pro toto vozidlo Účetnímu dvoru. Na vlastní žádost měl k dispozici rovněž dvě další palivové karty.
- 60 Mezi rokem 2006 a březnem 2014 dával Účetní dvůr K. Pinxtenovi k dispozici řidiče. Od dubna 2014 mohl K. Pinxten požádat, aby mu byl dán k dispozici řidič přidělený do „poolu řidičů“, za který odpovídal finanční ředitel Účetního dvora.
- 61 Kromě toho byly K. Pinxtenovi během jeho funkčních období nahrazovány výdaje na reprezentaci a pohoštění, rozmanité výdaje vzniklé během služebních cest schválených na jeho žádost předsedou Účetního dvora a dále mu byly vypláceny denní příspěvky související s těmito služebními cestami.

III. Vyšetřování a zahájená řízení

A. Předběžná opatření přijatá Účetním dvorem

- 62 Účetní dvůr uvádí, že během roku 2016 obdržel informace o několika závažných nesrovnalostech přičítaných K. Pinxtenovi. Dne 18. července 2016 generální tajemník tohoto orgánu K. Pinxtena ústně informoval o udání, které na něj bylo učiněno.
- 63 V létě 2016 provedly útvary Účetního dvora analýzu služebních cest K. Pinxtena a služebních cest řidičů tohoto orgánu, pro které vystavil příkazy ke služebním cestám, s cílem zjistit případné nesrovnalosti. Tyto útvary si s K. Pinxtenem následně vyměnily několik dopisů ohledně domnělé neoprávněnosti některých služebních cest K. Pinxtena nebo těchto řidičů. Tato výměna nevedla k tomu, že by K. Pinxten nahradil částky požadované Účetním dvorem.
- 64 Dne 26. července 2016 byl Účetní dvůr informován, že v roce 2011 se K. Pinxten dopustil pojistného podvodu v souvislosti s nehodou mezi jeho služebním a soukromým vozidlem. Dne 1. září 2016 tato obvinění generální tajemník tohoto orgánu ústně oznámil K. Pinxtenovi. V přípisu z téhož dne K. Pinxten tvrdil, že k dotčené nehodě došlo v důsledku srážky jeho služebního vozidla řízeného řidičem přiděleným do jeho kabinetu s jeho soukromým vozidlem, které řídil jeho syn.

B. Vyšetřování OLAF

- 65 Dne 14. října 2016 předal generální tajemník Účetního dvora na pokyn předsedy tohoto orgánu úřadu OLAF spis týkající se činností K. Pinxtena, které vedly k možným neoprávněným výdajům z rozpočtu Unie.
- 66 Dne 31. března 2017 formálně oznámil generální ředitel OLAF předsedovi Účetního dvora zahájení vyšetřování ve věci možných nesrovnalostí, které se týkají K. Pinxtena a mají dopad na finanční zájmy Unie, při využívání majetku Účetního dvora a služebních cestách uskutečněných nebo schválených v rozporu s platnými pravidly.
- 67 Dne 22. září 2017 byl K. Pinxten informován OLAF o zahájení tohoto vyšetřování a o tom, že má pro účely vyšetřování postavení „dotčené osoby“.
- 68 Dne 20. listopadu 2017 provedl OLAF prohlídku v prostorách kabinetu K. Pinxtena a při této příležitosti shromáždil různé dokumenty. Po jejich prvotní analýze informoval OLAF dne 15. prosince 2017 K. Pinxtena, že předmět vyšetřování byl rozšířen na možné střety zájmů a další porušení článků 285 a 286 SFEU, jakož i ustanovení kodexu chování z roku 2012.
- 69 Dne 22. prosince 2017 byl K. Pinxten vyšetřovateli OLAF ústně vyslechnut. Poté, co mu OLAF poskytl souhrn skutečností zjištěných v průběhu vyšetřování, předložil K. Pinxten dne 15. května 2018 OLAF písemné vyjádření.
- 70 Dne 2. července 2018 obdržel Účetní dvůr závěrečnou zprávu OLAF, kterou se uzavírá vyšetřování (dále jen „zpráva OLAF“). V této zprávě bylo konstatováno, že K. Pinxten zneužíval prostředky Účetního dvora v rámci činností, které nesouvisely s jeho funkcí, zneužíval palivové karty, zneužil smlouvu o pojištění služebního vozidla, byl neomluveně nepřítomnostem v práci, neohlásil externí činnosti, předával důvěrné informace a byl ve střetu zájmů.
- 71 S ohledem na zjištění obsažená v uvedené zprávě doporučil OLAF, aby Účetní dvůr zahájil proti K. Pinxtenovi disciplinární řízení, aby přijal vhodná opatření k zajištění navrácení částky ve výši 472 869,09 eura odpovídající výdajům, jež Účetní dvůr neoprávněně vynaložil, a zvážil navrácení částky ve výši 97 954,52 eura, odpovídající platu vyplacenému za období neomluvené nepřítomnosti K. Pinxtena v práci.
- 72 Vzhledem k tomu, že měl OLAF za to, že některé skutečnosti zjištěné při vyšetřování by mohly být trestnými činy, předal kromě toho informace a svá doporučení lucemburským soudním orgánům.

C. Zahájení projednávaného řízení v rámci Účetního dvora

- 73 Dne 3. července 2018 zaslal předseda Účetního dvora členům tohoto orgánu kopii zprávy OLAF a doporučení tohoto úřadu.
- 74 Dne 5. října 2018 zaslal předseda Účetního dvora členům tohoto orgánu předběžnou zprávu. Tato zpráva doporučila uvedenému orgánu, aby navrhl Soudnímu dvoru, „aby přezkoumal skutkové okolnosti, jak byly zjištěny, a určil, zda K. Pinxten porušil povinnosti plynoucí z jeho funkce“. Uvedená zpráva a zpráva OLAF byly téhož dne předány K. Pinxtenovi. Dne 17. října 2018 mu byly mimoto zaslány přílohy zprávy OLAF.

- 75 Dne 19. listopadu 2018 předal K. Pinxten Účetnímu dvoru písemné připomínky. Dne 26. listopadu 2018 byl členy tohoto orgánu na zasedání za zavřenými dveřmi vyslechnut.
- 76 Dne 29. listopadu 2018 rozhodl Účetní dvůr na zasedání za zavřenými dveřmi, že případ K. Pinxtena postoupí podle čl. 286 odst. 6 SFEU Soudnímu dvoru.

D. Trestní stíhání zahájené lucemburskými orgány

- 77 S ohledem na informace předané OLAF požádal procureur d'État près le tribunal d'arrondissement de Luxembourg (státní zástupce při obvodním soudu v Lucemburku, Lucembursko) dopisem ze dne 1. října 2018 Účetní dvůr, aby K. Pinxtena zbavil imunity. Dne 15. listopadu 2018 tento orgán této žádosti vyhověl.

IV. Návrhová žádání účastníků řízení

- 78 Účetní dvůr navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl návrh K. Pinxtena, aby Soudní dvůr přerušil řízení;
 - určil, že K. Pinxten neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce podle článků 285 a 286 SFEU, jakož i podle pravidel přijatých na základě uvedených článků;
 - v důsledku toho uložil sankci stanovenou v čl. 286 odst. 6 SFEU, přičemž Účetní dvůr ponechává na posouzení Soudního dvora, aby určil její rozsah;
 - prohlásil návrhová žádání směřující k náhradě újmy předložená K. Pinxtenem za nepřijatelná, a
 - uložil K. Pinxtenovi náhradu nákladů řízení.
- 79 Karel Pinxten navrhuje, aby Soudní dvůr:
- vyzval Účetní dvůr, aby předložil zprávu o interním auditu za období od roku 2012 do roku 2018 týkající se výdajů členů Účetního dvora na služební cesty a využívání služebních vozidel všemi těmito členy a aby specifikoval opatření přijatá v návaznosti na tuto zprávu a předložil veškeré přípisy týkající se nátlaku vyvíjeného na interního auditora;
 - zamítl žalobu Účetního dvora;
 - uložil Účetnímu dvoru povinnost k zaplacení 50 000 eur jako náhrady za nemajetkovou újmu, která mu vznikla, a
 - uložil Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

V. K návrhu na přerušení tohoto řízení

A. Argumentace účastníků řízení

- 80 Karel Pinxten zdůrazňuje, že v Lucembursku probíhá trestní řízení. V této souvislosti úsloví „trestní řízení přerušuje řízení disciplinární“, nebo přinejmenším zásada dobré správy ukládá Soudnímu dvoru, aby nerozhodl dříve než lucemburské trestní orgány.
- 81 Přerušení tohoto řízení by tak umožnilo jednak neovlivnit postavení K. Pinxtena v rámci trestního řízení zahájeného v Lucembursku a jednak zajistit zohlednění skutkových okolností zjištěných lucemburskými trestními orgány, které mají širší vyšetřovací pravomoci než Soudní dvůr.
- 82 Účetní dvůr s tímto návrhem nesouhlasí.

B. Závěry Soudního dvora

- 83 Předně je třeba uvést, že žádné ustanovení unijního práva nestanoví, že řízení zahájené před Soudním dvorem podle čl. 286 odst. 6 SFEU je třeba přerušit, bylo-li zahájeno trestní řízení, které se zcela nebo zčásti týká týchž skutkových okolností.
- 84 Článek 25 přílohy IX služebního řádu sice stanoví, že pokud je úředník za tytéž činy trestně stíhán, bude konečné rozhodnutí učiněno až po vynesení konečného rozsudku soudem, který o věci jedná.
- 85 Řízení související s porušeními povinností vyplývajících z postavení člena Účetního dvora jsou však autonomním právním prostředkem zakotveným v čl. 286 odst. 6 SFEU, a na tato řízení se tedy nevztahují pravidla disciplinárního řízení stanovená ve služebním řádu (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 118).
- 86 Kromě toho je důležité zdůraznit, jak uvedl generální advokát v bodě 78 svého stanoviska, že řízení zakotvené v čl. 286 odst. 6 SFEU má svou vlastní funkci v tom, že směřuje k zajištění řádného fungování evropských orgánů, která je odlišná od funkce vnitrostátního trestního řízení.
- 87 Z judikatury Soudního dvora konečně vyplývá, že v rámci řízení zakotveného v tomto ustanovení není Soudní dvůr vázán právními kvalifikacími skutečností provedenou v rámci trestního řízení a přísluší mu přezkoumat s využitím plného rozsahu své posuzovací pravomoci, zda skutečnosti vytýkané dotčenému členovi Účetního dvora představují nesplnění povinností vyplývajících z jeho postavení (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 121).
- 88 Případné přerušení tohoto řízení do doby, než bude skončeno trestní řízení v Lucembursku, tedy není nezbytné, neboť výsledek tohoto řízení každopádně nemůže omezit rozsah posouzení, která musí provést Soudní dvůr, aby mohl o této žalobě rozhodnout.
- 89 Za těchto okolností je třeba návrh na přerušení tohoto řízení, který podal K. Pinxten, zamítnout.

VI. K návrhu na uložení povinnosti k předložení určitých dokumentů

A. Argumentace účastníků řízení

- 90 Karel Pinxten uvádí, že Účetní dvůr provedl úplný interní audit výdajů na služební cesty členů tohoto orgánu a využívání služebních vozidel těmito členy za období od roku 2012 do roku 2018.
- 91 Ve své duplice navrhuje, aby Soudní dvůr z titulu dokazování uložil Účetnímu dvoru povinnost předložit zprávu vypracovanou na základě tohoto interního auditu a popsat opatření přijatá v návaznosti na tuto zprávu. Podle K. Pinxtena by toto dokazování umožnilo objasnit Soudnímu dvoru hodnocení jeho situace útvarem interního auditu Účetního dvora, existenci nesrovnalostí, kterých se dopustili ostatní členové tohoto orgánu, a způsob, jakým se Účetní dvůr s těmito nesrovnalostmi vypořádal.
- 92 Kromě toho K. Pinxten tvrdí, že nezávislost interního auditora byla ohrožována generálním tajemníkem uvedeného orgánu a pro Soudní dvůr by bylo užitečné nechat si postoupit všechny přípisy týkající se této situace, aby mohl určit, jak mají být žalobní důvody vznesené proti K. Pinxtenovi posouzeny.

B. Závěry Soudního dvora

- 93 Úvodem je důležité připomenout, že pouze Soudní dvůr má pravomoc posoudit relevanci žádosti o předložení dokumentů k předmětu sporu a nezbytnost požadovaných dokumentů pro účely rozhodnutí v tomto sporu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 3. března 2020, Komise v. Polsko, C-791/19 R, nezveřejněné, EU:C:2020:147, bod 9 a citovaná judikatura).
- 94 V tomto ohledu je třeba zaprvé konstatovat, že za účelem rozhodnutí o této žalobě je na Soudním dvoru, aby určil rozsah povinností vyplývajících z funkce člena Účetního dvora a aby na základě důkazů předložených účastníky řízení posoudil, zda je porušení těchto povinností ze strany K. Pinxtena třeba považovat za prokázané.
- 95 Za těchto okolností, i kdyby zpráva o interním auditu, kterou K. Pinxten zmiňuje, skutečně obsahovala posouzení oprávněnosti jeho jednání, nic to nemění na tom, že stanovisko, které v tomto ohledu zaujal interní orgán Účetního dvora, nemůže pro účely rozhodnutí o žalobě tohoto orgánu představovat rozhodující důkaz.
- 96 Zadruhé je důležité připomenout, že toto řízení se týká výlučně nesrovnalostí, které Účetní dvůr vytýká K. Pinxtenovi.
- 97 Okolnost, že se srovnatelných nebo závažnějších pochybení dopustili další členové tohoto orgánu, i kdyby byla prokázána, přesto neznamená, že jednání K. Pinxtena bylo řádné nebo že toto jednání lze považovat za vyhovující povinnostem vyplývajícím z jeho funkce ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU.
- 98 Zatřetí s ohledem na funkce Soudního dvora v projednávaném řízení, jak jsou uvedeny v bodě 94 tohoto rozsudku, je případná existence konfliktu v rámci Účetního dvora týkajícího se provedení interního auditu po uplynutí druhého funkčního období K. Pinxtena jakožto člena tohoto orgánu irelevantní pro posouzení žaloby tímto orgánem.

- 99 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že důvody, které K. Pinxten vznesl na podporu svého návrhu na předložení dokumentů, neprokazují význam, který by tyto dokumenty mohly mít pro toto řízení, a že tento návrh musí být tudíž zamítnut.

VII. K žádosti o odstranění dokumentu ze spisu

A. Argumentace účastníků řízení

- 100 Účetní dvůr žádá, aby byla ze spisu odstraněna kopie e-mailu předsedy tohoto orgánu, který byl dne 13. února 2019 zaslán ostatním členům Účetního dvora a jeho generálnímu tajemníkovi a který K. Pinxten předložil v příloze B.10 své žalobní odpovědi (dále jen „e-mail ze dne 13. února 2019“).
- 101 Účetní dvůr tvrdí, že se jedná o přísně důvěrný e-mail zasláný výhradně jeho členům ke dni následujícímu po uplynutí druhého funkčního období K. Pinxtena jakožto člena tohoto orgánu. Účetní dvůr z toho dovozuje, že tento dokument musel být získán neregulérním způsobem, který mimo jiné porušuje právo Účetního dvora na zachování důvěrnosti sdělení.
- 102 Karel Pinxten tvrdí, že tato žádost o odstranění e-mailu ze dne 13. února 2019 ze spisu musí být zamítnuta.
- 103 V tomto ohledu předně tvrdí, že tento e-mail nebyl získán neregulérním způsobem. Kromě toho se domnívá, že uvedený e-mail nebyl ve skutečnosti důvěrný, neboť pravidla chování Účetního dvora vylučují zasílání důvěrných informací elektronickou poštou a takový e-mail dostávají všichni členové kabinetů adresátů. Důvěrná povaha dokumentu ani skutečnost, že nebyl získán regulérním způsobem, konečně neodůvodňuje, aby byl takový dokument odstraněn ze spisu, je-li nezbytný k tomu, aby Soudní dvůr rozhodl, jak tomu v projednávaném případě podle jeho názoru je.

B. Závěry Soudního dvora

- 104 Je třeba připomenout, že zásadou, která v unijním právu platí, je zásada volného hodnocení důkazů, ze které plyne, že přípustnost včas předloženého důkazu může být u unijních soudů zpochybněna pouze na základě toho, že důkaz nebyl obdržen řádně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 65 a citovaná judikatura).
- 105 V této souvislosti již Soudní dvůr rozhodl o odstranění dokumentu ze spisu týkajícího se určité věci z důvodu, že zejména existovaly pochybnosti o tom, zda účastník řízení, který se tohoto dokumentu dovolával, jej získal oprávněnými prostředky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. prosince 1981, Ludwigshafener Walzmühle Erling a další v. Rada a Komise, 197/80 až 200/80, 243/80, 245/80 a 247/80, EU:C:1981:311, bod 16).
- 106 Totéž řešení bylo zvoleno v případě právního stanoviska vypracovaného pro vnitřní potřebu vnitrostátním správním orgánem, který jej nesdělil straně, která se na něj odvolává, ani nepovolil jeho sdělení této straně (usnesení ze dne 23. března 2007, Stadtgemeinde Frohnleiten a Gemeindebetriebe Frohnleiten, C-221/06, EU:C:2007:185, body 19 až 23).

- 107 Mimoto Soudní dvůr rozhodl, že právní stanovisko vydané právní službou orgánu, které účastník řízení, jenž se ho dovolává, od tohoto orgánu nezískal regulérním způsobem, musí být ze spisu odstraněno, ledaže existuje naléhavý veřejný zájem, který odůvodňuje předložení tohoto právního stanoviska tímto účastníkem řízení (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 29. ledna 2009, *Donnici v. Parlament*, C-9/08, nezveřejněný, EU:C:2009:40, body 17 až 23).
- 108 I když v projednávaném případě K. Pinxten formálně zpochybňuje tvrzení Účetního dvora, že si e-mail ze dne 13. února 2019 obstaral neregulérním způsobem, nepodává žádné jiné vysvětlení, pokud jde o způsob, jakým si tento e-mail obstaral, a pouze zdůrazňuje, že uvedený e-mail byl přístupný radě zaměstnanců Účetního dvora.
- 109 E-mail ze dne 13. února 2019 přitom představuje interní sdělení mezi členy Účetního dvora, které se jako přísně důvěrné výslovně prezentuje.
- 110 Mimoto je nesporné, že tento e-mail nebyl K. Pinxtenovi zaslán, jelikož ode dne 30. dubna 2018 již nebyl členem Účetního dvora.
- 111 Je proto třeba mít za to, že existují pochybnosti ohledně toho, zda K. Pinxten získal uvedený e-mail oprávněnými prostředky.
- 112 Karel Pinxten se kromě toho opírá o e-mail ze dne 13. února 2019 s cílem prokázat, že dalším členům Účetního dvora se dostalo příznivějšího zacházení než jemu.
- 113 Nicméně i kdyby se dalším členům tohoto orgánu, pokud jde o nesrovnalosti, kterých se dopustili v rámci svých funkcí, ze strany Účetního dvora skutečně dostalo příznivějšího zacházení, než jakého se dostalo K. Pinxtenovi, není tato okolnost každopádně s to prokázat, že se K. Pinxten nedopustil nesplnění povinností vyplývajících z jeho funkce ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU.
- 114 Z ustálené judikatury Soudního dvora navíc plyne, že zásada rovného zacházení musí být v souladu s dodržováním zásady legality, podle níž se nikdo nemůže ve svůj prospěch dovolávat protiprávnosti, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (rozsudky ze dne 10. listopadu 2011, *The Rank Group*, C-259/10 a C-260/10, EU:C:2011:719, bod 62, jakož i ze dne 13. září 2017, *Pappalardo a další v. Komise*, C-350/16 P, EU:C:2017:672, bod 52).
- 115 Z toho plyne, že K. Pinxten neprokázal existenci naléhavého veřejného zájmu, který by mohl odůvodnit předložení dotčeného dokumentu.
- 116 Žádosti Účetního dvora o to, aby byl e-mail ze dne 13. února 2019 uvedený v příloze B.10 žalobní odpovědi odstraněn ze spisu, je tedy třeba vyhovět.

VIII. K žalobě

A. K přípustnosti žaloby

- 117 Karel Pinxten úvodem předložil čtyři argumenty směřující ke zpochybnění přípustnosti této žaloby, které vycházejí z neslučitelnosti řízení zakotveného v čl. 286 odst. 6 SFEU s právem na účinnou soudní ochranu, z nesrovnalostí při vyšetřování OLAF, z nesrovnalostí v rámci postupu uvnitř Účetního dvora při povolování podání této žaloby a z nadměrného prodlení, s nímž byla tato žaloba podána.

1. K tvrzené neslučitelnosti tohoto řízení s právem na účinnou soudní ochranu

a) Argumentace účastníků řízení

- 118 V rámci svého prvního argumentu o nepřípustnosti K. Pinxten tvrdí, že v rámci tohoto řízení nebude dodrženo jeho právo na zákonného soudce a že v rozporu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a článkem 2 protokolu č. 7 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), nebude moci využít dvoustupňového soudního řízení.
- 119 Soudní dvůr sice již v rozsudku ze dne 11. července 2006, *Komise v. Cresson* (C-432/04, EU:C:2006:455), zamítl argument vycházející z absence dvoustupňového soudnictví, avšak neopomněl uvést, že v projednávané věci jedná jako disciplinární orgán, a nikoli jako soud.
- 120 Má-li tedy být žaloba Účetního dvora zkoumána v rámci vymezeném v čl. 286 odst. 6 SFEU, bude K. Pinxten zbaven jakékoliv formy soudní ochrany, což podle něj znamená, že toto ustanovení nemůže být základem pro žalobu Účetního dvora.
- 121 Účetní dvůr má za to, že tento důvod je nepřípustný, jelikož se ve skutečnosti rovná návrhu, aby Soudní dvůr prohlásil za neplatné ustanovení primárního práva. Uvedený důvod byl každopádně zamítnut již v rozsudku ze dne 11. července 2006, *Komise v. Cresson* (C-432/04, EU:C:2006:455).

b) Závěry Soudního dvora

- 122 Pokud jde o absenci dvoustupňového soudnictví, stačí úvodem připomenout, že nemožnost podat opravný prostředek proti rozhodnutí Soudního dvora v řízení zakotveném v čl. 286 odst. 6 SFEU nezakládá nedostatek takové povahy, aby mohl zasáhnout do práva dotčeného člena nebo dotčeného bývalého člena Účetního dvora na účinnou soudní ochranu, jak je zaručena v článku 47 Listiny (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, *Komise v. Cresson*, C-432/04, EU:C:2006:455, body 112 a 113).
- 123 Mimoto vzhledem k tomu, že K. Pinxten tvrdí, že se jeho argument liší od argumentu, který Soudní dvůr zkoumal v rozsudku ze dne 11. července 2006, *Komise v. Cresson* (C-432/04, EU:C:2006:455), jelikož poukazuje na úplný nedostatek soudní ochrany, a nikoli na porušení práva na dvoustupňové soudnictví, je třeba zdůraznit, že Soudní dvůr v tomto řízení po vyslechnutí K. Pinxtena jedná jako nezávislý a nestranný soud zřízený SEU a SFEU, a nikoli jako správní orgán rozhodující v disciplinárních věcech.
- 124 K tomu, aby byla K. Pinxtenovi poskytnuta účinná soudní ochrana, proto postačuje, aby Soudní dvůr v prvním a posledním stupni přezkoumal důvody vycházející z tvrzeného porušení povinností vyplývajících z funkce člena Účetního dvora ze strany K. Pinxtena.

2. K tvrzené neregulérnosti vyšetřování OLAF

a) Argumentace účastníků řízení

- 125 V rámci svého druhého argumentu o nepřípustnosti K. Pinxten tvrdí, že se žaloba Účetního dvora opírá o zprávu OLAF a tato zpráva byla vypracována v řízení, které nebylo regulérní.

- 126 OLAF na prvním místě protiprávně rozšířil rozsah svého vyšetřování.
- 127 Z článku 7 odst. 2 nařízení č. 883/2013 totiž plyne, že prohlídka prostor orgánu musí být provedena na základě písemného zmocnění, v němž jsou uvedeny povolené vyšetřovací činnosti, jejichž rozsah byl vymezen rozhodnutím o zahájení vyšetřování.
- 128 OLAF proto nemohl provést prohlídku, jejímž předmětem nebo výsledkem bylo odhalit případná porušení, o kterých nevěděl a která přesahují rámec prováděného vyšetřování. V projednávaném případě tedy OLAF na základě analýzy údajů shromážděných během prohlídky kabinetu K. Pinxtena nemohl rozsah svého vyšetřování platně rozšířit.
- 129 OLAF na druhém místě porušil právo K. Pinxtena na soukromí. Tento úřad na jedné straně nepotvrdil, že nezajistil korespondenci mezi K. Pinxtenem a jeho obhájcem, na kterou se vztahuje profesní mlčenlivost. Na druhou stranu OLAF zajistil soukromé složky, které byly jako takové výslovně označeny a týkaly se zejména účasti dotčené osoby na lovech a pronájmu bytu, jehož je vlastníkem.
- 130 OLAF na třetím místě nerespektoval právo K. Pinxtena na obhajobu.
- 131 Souhrn skutečností předložených K. Pinxtenovi před přijetím zprávy OLAF byl zaprvé nepřiměřeně stručný, doprovodné tabulky byly málo srozumitelné a s tím související podklady nebyly předány včas.
- 132 Zadruhé se tato zpráva opírala o řadu skutečností a výsledků, o nichž nebyl K. Pinxten při svém výslechu před OLAF informován.
- 133 Zatřetí byl výkon jeho práva na obhajobu čistě formální, neboť argumenty vznesené na jeho obhajobu nebyly až na vzácné výjimky diskutovány, nýbrž byly prostě reprodukovány na konci zprávy.
- 134 Začtvrté bývalá asistentka K. Pinxtena nedostala po svém výslechu protokol, ačkoli OLAF byl povinen jí kopii předat, což potvrzuje, že OLAF neshromažďoval důkazy ve prospěch i neprospěch.
- 135 Účetní dvůr má za to, že žalobní důvod vycházející z nesrovnalostí ve vyšetřování OLAF je neúčinný, protože zpráva tohoto úřadu není rozhodujícím prvkem, o který se žaloba k Soudnímu dvoru opírá.
- 136 Tento důvod je podpůrně neopodstatněný.
- 137 Účetní dvůr na prvním místě tvrdí, že nic OLAF nebrání v tom, aby rozšířil rozsah vyšetřování a musí mít možnost takové rozšíření provést, vyjdou-li po prohlídce prostor orgánu najevo závažná podezření. Dotčené vyšetřování bylo ostatně rozšířeno na podezření úzce související s jeho původním rozsahem.
- 138 Na druhém místě bylo právo K. Pinxtena na soukromí dodrženo. Zaprvé žádný jím předložený důkaz neprokazuje, že se OLAF opíral o dokument, na který se vztahuje důvěrnost vztahů mezi advokátem a jeho klientem. Zadruhé čl. 4 odst. 2 nařízení č. 883/2013 opravňuje OLAF k tomu,

aby měl okamžitý přístup k jakýmkoli informacím drženým orgány, a k pořizování kopií z každého dokumentu, které jsou v jejich držení. Má tedy určitý prostor pro uvážení a jeho pravomoci nemohou být omezeny tím, že některé dokumenty jsou označeny jako „soukromé“.

139 Na třetím místě je na K. Pinxtenovi, aby prokázal, že dotčené řízení mohlo vést k odlišnému výsledku, kdyby nedošlo k tvrzenému porušení jeho práva na obhajobu, což neučinil. V projednávaném případě OLAF každopádně splnil své povinnosti tím, že předal K. Pinxtenovi souhrn skutečností dostatečný k tomu, aby mohl předložit své vyjádření, což ostatně učinil. Navíc měl K. Pinxten příležitost předložit svou obhajobu také během interního řízení v rámci Účetního dvora na základě celé zprávy OLAF. OLAF kromě toho nebyl povinen předat bývalé asistence K. Pinxtena protokol, protože byla vyslechnuta jako svědkyně.

b) Závěry Soudního dvora

140 Úvodem je třeba posoudit argument Účetního dvora, podle něhož není nutné posuzovat regulérnost vyšetřování OLAF, jelikož zpráva OLAF není rozhodujícím prvkem, o který se žaloba podaná k Soudnímu dvoru podle čl. 286 odst. 6 SFEU opírá.

141 V tomto ohledu je důležité uvést, že pět žalobních důvodů, které Účetní dvůr předložil na podporu své žaloby, přebírá zjištění, která ve své zprávě uvedl OLAF.

142 Za účelem prokázání opodstatněnosti těchto žalobních důvodů předkládá Účetní dvůr důkazy, které jsou z větší části tvořeny dokumenty zajištěnými OLAF během jeho vyšetřování a uvedeny v příloze jeho zprávy. Příloha A.37 žaloby, na kterou Účetní dvůr ve svých podáních hojně odkazuje, je ostatně výslovně označena jako příloha složená z „[p]říloh [ke] zprávě OLAF předané dne 2. července 2018 předsedovi Účetního dvora“.

143 V odpovědi na otázky položené Soudním dvorem ohledně důvodu, proč Účetní dvůr přehodnotil své původní posouzení oprávněnosti výdajů na služební cesty, na reprezentaci a pohoštění, jakož i denních příspěvků vyplacených K. Pinxtenovi, tento orgán navíc vysvětlil, že jeho nové posouzení vychází z důkazů, které během svého vyšetřování zajistil OLAF.

144 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že přípustnost této žaloby nezávisí na tom, zda bylo vyšetřování OLAF regulérní.

145 Případná neregulérnost tohoto vyšetřování by mohla znamenat, že všechny důkazy předložené Účetním dvorem na podporu jeho žaloby nebo jejich část byly shromážděny v rozporu s platnými právními normami, což by vyžadovalo, aby Soudní dvůr určil, zda má tato neregulérnost následky ve vztahu k přípustnosti těchto důkazů v rámci tohoto řízení.

146 Před rozhodnutím o žalobních důvodech vznesených Účetním dvorem je proto nutné posoudit opodstatněnost argumentů K. Pinxtena ohledně neregulérnosti vyšetřování OLAF.

147 Pokud jde na prvním místě o tvrzené protiprávní rozšíření předmětu vyšetřování úřadu OLAF, je třeba zdůraznit, že OLAF může mít podle čl. 4 odst. 2 písm. a) nařízení č. 883/2013 přístup ke všem relevantním informacím, které mají orgány Unie, a do jejich prostor.

148 Podle čl. 4 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení lze tuto pravomoc vykonávat pouze v rámci vnitřního vyšetřování a její výkon musí být v souladu s podmínkami stanovenými tímto nařízením.

- 149 Na základě čl. 5 odst. 1 téhož nařízení může přitom generální ředitel úřadu OLAF zahájit vyšetřování v případě, že existuje dostatečné podezření, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
- 150 Článek 7 odst. 2 nařízení č. 883/2013 mimoto stanoví, že zaměstnanci OLAF provádějí prohlídky prostor orgánu po předložení písemného zmocnění, v němž jsou zejména uvedeny předmět a účel vyšetřování a dále právní základ pro provádění tohoto vyšetřování a vyšetřovací pravomoci, které z tohoto základu vyplývají.
- 151 Z toho tedy plyne, že prohlídka prostor určitého orgánu prováděná úřadem OLAF, aniž měl tento úřad dopředu k dispozici důkazy umožňující pojmout platné podezření, že dochází k protiprávním činnostem spadajícím do jeho pravomoci, byla nezákonná, a že účelem takové prohlídky musí být shromáždění důkazů týkajících se údajných protiprávních činností (obdobně viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 37).
- 152 Z článků 4, 5 a 7 nařízení č. 883/2013 naopak neplyne, že by OLAF nesměl vzít v úvahu důkazy zjištěné náhodně při řádné prohlídce prostor určitého orgánu, které ukazují na existenci protiprávních činností spadajících do jeho pravomoci, o nichž před touto prohlídkou nevěděl a které se liší od protiprávních činností, kterých se vyšetřování, v jehož rámci byla uvedena prohlídka provedena, původně týkalo.
- 153 Výklad pravidel, jimiž se činnosti OLAF řídí, jak jej navrhuje K. Pinxten, by navíc pro pachatele protiprávních činností odhalených v průběhu vyšetřování úřadem OLAF znamenal v praxi beztrestnost, aniž by byl takový důsledek nezbytný k tomu, aby se zabránilo riziku zneužití vyšetřovacích pravomocí svěřených tomuto úřadu nebo k zachování práva na obhajobu dotčené osoby, což by vytvářelo nebezpečí, že bude zmařeno naplnění cíle posílení boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, jak je zmíněn v čl. 1 odst. 1 nařízení č. 883/2013.
- 154 Vede-li proto řádná prohlídka prostor určitého orgánu provedená úřadem OLAF k tomu, že tento úřad náhodně objeví důkazy, které zakládají dostatečné podezření, že došlo k protiprávním činnostem spadajícím do jeho pravomoci, a které se liší od činností, kterých se původně týkalo vyšetřování, v jehož rámci je tato prohlídka prováděna, přísluší OLAF, hodlá-li v tomto ohledu vést vyšetřování za účelem ověření přesnosti nebo doplnění informací, o kterých se v průběhu této prohlídky dozvěděl, aby zahájil nové vyšetřování (obdobně viz rozsudky ze dne 17. října 1989, Dow Benelux v. Komise, 85/87, EU:C:1989:379, bod 19, jakož i ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 301), nebo aby případně rozšířil původní předmět svého vyšetřování, jsou-li náhodně zjištěné protiprávní činnosti dostatečně spojeny s činnostmi, které byly předmětem původního vyšetřování, aby se odůvodnilo jejich zahrnutí do předmětu téhož vyšetřovacího řízení.
- 155 V projednávaném případě K. Pinxten nezpochybňuje ani regulérnost rozhodnutí o zahájení vnitřního vyšetřování, které přijal generální ředitel OLAF v návaznosti na předání informací Účetním dvorem, ani řádnost prohlídky prostor tohoto orgánu, kterou OLAF v rámci tohoto vyšetřování dne 20. listopadu 2017 provedl.
- 156 Mimoto netvrdí, že skutečnosti zjištěné OLAF během této prohlídky nebyly takové povahy, aby zakládaly dostatečné podezření, že došlo k protiprávním činnostem spadajícím do pravomoci OLAF.

- 157 Okolnost, že rozhodnutí OLAF rozšířit předmět vyšetřování, které bylo původně zahájeno v souvislosti s možnými nesrovnalostmi týkajícími se K. Pinxtena a ovlivňujícími finanční zájmy Unie, při využívání majetku Účetního dvora a služebních cestách uskutečněných nebo schválených v rozporu s platnými pravidly, na možné střety zájmů a na další porušení článků 285 a 286 SFEU, jakož i ustanovení kodexu chování z roku 2012, bylo založeno na skutečnostech zjištěných během prohlídky provedené dne 20. listopadu 2017, nemůže znamenat, že toto rozhodnutí bylo protiprávní.
- 158 Jde-li na druhém místě o argumenty vycházející z porušení práva K. Pinxtena na soukromí, je důležité poznamenat, že s ohledem na předmět tohoto řízení Soudnímu dvoru v projednávané věci nepřísluší rozhodnout o jakémkoli zásahu do tohoto práva, kterého se OLAF mohl dopustit v průběhu svého vyšetřování, nýbrž výlučně o tvrzených zásazích do tohoto práva, které se vztahují ke shromažďování důkazů předložených Účetním dvorem na podporu této žaloby. Případná procesní pochybení, kterých se OLAF při shromažďování důkazů dopustil, by mohla mít každopádně vliv na posouzení této žaloby pouze v rozsahu, v němž se zakládá na důkazech, které OLAF získal protiprávně.
- 159 V tomto ohledu je třeba předně konstatovat, že K. Pinxten mezi důkazy předloženými Účetním dvorem neuvádí žádný dokument, na který by se vztahovala zásada důvěrnosti vztahů mezi advokátem a jeho klientem.
- 160 To, že OLAF nepotvrdil, že nezajistil žádnou část korespondence mezi K. Pinxtenem a jeho právním zástupcem, za předpokladu, že by byla prokázána, je proto v projednávané věci irelevantní.
- 161 Jde-li dále o důkazy týkající se účasti K. Pinxtena na honech, je třeba uvést, že Účetní dvůr předložil Soudnímu dvoru dokumenty vztahující se k této činnosti, které přímo souvisejí s několika služebními cestami vykonanými v postavení člena Účetního dvora.
- 162 Bez ohledu na uložení těchto dokumentů v šanonu výslovně označeném jako „soukromý“ nelze tyto dokumenty z důvodu jejich souvislosti s takovými služebními cestami považovat za dokumenty vztahující se k činností vykonávaným K. Pinxtenem v ryze soukromém postavení.
- 163 Mimoto z konstatování uvedeného v bodě 158 tohoto rozsudku plyne, že pro účely tohoto řízení není nutné rozhodnout o tvrzení K. Pinxtena, podle kterého OLAF rovněž zajistil nebo vyhotovil kopie řady dokumentů týkajících se honů, na které se nevztahovaly cestovní příkazy.
- 164 Konečně je jisté důležité konstatovat, že dopis ze dne 20. listopadu 2014, který K. Pinxten zaslal vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku s cílem nabídnout jí k pronájmu byt v Bruselu (Belgie), se týkal správy soukromého majetku K. Pinxtena, a tedy zařazení kopie tohoto dopisu do spisu OLAF představuje omezení jeho práva na respektování soukromého života zaručeného článkem 7 Listiny.
- 165 Použití tohoto dopisu ze strany OLAF je však omezeno a ohraničeno zákonem, jelikož tento dopis lze použít pouze v rámci vyšetřování OLAF a řízení vedených v návaznosti na toto vyšetřování.
- 166 Argumenty předložené K. Pinxtenem tedy pro účely tohoto řízení neprokazují, že OLAF protiprávně zasáhl do jeho práva na respektování soukromého života.

- 167 Jde-li na třetím místě o tvrzené porušení práva K. Pinxtena na obhajobu, je důležité připomenout, že čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny stanoví, že právo na řádnou správu zahrnuje právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout.
- 168 Tato zásada je provedena v čl. 9 odst. 4 nařízení č. 883/2013, který stanoví, že OLAF musí poté, co bylo skončeno vyšetřování, a před tím, než jsou vyvozeny závěry týkající se jmenovitě dotčené osoby, v zásadě dát této osobě možnost vyjádřit se ke skutečnostem, které se jí týkají.
- 169 V rámci řízení obdobného řízení podle čl. 286 odst. 6 SFEU a týkajícího se členky Komise mimoto Soudní dvůr rozhodl, že je třeba ověřit, zda byla dotčená členka Komise včas informována o skutečnostech, které jí jsou vytýkány, a zda měla možnost být vyslechnuta (rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 105). Tato povinnost je ostatně stanovena i v čl. 4 odst. 2 a 3 jednacího řádu.
- 170 Za těchto okolností sice úřad OLAF i Účetní dvůr musí dostát svým povinnostem, ale pro účely řízení zakotveného v čl. 286 odst. 6 SFEU je třeba dodržení práva dotčeného člena nebo dotčeného bývalého člena tohoto orgánu na to, aby byl vyslechnut, posuzovat globálně, neboť nelze vyloučit, že tomuto členovi nebo bývalému členovi mohla být Účetním dvorem dána dostatečná možnost vyjádřit se ke skutečnostem, k nimž se před přijetím zprávy OLAF vyjádřit nemohl.
- 171 V projednávaném případě je nesporné, že K. Pinxten byl úřadem OLAF dne 22. prosince 2017 ústně vyslechnut, že mezi OLAF a právním zástupcem K. Pinxtena proběhlo několik písemných výměn a že K. Pinxten mohl v návaznosti na sdělení souhrnu skutečností zjištěných na závěr vyšetřování zaslat úřadu OLAF písemný dokument, jenž měl tvrzení uvedená v tomto souhrnu vyvrátit.
- 172 Následně dne 5. října 2018 obdržel K. Pinxten zprávu OLAF a předběžnou zprávu určenou předsedou Účetního dvora členům tohoto orgánu. K těmto zprávám mohl zaujmout stanovisko jak zasláním písemných připomínek, tak během slyšení před tímto orgánem.
- 173 Ač K. Pinxten v této souvislosti tvrdí, že vyšetřování OLAF bylo stíženo čtyřmi samostatnými vadami, uvedenými v bodech 131 až 134 tohoto rozsudku, které mu zabránily, aby byl ze strany OLAF účinně vyslechnut, nepředkládá žádný argument za účelem prokázání, že se před Účetním dvorem nemohl dostatečně k některým skutečnostem dávaným mu k tíži před přijetím zprávy OLAF vyjádřit.
- 174 Za těchto okolností se zdá, že argumenty předložené K. Pinxtenem nemohou pro účely tohoto řízení prokázat, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu.
- 175 Z toho plyne, že všechny argumenty K. Pinxtena vycházející z neregulérnosti vyšetřování OLAF musí být odmítnuty a pro účely rozhodnutí o této žalobě tedy není nutné určit, zda se lze v rámci řízení zakotveného v čl. 286 odst. 6 SFEU dovolávat protiprávně získaných důkazů.

3. K tvrzené neregulérnosti postupu uplatněného v rámci Účetního dvora při schvalování podání této žaloby

a) Argumentace účastníků řízení

- 176 Svým třetím argumentem o nepřípustnosti K. Pinxten na prvním místě tvrdí, že k jeho slyšení před Účetním dvorem došlo přes jeho protesty v přítomnosti generálního tajemníka a vedoucího právní služby tohoto orgánu, i když čl. 49 odst. 3 prováděcích předpisů k jednacímu řádu vyžaduje, aby slyšení člena uvedeného orgánu před podáním žaloby podle čl. 286 odst. 6 SFEU proběhlo bez přítomnosti tlumočníka nebo zaměstnance tohoto orgánu.
- 177 Přítomnost dotčených zaměstnanců přitom mohla ovlivnit rozpravu, a to zejména se zřetelem k odpovědnosti generálního tajemníka Účetního dvora za nedostatečnou kontrolu vykonávanou tímto orgánem a k „překvapivé“ roli vedoucího právní služby tohoto orgánu během vyšetřování.
- 178 Karel Pinxten se na druhém místě domnívá, že pro podání této žaloby nehlasoval dostatečný počet členů Účetního dvora.
- 179 Podle čl. 4 odst. 4 jednacího řádu je totiž k podání žaloby podle čl. 286 odst. 6 SFEU vyžadována čtyřpětinová většina hlasů všech jeho členů, tj. hlasy 23 členů. Pro podání této žaloby podle něj přitom hlasovalo pouze 22 uvedených členů.
- 180 Pokud se dva členové Účetního dvora prohlásili za podjaté, je tato okolnost irelevantní. Jelikož čl. 4 odst. 4 jednacího řádu vyžaduje většinu počítanou vzhledem k celkovému počtu těchto členů, je situace členů Účetního dvora, kteří se prohlásili za podjaté, srovnatelná se situací členů tohoto orgánu, kteří se zdrželi hlasování.
- 181 Účetní dvůr účinnost argumentů K. Pinxtena týkajících se rozhodnutí postoupit projednávanou věc Soudnímu dvoru zpochybňuje, jelikož toto rozhodnutí nelze, jak bylo uvedeno v usnesení ze dne 9. září 2005, Komise v. Cresson (C-432/04, nezveřejněné, EU:C:2005:539), postavit na roveň podání žaloby k Soudnímu dvoru.
- 182 Generální tajemník Účetního dvora se každopádně účastní všech zasedání tohoto orgánu, aby mohl v souladu s článkem 23 jednacího řádu a článkem 39 prováděcích předpisů k jednacímu řádu vypracovat zápis. Mimoto čl. 50 odst. 1 prováděcích předpisů k jednacímu řádu umožňuje Účetnímu dvoru určit osobu pověřenou vypracováním návrhu zápisu. Tato pravomoc byla uplatněna dne 12. února 2015, když byl tímto úkolem pověřen vedoucí právní služby Účetního dvora.
- 183 Kromě toho se většina potřebná k podání žaloby podle čl. 286 odst. 6 SFEU musí vypočítat na základě celkového počtu členů Účetního dvora s výjimkou dotčeného člena a členů, kteří se prohlásili za podjaté. Případy členů tohoto orgánu, kteří se nacházejí v situaci střetu zájmů, nejsou sice v jednacím řádu upraveny. Pokud by se však na tyto členy nahlíželo jako na členy, kteří se zdrželi hlasování, *de facto* by se podíleli na rozhodovacím procesu, z něhož by měli být vyloučeni.

b) Závěry Soudního dvora

- 184 Úvodem je třeba zdůraznit, že je-li před Soudním dvorem vznesena námitka nepřipustnosti vycházející z porušení pravidel, jimiž se řídí přijetí rozhodnutí o podání žaloby podle čl. 286 odst. 6 SFEU ze strany Účetního dvora, musí Soudní dvůr o této námitce rozhodnout před případným zkoumáním opodstatněnosti této žaloby.
- 185 Takovou námitku nepřipustnosti nelze zamítnout odkazem na konstatování uvedené v bodě 4 usnesení ze dne 9. září 2005, Komise v. Cresson (C-432/04, nezveřejněné, EU:C:2005:539), podle něhož nelze v rámci žaloby založené na čl. 213 odst. 2 ES rozhodnutí Komise o tom, že postoupí věc Soudnímu dvoru, postavit na roveň podání této žaloby.
- 186 Toto konstatování, které mělo pouze stanovit, že Soudní dvůr se zabývá výlučně skutečnostmi uvedenými v této žalobě a že tedy není povolán k tomu, aby bral v úvahu důvody, které vedly Komisi k tomu, že považovala za vhodné postoupit věc Soudnímu dvoru, nikterak neznamená, že případná vada, kterou je stíženo rozhodnutí o podání uvedené žaloby, nemá dopady na připustnost této žaloby.
- 187 Argumenty K. Pinxtena týkající se tvrzené neregulérnosti postupu uplatněného uvnitř Účetního dvora při schvalování této žaloby je tedy třeba posoudit.
- 188 Jde-li na prvním místě o průběh slyšení K. Pinxtena před Účetním dvorem, je třeba uvést, že z čl. 4 odst. 1, 3 a 4 jednacího řádu plyne, že domnívá-li se Účetní dvůr, že informace, které mu byly předloženy, mohou prokazovat, že některý ze členů přestal splňovat podmínky nezbytné k výkonu jeho funkce nebo již neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce, vyzve se tento člen, aby před tím, než Účetní dvůr rozhodne o postoupení věci Soudnímu dvoru za účelem odvolání dotyčného člena z funkce a/nebo odnětí nároku na důchod nebo jej nahrazujícího požitky, podal Účetnímu dvoru ústní vysvětlení.
- 189 Článek 8 prováděcích předpisů k jednacímu řádu upřesnil, že zasedání konané v rámci postupu zakotveného v článku 4 jednacího řádu jsou zasedáními za zavřenými dveřmi ve smyslu článku 49 těchto prováděcích předpisů.
- 190 Tato zasedání se v souladu s čl. 49 odst. 3 uvedených prováděcích předpisů konala bez tlumočnicků nebo zaměstnanců Účetního dvora, nebylo-li na předchozím zasedání tohoto orgánu rozhodnuto jinak.
- 191 Z těchto ustanovení plyne, že slyšení K. Pinxtena se mělo konat pouze za přítomnosti členů Účetního dvora.
- 192 Tento závěr nelze zpochybnit argumentem Účetního dvora, podle kterého přítomnost generálního tajemníka tohoto orgánu při tomto slyšení byla nicméně odůvodněná, jelikož jeho úkolem bylo vyhotovit zápis ze zasedání za zavřenými dveřmi, v jehož rámci bylo slyšení vedeno, a být nápomocen předsedovi Účetního dvora.
- 193 Článek 23 jednacího řádu sice stanoví, že z každého zasedání Účetního dvora se vyhotovuje zápis. Mimoto čl. 39 odst. 1 prováděcích předpisů k tomuto řádu stanovil, že generální tajemník Účetního dvora je odpovědný zejména za vypracování návrhů zápisů ze zasedání tohoto orgánu a za nápomoc předsedovi tohoto orgánu, jde-li o přípravu zasedání Účetního dvora a dodržování

postupů. Stejně tak čl. 50 odst. 1 těchto prováděcích předpisů stanovil, že návrh zápisu z každého zasedání Účetního dvora vypracovává generální tajemník tohoto orgánu nebo jiná tím pověřená osoba.

- 194 Z ustanovení zmíněných v předchozím bodě však neplyne, že by generální tajemník Účetního dvora musel být nutně přítomen na zasedání tohoto orgánu za zavřenými dveřmi, v jehož rámci se konalo slyšení K. Pinxtena, k tomu, aby z tohoto zasedání vyhotovil zápis, neboť vyhotovením zápisu z téhož zasedání mohl být v případě potřeby podle čl. 50 odst. 1 těchto prováděcích předpisů pověřen člen Účetního dvora.
- 195 Kromě toho je důležité zdůraznit, že čl. 49 odst. 3 prováděcích předpisů k jednacímú řádu představuje zvláštní pravidlo odchyľující se od běžných pravidel o organizaci zasedání Účetního dvora, a to zejména s cílem zajistit zcela volnou rozpravu mezi členy tohoto orgánu.
- 196 Pravidla, která generálnímu tajemníkovi Účetního dvora dávají obecně za úkol být nápomocen předsedovi tohoto orgánu, nemohou odůvodnit přítomnost tohoto generálního tajemníka na zasedání tohoto orgánu za zavřenými dveřmi, a to tím spíše, že čl. 49 odst. 3 prováděcích předpisů k jednacímú řádu stanovil zvláštní postup umožňující povolit přítomnost zaměstnance téhož orgánu na zasedání za zavřenými dveřmi, což je postup, o kterém se netvrdí, že jej Účetní dvůr v projednávané věci využil.
- 197 Za těchto okolností nebylo možné přítomnost vedoucího právní služby Účetního dvora na dotčeném zasedání za zavřenými dveřmi odůvodnit ani úkolem vypracovat návrhy zápisů ze zasedání Účetního dvora, který mu byl podle tohoto orgánu svěřen rozhodnutím přijatým dne 12. února 2015 na základě čl. 50 odst. 1 prováděcích předpisů k jednacímú řádu.
- 198 Z přepisu z tohoto zasedání za zavřenými dveřmi ostatně plyne, že předseda Účetního dvora odůvodnil přítomnost vedoucího právní služby tohoto orgánu nikoli tímto úkolem, nýbrž odkazem na jeho poradní roli.
- 199 Z výše uvedeného sice plyne, že přítomnost generálního tajemníka a vedoucího právní služby Účetního dvora na zasedání tohoto orgánu za zavřenými dveřmi, v jehož rámci se konalo slyšení K. Pinxtena, nebyla oprávněna, z ustálené judikatury Soudního dvora však vyplývá, že taková vada může být rozhodná pouze tehdy, pokud by se K. Pinxtenovi podařilo prokázat, že v případě neexistence této vady by postup vedený v rámci Účetního dvora mohl vyústit v jiný výsledek [obdobně viz rozsudky ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 76, a ze dne 4. června 2020, C. F. (Daňová kontrola), C-430/19, EU:C:2020:429, bod 35, jakož i citovaná judikatura].
- 200 Karel Pinxten přitom stále neprokázal, v čem mohla přítomnost těchto zaměstnanců Účetního dvora, kteří se během tohoto zasedání nevyjadřovali, jak plyne z přepisu záznamu tohoto zasedání za zavřenými dveřmi, ovlivnit průběh tohoto zasedání, a tím spíše rozhodnutí, které tento orgán nakonec přijal.
- 201 Pokud K. Pinxten zejména tvrdí, že bylo možné dovodit odpovědnost generálního tajemníka Účetního dvora za nedostatky v kontrole výdajů, kterou mu nad výdaji tohoto orgánu příslušelo provádět, je třeba konstatovat, že dotčené zasedání za zavřenými dveřmi mělo K. Pinxtenovi umožnit výlučně zaujmout stanovisko ke skutečnostem, které mu byly výtčeny.

- 202 Výtky vyjadřované k postoji vedoucího právní služby Účetního dvora během vyšetřování jsou mimoto hlavně podepřeny návrhem dopisu, který údajně nadiktoval řidič K. Pinxtena a který tento řidič předložil, ale u kterého je nesporné, že není tímto řidičem podepsán. Karel Pinxten tedy dostatečně neprokázal, že přítomnost vedoucího právního oddělení Účetního dvora na dotčeném zasedání za zavřenými dveřmi mohla vzhledem k postoji tohoto zaměstnance ovlivnit průběh tohoto zasedání.
- 203 Pokud jde na druhém místě o hlasování, k němuž v rámci Účetního dvora došlo za účelem rozhodnutí podat tuto žalobu, čl. 4 odst. 4 jednacího řádu stanoví, že toto rozhodnutí se přijímá tajným hlasováním na základě čtyřpětinové většiny hlasů všech členů tohoto orgánu.
- 204 Toto ustanovení sice rovněž stanoví, že dotčený člen Účetního dvora se hlasování neúčastní, avšak toto pravidlo je v projednávané věci irelevantní, jelikož uvedené rozhodnutí bylo přijato ke dni, kdy již K. Pinxten členem tohoto orgánu nebyl.
- 205 Jak uvedl generální advokát v bodě 90 svého stanoviska, srovnání pojmů použitých v čl. 4 odst. 4 jednacího řádu a v čl. 25 odst. 3 jednacího řádu ukazuje, že ona čtyřpětinová většina hlasů musí být počítána z hlasů všech členů Účetního dvora, a nikoli pouze z hlasů členů skutečně přítomných na dotčeném zasedání uvedeného orgánu.
- 206 Článek 41 odst. 1 Listiny stanoví zejména to, že každý má právo na to, aby orgány, instituce a jiné subjekty Unie vyřizovaly jeho záležitosti nestranně.
- 207 Z ustálené judikatury Soudního dvora plyne, že těmto orgánům, institucím a jiným subjektům tedy přísluší naplňovat požadavek nestrannosti, a to obě jeho složky, a sice subjektivní nestrannost, tzn. že žádný člen dotčeného orgánu nesmí být podjatý nebo osobně zaujatý, a objektivní nestrannost, tzn. že tento orgán musí skýtat dostatečné záruky k vyloučení veškerých legitimních pochybností o případné zaujatosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, August Wolff a Remedia v. Komise, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 27, jakož i citovaná judikatura).
- 208 Aby bylo zajištěno dodržení tohoto požadavku, musí být členové Účetního dvora, kteří se postupu směřujícího k případnému pohnání některého z členů nebo bývalých členů tohoto orgánu před Soudní dvůr nemohou nestranně účastnit, a to zejména z důvodu osobních vazeb, které mají k dotčenému členu nebo dotčenému bývalému členu, s to zajistit, že nebudou mít žádný vliv na výsledek tohoto řízení, a za tímto účelem musejí mít možnost prohlásit se za podjaté.
- 209 Pokud by byl přítom čl. 4 odst. 4 jednacího řádu vykládán v tom smyslu, že by se většina vyžadovaná tímto ustanovením počítala, aniž by se od celkového počtu členů Účetního dvora odečetl počet těch členů, kteří se prohlásili za podjaté, jejich rozhodnutí o tom, že se prohlásí za podjaté, by fakticky mělo potenciálně rozhodující vliv na výsledek postupu zakotveného v uvedeném ustanovení.
- 210 Z hlediska většiny vyžadované v témže ustanovení by takový výklad tohoto ustanovení zahájení tohoto postupu v praxi velmi ztížil, ne-li znemožnil, pokud by měl určitý počet členů tohoto orgánu za to, že se musí prohlásit za podjaté.

- 211 Článek 4 odst. 4 jednacího řádu je tedy třeba vykládat v souladu s čl. 41 odst. 1 Listiny v tom smyslu, že čtyřpětina většina hlasů všech členů Účetního dvora stanovená v tomto na prvním místě uvedeném ustanovení se musí vypočítávat z celkového počtu hlasů členů tohoto orgánu, kteří se mohou legálně účastnit dotčeného hlasování, aniž by byl narušen požadavek nestrannosti.
- 212 V projednávaném případě je nesporné, že dva členové Účetního dvora se s cílem zajistit naplnění tohoto požadavku prohlásili za podjaté, a to z důvodů, které nebyly nikterak zpochybněny.
- 213 Hlasování 22 členů Účetního dvora ve prospěch podání této žaloby tedy postačovalo k dosažení většiny vyžadované v čl. 4 odst. 4 jednacího řádu.
- 214 Z toho plyne, že argumenty K. Pinxtena vycházející z neregulérnosti postupu uplatněného v rámci Účetního dvora při schvalování podání této žaloby musí být odmítnuty.

4. K tvrzenému prodlení, s nímž byla žaloba Účetního dvora podána

a) Argumentace účastníků řízení

- 215 V rámci svého čtvrtého argumentu o nepřijatelnosti má K. Pinxten za to, že Účetní dvůr porušil zásadu dodržení přiměřené lhůty zakotvenou v čl. 41 odst. 1 Listiny tím, že zpochybnil oprávněnost žádostí o platbu, které podával od roku 2006, ač tento orgán měl od okamžiku podání těchto žádostí veškeré potřebné informace k tomu, aby se ujistil o jejich oprávněnosti nebo aby rozhodl, že požaduje vyjasnění.
- 216 Zásada právní jistoty obdobně jako pravidla stanovená ve finančních předpisech Unie a v judikatuře Soudního dvora, která se k nim vztahuje, vyžaduje, aby oznámení o dluhu sdělil orgán ve lhůtě, která zpravidla nepřesahuje pět let od okamžiku, kdy tento orgán mohl svoji pohledávku uplatnit, přičemž tato lhůta může být podle okolností zkrácena nebo prodloužena.
- 217 V projednávaném případě není navíc nutné prokázat, že překročení přiměřené lhůty má dopad na obsah unijního aktu, jelikož tato žaloba nesměruje ke zrušení takového aktu. V této souvislosti je třeba mít za to, že všechny nároky Účetního dvora starší tří let nebo nanejvýš pěti let ode dne 5. října 2018, kdy byla členům tohoto orgánu předložena předběžná zpráva předsedy tohoto orgánu, jsou promlčeny.
- 218 Podle Účetního dvora došlo k postoupení věci Soudnímu dvoru v přiměřené lhůtě. Účetní dvůr mohl toto řízení zahájit až po obdržení zprávy OLAF, tedy dne 2. července 2018. Vzhledem k rozsahu tvrzených nesrovnalostí není lhůta osmi měsíců od tohoto dne nadměrná. Pravidla o promlčecích lhůtách v oblasti vymáhání pohledávek mimoto nejsou na řízení v projednávané věci použitelná.

b) Závěry Soudního dvora

- 219 Z judikatury Soudního dvora plyne, že Účetní dvůr musí usilovat o to, aby podání žaloby podle čl. 286 odst. 6 SFEU neustále neodkládal, má-li dodržet základní požadavek právní jistoty a nemá-li porušit práva dotčené osoby na obhajobu tím, že zvýší obtíže s ohledem na vyvrácení tvrzení předložených v rámci tohoto řízení (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 90).

- 220 Pokud toto ustanovení nicméně nestanoví přesnou délku, nemůže být přiměřenost lhůty, která musí být Účetním dvorem dodržena, stanovena odkazem na konkrétní maximální délku určenou abstraktním způsobem, nýbrž musí být v každém případě posouzena v závislosti na okolnostech věci, a zejména na významu sporu pro dotčenou osobu, složitosti věci, jakož i jednání dotčených účastníků řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2013, *Přezkum Arango Jaramillo a další v. EIB*, C-334/12 RX–II, EU:C:2013:134, body 28 a 29).
- 221 Mimoto, jak uvedl generální advokát v bodě 104 svého stanoviska, v rámci tohoto řízení nelze uplatnit vyvratitelnou domněnku, podle které lhůta delší než pět let od dotčených skutkových okolností je nepřiměřená, jež stanovil Soudní dvůr v bodě 105 rozsudku ze dne 14. června 2016, *Marchiani v. Parlament* (C-566/14 P, EU:C:2016:437), a na kterou odkazuje K. Pinxten.
- 222 Tato domněnka má totiž svůj původ v pravidlech o vymáhání pohledávek Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. června 2016, *Marchiani v. Parlament*, C-566/14 P, EU:C:2016:437, body 101 až 103).
- 223 Přitom i v případě, že je žaloba podle čl. 286 odst. 6 SFEU zčásti založena na žalobním důvodu vycházejícím ze zneužití prostředků Účetního dvora, nic to nemění na tom, že taková žaloba nesměruje k navrácení plateb provedených ve prospěch dotčeného člena tohoto orgánu, které tento orgán považuje za neoprávněné.
- 224 Je tedy třeba určit, zda žaloba Účetního dvora byla z hlediska judikatury Soudního dvora uvedené v bodě 220 tohoto rozsudku podána v přiměřené lhůtě.
- 225 V projednávaném případě je sice třeba uvést, že nejstarší skutkové okolnosti vytýkané K. Pinxtenovi pocházejí z roku 2006, tedy z doby více než dvanáct let před podáním této žaloby.
- 226 Ačkoli ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, rovněž plyne, že přísnější kontrola žádosti o platbu předložených členy Účetního dvora by tomuto orgánu umožnila odhalit dříve minimálně značnou část nesrovnalostí, které jsou K. Pinxtenovi vytýkány, nic to nemění na tom, že systematický přezkum jeho situace byl odůvodněn skutečnostmi, které vyšly najevo během vyšetřování OLAF.
- 227 Žaloba Účetního dvora podle čl. 286 odst. 6 SFEU je přitom založena na kombinaci všech skutečností, které měl tento orgán po tomto systematickém přezkumu k dispozici. Není proto prokázáno, že Účetní dvůr mohl o podání této žaloby rozhodnout, aniž měl k dispozici informace shromážděné OLAF.
- 228 Kromě toho poté, co Účetní dvůr v průběhu roku 2016 obdržel informace, které se týkaly K. Pinxtena, provedl v témže roce vnitřní vyšetřování. Od okamžiku, kdy ředitel úřadu OLAF dne 27. října 2016 předal Účetnímu dvoru informaci o tom, že zvažuje možnost zahájení vyšetřování, až do předložení jeho zprávy Účetnímu dvoru dne 2. července 2018 nemohl Účetní dvůr v souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení č. 883/2013 pokračovat ve vyšetřování, pokud se s úřadem OLAF nedohodl jinak. Po obdržení této zprávy zahájil Účetní dvůr vícefázové řízení podle článku 4 jednacího řádu, které probíhalo od 12. července do 29. listopadu 2018.
- 229 Z toho plyne, že Účetní dvůr reagoval na obdržení informací o nesrovnalostech, kterých se K. Pinxten údajně dopustil, rychle a následně provedl v rámci svých pravomocí řízení s určitou naléhavostí přesto, že čl. 286 odst. 6 SFEU nebyl ještě nikdy uplatněn a zpráva OLAF se týkala velmi vysokého počtu nesrovnalostí, kterých se K. Pinxten dopustil.

- 230 Ač je tedy na Soudním dvoru, aby případně zohlednil dobu, která uplynula mezi některými dotčenými skutkovými okolnostmi a formulováním konkrétních žalobních důvodů Účetním dvorem, s cílem posoudit, do jaké míry lze od K. Pinxtena očekávat, že předloží vysvětlení nebo dodatečné důkazy ohledně těchto skutkových okolností, nelze mít za to, že k podání této žaloby došlo obecně po uplynutí nepřiměřené doby nebo že Účetní dvůr se nemůže pro účely tohoto řízení dovolávat některých nesrovnalostí uvedených v této žalobě.
- 231 Argumenty K. Pinxtena vycházející z prodlení, s nímž byla podána tato žaloba, je proto třeba odmítnout.
- 232 Vzhledem k tomu, že žádnému ze čtyř argumentů týkajících se přípustnosti žaloby nebylo vyhověno, je třeba konstatovat, že tato žaloba je přípustná.

B. K žalobním důvodům

- 233 Na podporu své žaloby uvádí Účetní dvůr pět žalobních důvodů, které vycházejí zaprvé ze zneužití prostředků tohoto orgánu, zadruhé ze zneužití a protiprávního využívání daňových výsad, zatřetí z nepravdivých hlášení o pojistné události, začtvrté z neohlášeného a protiprávního výkonu některých činností, jakož i zapáté z vytvoření situace střetu zájmů.
- 234 Za účelem posouzení těchto žalobních důvodů je důležité upřesnit, že čl. 286 odst. 6 SFEU umožňuje Účetnímu dvoru požádat Soudní dvůr, aby z funkce odvolal člena tohoto orgánu nebo jej zbavil nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky, pokud tento člen přestal splňovat podmínky nezbytné k výkonu jeho funkce nebo neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce.
- 235 Povaha těchto povinností je upřesněna zejména v člancích 285 a 286 SFEU.
- 236 Tito členové jsou tedy v souladu s článkem 285 SFEU povinni vykonávat své funkce naprosto nezávisle v obecném zájmu Unie.
- 237 Z článku 286 odst. 3 SFEU mimoto plyne, že členové Účetního dvora se musí zejména zdržet jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce.
- 238 Článek 286 odst. 4 SFEU kromě toho těmto členům zakazuje vykonávat během funkčního období jakoukoli výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost, a to zejména proto, aby byli uvedeni členové k dispozici pro výkon této funkce. Toto ustanovení rovněž upřesňuje, že se uvedení členové musí slavnostně zavázat, že během výkonu své funkce i po jeho ukončení budou respektovat povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.
- 239 Vzhledem k tomu, že naposledy zmíněné povinnosti jsou uvedeny pouze jakožto příklady, je třeba pojem „povinnosti vyplývající z jejich postavení“ ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU chápat široce. S přihlédnutím k vysoké míře odpovědnosti, která je jim svěřena, je důležité, aby členové Účetního dvora dodržovali nejprísnější normy chování a zajistili, aby obecný zájem Unie vždy převážil nejenom nad vnitrostátními zájmy, ale rovněž nad osobními zájmy (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, body 70 a 71).
- 240 V této perspektivě jsou povinnosti členů Účetního dvora stanovené primárním právem převzaty a konkretizovány v normách přijatých tímto orgánem, které jsou tito členové povinni přísně dodržovat.

- 241 Aby bylo zajištěno dodržení čl. 286 odst. 3 a 4 SFEU, musí členové Účetního dvora zejména důsledně dodržovat ohlašovací povinnosti stanovené v těchto normách, a zajistit tak, aby tento orgán byl plně informován o žádostech o použití prostředků uvedeného orgánu, a to zejména z titulu výdajů na služební cesty, reprezentaci a pohoštění.
- 242 V případě pochybností o přesném rozsahu povinností vyplývajících z jejich funkce je na členech Účetního dvora, aby se obrátili na příslušné útvary tohoto orgánu s cílem tyto pochybnosti rozptýlit.
- 243 Jestliže členové Účetního dvora musejí dbát na to, aby jednali bezúhonným způsobem, nevyplývá z toho však, že i nejmenší odchylka od norem, které je zavazují, může být postižena na základě čl. 286 odst. 6 SFEU. Za tímto účelem se vyžaduje existence nesplnění povinnosti jistého stupně závažnosti (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 72).
- 244 Posouzení pěti žalobních důvodů předložených Účetním dvorem tedy musí směřovat k určení, zda spis, který má Soudní dvůr k dispozici, umožňuje stran K. Pinxtena konstatovat nesplnění povinností vyplývajících z funkce člena tohoto orgánu, jak jsou vymezeny primárním právem a upřesněny pravidly přijatými uvedeným orgánem, dosahující určitého stupně závažnosti.
- 245 Za tímto účelem je na Soudním dvoru, aby posoudil všechny důkazy, které mu předložil jak Účetní dvůr, na němž je, aby prokázal existenci nesplnění povinností, která přičítá K. Pinxtenovi, tak K. Pinxten. Soudní dvůr musí zejména posoudit věcnou správnost a spolehlivost těchto důkazů, aby určil, zda tyto důkazy postačují ke konstatování nesplnění povinností dosahujícího určitého stupně závažnosti ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU.

1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neohlášeného a protiprávního výkonu politické činnosti a jednatelské činnosti v občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (société civile immobilière)

- 246 V rámci svého čtvrtého žalobního důvodu Účetní dvůr tvrdí, že K. Pinxten nesplnil své povinnosti nezaujatosti, nezávislosti, nestrannosti, oddanosti, integrity, odpovědnosti, příkladnosti a transparentnosti tím, že během svých funkčních období neoprávněně vykonával dvě externí činnosti.
- 247 Vzhledem k tomu, že se zneužití prostředků Účetního dvora, které je předmětem prvního žalobního důvodu, zčásti vztahuje k případům použití prostředků tohoto orgánu, které tento orgán uvádí jako případy použití související s těmito externími činnostmi, je třeba čtvrtý žalobní důvod posoudit jako první.
- 248 V tomto ohledu, jak bylo připomenuto v bodě 238 tohoto rozsudku, nesmí členové Účetního dvora podle čl. 286 odst. 4 SFEU během svého funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou ani nevýdělečnou činnost.
- 249 Mimoto zejména s cílem zaručit nezávislost těchto členů v souladu s článkem 285 SFEU a v souladu s čl. 286 odst. 3 SFEU zajistit, aby se uvedení členové zdrželi jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce, upřesňují normy přijaté Účetním dvorem podmínky, za nichž mohou tito členové během výkonu své funkce vykonávat externí činnost a které musí důsledně dodržovat, jak bylo uvedeno v bodě 241 tohoto rozsudku.

- 250 Bod 3.7 etických standardů tak stanoví, že členové Účetního dvora smějí vykonávat externí činnosti pouze v rámci, který je stanoven služebním řádem, a musí se zdržet veškerých činností, které by mohly poškodit pověst Účetního dvora, zpochybnit jeho nestrannost nebo narušit jeho práci.
- 251 Článek 4 odst. 1 kodexu chování z roku 2004 a čl. 4 odst. 1 a 2 kodexu chování z roku 2012 stanovily, že členové Účetního dvora se věnují plnění svého mandátu, že nesmějí vykonávat žádnou politickou funkci a nesmějí vykonávat žádnou externí profesní činnost nebo jinou externí činnost, která se neslučuje s výkonem jejich povinností.
- 252 Článek 5 odst. 1 prováděcích předpisů k jednacímú řádu stanovil, že členové Účetního dvora se zdrží výkonu jakékoli profesní činnosti mimo Účetní dvůr a veškeré jiné externí činnosti, která je neslučitelná se zásadami nezávislosti a disponibility při výkonu funkcí.
- 253 V článku 5 odst. 2 těchto prováděcích předpisů bylo upřesněno, že veškerá probíhající nebo zamýšlená externí činnost se posuzuje z hlediska čtyř obecných kritérií týkajících se toho, že tato činnost nesmí ovlivňovat nestrannost Účetního dvora, vyvolávat střet zájmů, představovat nadměrnou zátěž z hlediska pracovní doby a přinášet finanční prospěch.
- 254 Článek 4 odst. 3 kodexu chování z roku 2004, čl. 4 odst. 6 kodexu chování z roku 2012, jakož i čl. 6 odst. 1 a 2 prováděcích předpisů k jednacímú řádu kromě toho na procesní úrovni zavádějí povinnost ohlásit předsedovi Účetního dvora každou externí činnost nejen při nástupu člena tohoto orgánu do funkce, ale i ve zbytku jeho funkčního období.
- 255 Z výše uvedeného plyne, že pro účely rozhodnutí o čtvrtém žalobním důvodu je třeba posoudit, zda K. Pinxten splnil povinnost oznámit každou externí činnost a zdržet se výkonu jakékoli externí činnosti neslučitelné s jeho povinnostmi, pokud jde o dvě externí činnosti, které jsou předmětem první a druhé části tohoto žalobního důvodu.

a) K první části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z výkonu neohlášené a protiprávní politické činnosti

1) Argumentace účastníků řízení

- 256 V první části čtvrtého žalobního důvodu Účetní dvůr tvrdí, že K. Pinxten vyvíjel intenzivní politickou činnost v době, kdy byl členem tohoto orgánu. Účastnil se tak řady zasedání rady politické strany Open VLD (dále jen „dotčená politická strana“), navíc až do roku 2008 jako člen s hlasovacím právem.
- 257 Tato činnost nebyla ani ohlášena ani Účetním dvorem schválena a je každopádně neslučitelná s funkcí člena tohoto orgánu.
- 258 Karel Pinxten popírá, že by v době, kdy byl členem Účetního dvora, byl jakkoli politicky činný. Pokud se účastnil některých zasedání dotčené politické strany, jednalo se o zasedání „rozšířené“ rady této strany, kterých se účastnili i členové parlamentu za tuto stranu a na kterých K. Pinxten neměl hlasovací právo, jelikož nebyl voleným členem této rady. Jeho účast na těchto zasedáních měla za cíl propagovat činnost Účetního dvora a udržovat profesionální vztahy s vnitrostátními politickými představiteli.

2) Závěry Soudního dvora

- 259 Je třeba zaprvé uvést, že tvrzení Účetního dvora, že se K. Pinxten účastnil zasedání rady dotčené politické strany jako člen s hlasovacím právem až do roku 2008, nelze považovat za prokázané, neboť spis, který má Soudní dvůr k dispozici, neobsahuje žádný důkaz, které by toto tvrzení potvrzoval.
- 260 Pokud jde zadruhé o účast K. Pinxtena na zasedáních rady dotčené politické strany od roku 2008, aniž měl hlasovací právo, předložil Účetní dvůr zejména e-mail zaslaný dne 24. listopadu 2008 politickým ředitelem této strany, v němž byl K. Pinxten ujištěn, že bude soustavně zván na zasedání rady uvedené strany, jakož i zápisy z těchto zasedání, ze kterých plyne, že se K. Pinxten v období od 9. března 2009 do 26. dubna 2010 zúčastnil nejméně 30 uvedených zasedání.
- 261 Jak uvedl generální advokát v bodě 182 svého stanoviska, z těchto zápisů plyne i to, že se zasedání rady dotčené politické strany, kterých se K. Pinxten účastnil, konala za účelem projednání různých otázek týkajících se belgické i evropské politiky.
- 262 Mimoto ač ve spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, nejsou obsaženy zápisy ze zasedání rady dotčené politické strany po 26. dubnu 2010, z řady údajů z tohoto spisu plyne, že účast K. Pinxtena na těchto zasedáních pokračovala i po tomto datu.
- 263 Z výměny e-mailů z května 2012 plyne zejména to, že K. Pinxten byl zneklidněn tím, že mu již nechodí pozvánky na zasedání rady dotčené politické strany a že se mu dostalo odpovědi, že se jedná o technický problém. Zájem K. Pinxtena o tato zasedání naznačuje rovněž výměna e-mailů z ledna 2016, ve kterých si stěžuje, že pozvánky na uvedená zasedání mu došly příliš pozdě na to, aby si mohl zařídit věci tak, aby se těchto zasedání účastnil.
- 264 E-maily zaslané v září 2014 a dále v září a říjnu 2015 navíc potvrzují účast K. Pinxtena na některých zasedáních rady dotčené politické strany.
- 265 Několik e-mailů z let 2016 a 2017 následně prokazuje, že pozvánky na taková zasedání byly K. Pinxtenovi zasílány i nadále, přičemž dokumenty týkající se několika jím uskutečněných služebních cest naznačují, že se během těchto dvou let zúčastnil nejméně čtyř takových zasedání.
- 266 Během slyšení před Účetním dvorem a následně při jednání kromě toho K. Pinxten přiznal, že se pravidelně účastnil zasedání „rozšířené“ rady dotčené politické strany, a to v rozsahu okolo osmi až deseti zasedání ročně.
- 267 Z těchto skutečností plyne, že K. Pinxten po větší část svých dvou funkčních období na Účetním dvoře vykonával aktivní politickou činnost, která se projevovala zejména přímou a pravidelnou účastí v řídicím orgánu vnitrostátní politické strany.
- 268 Argument K. Pinxtena, že se těchto zasedání účastnil jako host nebo jako pozorovatel, a to stejně jako členové parlamentu za dotčenou stranu, aniž byl za tímto účelem zvolen nebo měl hlasovací právo, nemůže toto posouzení zpochybnit.

- 269 Pravidelná účast na zasedáních vedení politické strany, a to i bez hlasovacího práva, totiž vytváří skutečnou možnost, a to zejména prostřednictvím účasti v rozpravách konaných v rámci tohoto okruhu, ovlivnit politickou činnost této strany. Podobnost mezi postavením členů parlamentu za dotčenou stranu a postavením K. Pinxtena, pokud jde o účast na dotčených zasedáních, které se dovolává, ostatně potvrzuje souvislost mezi touto účastí a politickou činností.
- 270 Kromě toho, že K. Pinxten tuto činnost vůbec neohlásil, je přitom třeba konstatovat, že taková činnost je jasně neslučitelná s funkcí člena Účetního dvora.
- 271 Kromě času potřebného k cestování na politická zasedání a k účasti na nich v pracovních dnech, i když se na dotčeného člena vztahuje závazek disponibility, narušuje totiž činnost tohoto druhu nezávislost uvedeného člena a může, je-li známá, narušit obraz veřejnosti o nestrannosti Účetního dvora.
- 272 Taková činnost je tedy neslučitelná s povinnostmi stanovenými primárním právem a je rovněž v rozporu s normami přijatými Účetním dvorem zmíněnými v bodech 250 až 253 tohoto rozsudku. Výkon politické funkce je výslovně zakázán zejména kodexy chování z let 2004 a 2012, zatímco bod 3.3 etických standardů zmiňuje nutnost vyhýbat se jakémukoli střetu zájmů, který by mohl vzniknout v případě členství v radách politických stran.
- 273 Je důležité zdůraznit, že udržování politické činnosti členem Účetního dvora po podstatnou část jeho funkčních období představuje zvláště závažné porušení nejzákladnějších povinností, které z jeho funkce vyplývají.
- 274 Závažnost porušení těchto povinností je v projednávaném případě ještě umocněna tím, že K. Pinxten si v každém případě musel být vědom závadnosti svého jednání, jelikož výbor pověřený posuzováním externí činnosti členů Účetního dvora při jeho nástupu do funkce zamítl jeho žádost o ponechání funkce starosty obce Overpelt (Belgie), přičemž se opíral zejména o přípis právní služby tohoto orgánu ze dne 10. května 2006 zdůrazňující, že členové Účetního dvora nesmějí vykonávat žádnou politickou funkci.
- 275 V důsledku toho je první část čtvrtého žalobního důvodu opodstatněná.

b) Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z neohlášeného a protiprávního výkonu jednatelské činnosti v občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (société civile immobilière)

1) Argumentace účastníků řízení

- 276 Ve druhé části čtvrtého žalobního důvodu Účetní dvůr uvádí, že v průběhu roku 2016 založil K. Pinxten soukromou společnost za účelem provozování vinice v Côte-d'Or (Francie), z níž mu plynuly příjmy.
- 277 Tato činnost nebyla ani ohlášena, ani Účetním dvorem povolena a je každopádně neslučitelná s funkcemi člena tohoto orgánu, neboť jde o výdělečnou profesní činnost.

278 Podle K. Pinxtena je společnost, kterou Účetní dvůr zmiňuje, občanskoprávní společností pro správu nemovitého majetku (*société civile immobilière*), která nevykonává obchodní činnost a omezuje se na výběr nájemného z nemovitosti, která je řádně uvedena v jeho prohlášení o zájmech. Jde tedy o zcela transparentní formu vlastnictví nemovitého majetku.

2) Závěry Soudního dvora

279 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, plyne, že K. Pinxten skutečně zastával funkci jednatele občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (*société civile immobilière*), a to od založení této společnosti během roku 2016 až do skončení svého druhého funkčního období.

280 Karel Pinxten a jeho manželka drželi 97 % akcií uvedené občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (*société civile immobilière*), zbývající 3 % držely jejich tři děti.

281 Z notářských zápisů a e-mailů předložených Účetním dvorem mimoto plyne, že dne 12. září 2016 získala tato občanskoprávní společnost pro správu nemovitého majetku (*société civile immobilière*) několik pozemků, které byly za účelem hospodaření okamžitě propachtovány třetí osobě.

282 Pokud jde o slučitelnost funkce, kterou K. Pinxten takto vykonával, s jeho funkcemi, je přitom třeba konstatovat, že žádná ze zásad, jimiž se řídí postavení členů Účetního dvora, nebrání přímému či nepřímému vlastnictví nemovitostí nebo pobírání příjmů z nájmu souvisejících s takovým majetkem.

283 Z článku 2 odst. 2 kodexu chování z roku 2012, který témuž režimu prohlášení podřizoval vlastnictví „nemovit[ého] majet[ku] [...] buď přímo, nebo prostřednictvím realitní společnosti [společnosti pro správu nemovitého majetku (*société immobilière*)]“ ostatně plyne, že vnitřní normy Účetního dvora výslovně stanovily možnost přímého nebo nepřímého vlastnictví nemovitostí jeho členy.

284 Vzhledem k tomu, že se ani netvrdí ani není *a fortiori* prokázáno, že by dotčená občanskoprávní společnost pro správu nemovitého majetku (*société civile immobilière*) vyvíjela činnost jdoucí nad rámec správy zemědělských pozemků zmíněných v bodě 281 tohoto rozsudku, byl K. Pinxten jako jednatel této společnosti podle všeho povinen pouze spravovat tyto pozemky, které uvedená společnost přímo neobhospodařovala, což by byl povinen činit, pokud by uvedené pozemky přímo vlastnil.

285 Za těchto okolností a při neexistenci jakýchkoli jiných důkazů, které by mohly prokázat opodstatněnost výtky, kterou v tomto ohledu učinil Účetní dvůr vůči K. Pinxtenovi, se jeho činnost jednatele rodinné občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (*société civile immobilière*) nejeví tak, že by narušovala zásady nezávislosti a nestrannosti, že by snižovala jeho disponibilitu nebo mu obstarávala vyšší příjmy, než jaké by mohl získat jako vlastník věcí vlastněných touto společností.

286 Z toho plyne, že na rozdíl od toho, co tvrdí Účetní dvůr, nelze tuto činnost považovat za činnost neslučitelnou s funkcemi člena Účetního dvora.

287 Pokud jde o otázku, zda K. Pinxten splnil svou povinnost učinit prohlášení o takové činnosti, z čl. 2 odst. 2 a 4 kodexu chování z roku 2012 plyne, že bylo na členovi Účetního dvora, který v průběhu svého funkčního období nabyl prostřednictvím společnosti pro správu nemovitého majetku

(société immobilière) nemovitou věc, která nebyla bydlištěm vyhrazeným k jeho výlučnému užívání, aby podal nové prohlášení o svých finančních zájmech a o součástech svého majetku, zmiňující tuto věc.

288 Z hlediska existence této zvláštní povinnosti podat prohlášení týkající se vlastnictví nemovitých věcí a toho, že kodex chování z roku 2012 v této souvislosti odkazoval na společnosti pro správu nemovitého majetku (sociétés immobilières), je třeba mít za to, že prohlášení o finančních zájmech a o součástech majetku člena Účetního dvora zmiňující věc vlastněnou prostřednictvím společnosti pro správu nemovitého majetku (société immobilière) stačilo k tomu, aby tomuto členovi Účetního dvora, pokud zastává funkci jednatele této společnosti, umožnilo splnit ohlašovací povinnosti vůči tomuto orgánu.

289 Vzhledem k tomu, že funkce jednatele občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (société civile immobilière) není navíc jako taková neslučitelná s funkcí člena Účetního dvora a jelikož případný střet zájmů spojený s touto funkcí by z povahy věci vyplýval z vlastnictví dotčené věci, a nikoli ze samotného výkonu uvedené funkce, není dodatečné prohlášení o této funkci jakožto o externí činnosti v rámci postupu uvedeného v bodě 254 tohoto rozsudku nezbytné k tomu, aby mohl Účetní dvůr ověřit, zda jeho členové dodržují povinnosti vyplývající z jejich funkce.

290 V projednávaném případě není zpochybněno, že zemědělské pozemky ve vlastnictví dotčené občanskoprávní společnosti pro správu nemovitého majetku (société civile immobilière) byly skutečně zmíněny v novém prohlášení o finančních zájmech a součástech majetku, které K. Pinxten podal v návaznosti na nabytí těchto pozemků.

291 V důsledku toho je třeba druhou část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

292 Tomuto žalobnímu důvodu je proto třeba zčásti vyhovět.

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití prostředků Účetního dvora k financování činností nesouvisejících nebo neslučitelných s jeho funkcemi člena tohoto orgánu

a) K přípustnosti prvního žalobního důvodu

293 Karel Pinxten předložil dva argumenty mající zpochybnit přípustnost prvního žalobního důvodu, které vycházejí z toho, že Účetní dvůr nevyužil svou posuzovací pravomoc, že došlo k formálním vadám při podání žaloby a tabulka uvedená v příloze repliky je nepřípustná.

1) K výkonu posuzovací pravomoci Účetním dvorem

i) Argumentace účastníků řízení

294 Karel Pinxten tvrdí, že Účetní dvůr pouze odkázal na zprávu OLAF, aniž ji analyzoval, a zejména přesně neuvedl, v čem je každý kritizovaný výdaj neoprávněný. Tento orgán tak neuplatnil posuzovací pravomoc, kterou mu svěřuje čl. 286 odst. 6 SFEU. Tento nedostatek je o to

závažnější, že Účetní dvůr nakonec požaduje od K. Pinxtena pouze asi 27 % částky, kterou stanovil OLAF, aniž vysvětlil, proč se přesto ztotožňuje se všemi výtkami, které byly ve vztahu K. Pinxtenovi ve zprávě OLAF učiněny.

295 Účetní dvůr se domnívá, že byl povinen analyzovat zprávu OLAF a odkázat na ni. Provedl nicméně vlastní analýzu dotčených skutkových okolností, jak ostatně ukazuje předběžná zpráva a žaloba.

ii) Závěry Soudního dvora

296 Z článku 286 odst. 6 SFEU plyne, že řízení stanovené v tomto ustanovení může zahájit pouze Účetní dvůr.

297 Je tedy na tomto orgánu, aby posoudil, zda důkazy, které má k dispozici ohledně chování dotčeného člena nebo bývalého člena tohoto orgánu, postačují k tomu, aby odůvodnily zahájení tohoto řízení. Článek 4 jednacího řádu ostatně zakotvuje vnitřní postup, který má tomuto orgánu umožnit přijmout v tomto ohledu informované rozhodnutí.

298 Existence zprávy OLAF o chování dotčeného člena nebo bývalého člena Účetního dvora nemůže mimoto omezit prostor pro uvážení, který v tomto ohledu tento orgán má, neboť z čl. 11 odst. 4 nařízení č. 883/2013 plyne, že je na orgánu, jemuž se taková zpráva předá, aby rozhodl o opatřeních, která mají být na základě této zprávy a k ní připojených doporučení přijata.

299 V projednávaném případě, jak plyne zejména z bodů 188 až 214 tohoto rozsudku, byl postup zakotvený v článku 4 jednacího řádu dodržen, což Účetnímu dvoru umožnilo rozhodnout o podání této žaloby s přihlédnutím ke všem informacím, které měl k dispozici, včetně zprávy OLAF.

300 Za těchto okolností nemůže skutečnost, že se žaloba z velké části zakládá na zjištěních uvedených ve zprávě OLAF, zpochybnit přípustnost prvního žalobního důvodu, jelikož Účetní dvůr není povinen se od těchto zjištění odchýlit.

301 Účetní dvůr ostatně do své žaloby nepřevzal všechny výtky uvedené ve zprávě OLAF. Mimo jiné tedy nevznesl žádné výtky vycházející z neomluvené nepřítomnosti K. Pinxtena a dále odmítl analýzu OLAF, pokud jde o neoprávněnost některých služebních cest K. Pinxtena.

302 Z toho plyne, že argument K. Pinxtena vycházející z toho, že Účetní dvůr nevyužil své posuzovací pravomoci, musí být odmítnut.

2) K podání žaloby a přípustnosti tabulky uvedené v příloze repliky

i) Argumentace účastníků řízení

303 Karel Pinxten tvrdí, že Účetní dvůr jakožto orgán vedoucí vyšetřování nesplnil svou povinnost zjistit skutkový stav tím, že by prokázal, že každý z výdajů kritizovaných z titulu prvního žalobního důvodu je skutečně neoprávněný.

304 Takový důkaz nelze podat principiálním a automatickým odkazem na zprávu OLAF a její početné přílohy, jelikož takový odkaz je nepřipustný. Stejně tak nemůže tento orgán svou argumentaci platně opřít odkazem na tabulku obsaženou v příloze C.1 repliky, a to tím spíše že tato tabulka pochází až z doby poté, co se tento orgán rozhodl postoupit věc Soudnímu dvoru.

305 Podle Účetního dvora je žaloba dostatečně odůvodněná. Podává reprezentativní příklady nesplnění povinností, která jsou K. Pinxtenovi vytýkána, přičemž znovu opakuje každou výtku a v příloze uvádí podrobnější tabulku. Po zaslání připomínek K. Pinxtena dne 4. února 2019 Účetní dvůr mimoto znovu přezkoumal každý výdaj a vypracoval tabulku připojenou ke svému rozhodnutí ze dne 11. dubna 2019, která se zmiňuje o výši dluhu a jeho vymáhání.

ii) Závěry Soudního dvora

306 Úvodem je třeba poznamenat, že tvrzení K. Pinxtena, podle kterého Účetní dvůr stále neprokázal skutečnosti, o které se opírá první žalobní důvod, je třeba posoudit ve fázi zkoumání opodstatněnosti této výtky, a nikoli ve fázi zkoumání její přípustnosti.

307 Ve zbývajících částech, co se týče zaprvé způsobu formulování žaloby, je důležité připomenout, že podle článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 120 písm. c) jeho jednacího řádu musí žaloba obsahovat zejména předmět sporu, návrhová žádání žalobce, jakož i dovolávané žalobní důvody a argumenty.

308 Dodržení této povinnosti musí žalovanému umožnit přípravu obhajoby a Soudnímu dvoru provedení přezkumu. Z toho plyne, že základní skutkové a právní okolnosti, o které se taková žaloba opírá, musí být soudržným a srozumitelným způsobem zřejmé ze samotného znění žaloby a že návrhová žádání obsažená v uvedené žalobě musí být formulována jednoznačně, aby se zabránilo tomu, že by Soudní dvůr rozhodoval *ultra petita* nebo že by o určitém žalobním důvodu nerozhodl.

309 V rámci žaloby podané podle čl. 286 odst. 6 SFEU musí tedy Účetní dvůr předložit žalobní důvody soudržným a přesným způsobem, aby mohl dotčený člen nebo bývalý člen Účetního dvora přesně pochopit povahu porušení povinností vyplývajících z jeho funkce, které je mu vytýkáno, což je nezbytná podmínka pro to, aby tento člen nebo bývalý člen mohl užitečně vznést důkazy na svou obhajobu a aby mohl Soudní dvůr ověřit existenci tvrzeného porušení.

310 I když je pravda, že obsah žaloby lze podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na určité výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na ostatní písemnosti, byť přiložené k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musejí být uvedeny v žalobě (obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 40, jakož i citovaná judikatura).

311 Soudnímu dvoru tudíž nepřísluší vyhledávat a určovat žalobní důvody a argumenty v přílohách, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby (obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41, jakož i citovaná judikatura).

312 V projednávaném případě obsahuje žaloba Účetního dvora obecný popis prvního žalobního důvodu, v němž jsou uvedeny zejména kategorie situací, v nichž byly podle jeho názoru prostředky tohoto orgánu K. Pinxtenem zneužity.

- 313 Tento popis je doplněn velmi obsáhlými přílohami, na které žaloba opakovaně odkazuje.
- 314 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že způsob, jakým žaloba na tyto přílohy odkazuje, lze zajisté kritizovat, neboť Účetní dvůr svou argumentaci často zakládá na nedostatečně přesném odkazu na přílohu A.37 žaloby, která se skládá z mnoha dokumentů, nezřídka předložených neuspořádaně, a má několik tisíc stran.
- 315 Ačkoli tato praxe neumožňuje, aby měl Soudní dvůr k dispozici přesnou a podrobnou analýzu, nic to nemění na tom, že žaloba i tak umožňuje pochopit povahu prvního žalobního důvodu předloženého Účetním dvorem a argumenty, které hodlá za účelem prokázání protiprávnosti jednání K. Pinxtena uplatnit.
- 316 Je tedy třeba mít za to, že podstatné skutkové a právní okolnosti, o které se tato žaloba opírá, jsou ze znění žaloby dostatečně zřejmé, a četné odkazy na přílohy žaloby tedy nemají za cíl zhojit nedostatky žaloby v tomto ohledu.
- 317 Pokud jde konkrétně o to, že Účetní dvůr předkládá tabulku obsaženou v příloze A.47 žaloby, je třeba uvést, že tato tabulka tomuto orgánu umožňuje podpořit a doplnit žalobu tím, že vyčerpávajícím a přesným způsobem popisuje konkrétní situace, v nichž došlo k nesrovnalostem zmíněným v žalobě z titulu prvního žalobního důvodu.
- 318 Tato tabulka mimoto umožňuje zajistit kontinuitu s předchozím správním řízením, v jehož průběhu jak Účetní dvůr, tak K. Pinxten používali k identifikaci dotčených situací tytéž odkazy.
- 319 Vzhledem k velkému počtu konkrétních situací, na které se první žalobní důvod vztahuje, si lze ostatně stěží představit ucelené uvedení těchto situací v obsahu žaloby.
- 320 Takové formální omezení přitom nemohlo Účetní dvůr nutit k tomu, aby rezignoval na to, aby Soudnímu dvoru předložil všechny skutkové okolnosti, které podle jeho názoru společně přispívají k prokázání toho, že K. Pinxten porušil povinnosti vyplývající z jeho funkce.
- 321 Za těchto okolností je třeba mít za to, že způsob formulace prvního žalobního důvodu v žalobě umožňuje K. Pinxtenovi, aby uplatnil své právo na obhajobu, jak to ostatně v průběhu řízení před Soudním dvorem zevrubně učinil, a Soudnímu dvoru, aby rozhodl o opodstatněnosti tohoto žalobního důvodu.
- 322 Z toho plyne, že formální vady při formulování žaloby neumožňují dojít k závěru, že první žalobní důvod je zcela nebo zčásti nepřijatelný.
- 323 Pokud jde zadruhé o tvrzení, podle kterého je tabulka uvedená v příloze C.1 repliky nepřijatelná, jelikož byla vypracována po podání žaloby a předložena ve fázi repliky, je třeba připomenout, že podle článku 127 jednacího řádu nelze v průběhu řízení předkládat nové žalobní důvody, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Kromě toho čl. 128 odst. 1 tohoto jednacího řádu stanoví, že účastníci řízení mohou na podporu své argumentace v replice předložit nebo navrhnout i další důkazy, pokud uvedou důvody pro opožděné předložení těchto důkazů.

324 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že tabulka uvedená v příloze C.1 repliky představuje novou podobu tabulky obsažené v příloze A.47 žaloby, jejímž účelem je usnadnit identifikaci důkazů týkajících se jednotlivých situací uvedených v této tabulce a zohlednit argumenty předložené K. Pinxtenem v rámci jeho žalobní odpovědi.

325 Vzhledem k tomu, že není prokázáno, že tabulka uvedená v příloze C.1 repliky obsahuje nové žalobní důvody nebo že odkazuje na důkazy, které nebyly předloženy v příloze žaloby, nelze ji podle článku 127 nebo článku 128 jednacího řádu považovat za zcela nebo zčásti nepřipustnou.

b) K opodstatněnosti prvního žalobního důvodu

1) Argumentace účastníků řízení

326 Ve svém prvním žalobním důvodu Účetní dvůr tvrdí, že K. Pinxten tím, že zneužil prostředky tohoto orgánu, nesplnil své povinnosti nezaujatosti, nezávislosti, nestrannosti, oddanosti, integrity, odpovědnosti, příkladnosti a transparentnosti.

327 Účetní dvůr na prvním místě K. Pinxtenovi vytýká, že požadoval náhradu výdajů na služební cesty a platbu denních příspěvků za činnosti, které nesouvisely s jeho funkcemi.

328 Účetní dvůr v tomto ohledu zdůrazňuje, že z článku 7 nařízení č. 2290/77 a rozhodnutí č. 1-2003 plynulo, že takové náhrady a platby bylo možné provádět pouze v souvislosti s úkoly, jejichž provedením orgán člena pověřil a které se týkaly výkonu jeho funkcí.

329 Karel Pinxten přitom zaprvé požadoval náhradu cestovních výdajů a platbu denních příspěvků za zábavní činnosti, konkrétně za odpočinkové aktivity, jako byl pobyt v horském středisku Crans-Montana (Švýcarsko), volnočasové činnosti, a to zejména hony, turistické cesty, jako byla cesta na Kubu, nebo recepce a svatby jeho přátel.

330 Karel Pinxten zadruhé požadoval náhrady a platby za činnosti týkající se jeho majetkových zájmů, a to zejména v rámci nákupu vinice.

331 Zatřetí K. Pinxten uskutečňoval služební cesty za účelem činností neslučitelných s jeho funkcemi, jako byla činnost v rámci dotčené politické strany, jejíž reálnost dokládá jak četnost schůzek s členy této strany, tak důkazy shromážděné úřadem OLAF.

332 Začtvrté K. Pinxten zavedl „služební cesty bez náhrad“ pro činnosti, které, jak přiznává, nesouvisely s jeho funkcí, a to s cílem zajistit, aby kilometry služebního vozidla související s jeho služebními cestami nebyly započítávány do ročního limitu 15 000 km, jehož překročení šlo na jeho náklady.

333 Karel Pinxten sice mnohé služební cesty odůvodňuje tím, že obdržel formální pozvání, toto odůvodnění však nelze přijmout, neboť jednak tato formální povaha, a zejména to, že pozvání se pojí s postavením jeho příjemce jako člena Účetního dvora, mohla být projevem zdvořilosti nesouvisejícím s jeho funkcí člena Účetního dvora, a jednak bylo prokázáno, že v některých případech si dotčené pozvání vyžádal K. Pinxten. Stejně tak postavení nebo tituly osob, s nimiž se během služební cesty setkal, nepředstavuje platný důvod, protože nestačí k prokázání úřední

povahy události. Zastupováním tohoto orgánu navenek je ostatně pověřen předseda Účetního dvora, od roku 2016 s nápomocí členů odpovědných za institucionální vztahy a kontrolu kvality auditu.

- 334 Účetní dvůr na druhém místě tvrdí, že K. Pinxten ve čtvrtletních výkazech svých výdajů na reprezentaci a pohoštění uvedl výdaje, které měly soukromou povahu nebo byly neslučitelné s jeho povinnostmi.
- 335 Z článku 2 rozhodnutí č. 7-2004 přitom plyne, že náhrada výdajů na reprezentaci byla omezena na výdaje, které členům Účetního dvora v této funkci vznikly, a že přátelé nebo osobní známí museli být pozváni soukromě.
- 336 Účetní dvůr zejména zdůrazňuje, že K. Pinxten uspořádal ve svém obydlí řadu večeří, jejichž souvislost s jeho funkcí člena tohoto orgánu nebyla prokázána a které je třeba s ohledem na znění dopisu ze dne 28. dubna 2015 určeného předsedovi vlády Belgického království s pozváním na takovou večeři (dále jen „dopis ze dne 28. dubna 2015“), považovat za večeře, jejichž skutečným účelem bylo setkání přátel K. Pinxtena.
- 337 Na třetím místě K. Pinxten užíval své služební vozidlo a využíval služeb řidičů Účetního dvora pro účely činností, které nesouvisely nebo byly neslučitelné s jeho funkcemi, a to i v případech, kdy nebyl na služebních cestách.
- 338 Z článků 1 a 4 rozhodnutí č. 33-2004 přitom plynulo, že Účetní dvůr byl povinen hradit výdaje vzniklé užíváním služebního vozidla pouze při výkonu funkcí členů tohoto orgánu. Podle těchto ustanovení tomu tak bylo v případě, že se na dotčené cesty vztahoval cestovní příkaz, nebo do limitu 15 000 km ročně v případě určitých zvláštních cest považovaných za cesty související s výkonem funkce. Členové Účetního dvora kromě toho mohli využít služeb řidiče pouze pro cesty při výkonu funkce.
- 339 Zdravotní stav K. Pinxtena nebyl takové povahy, aby odůvodňoval využívání řidičů Účetního dvora k soukromým cestám. Lékařské potvrzení o tom, že není schopen řízení na dlouhé vzdálenosti, bylo ostatně vystaveno až dne 31. října 2016.
- 340 Podle Účetního dvora byla ustanovení předpisů platná po celé sporné období jasná, přesná, předvídatelná a K. Pinxtenovi dokonale známá. Ustáleně vylučovala jakékoli platby související se soukromými činnostmi nebo s činnostmi neslučitelnými s postavením člena Účetního dvora. V této souvislosti nemůže K. Pinxten svalovat odpovědnost za to, že sám neplnil povinnosti, na Účetní dvůr, který měl podle jeho názoru k dispozici odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy.
- 341 Nelze zde shledat žádné porušení zásady legitimního očekávání, neboť mlčení ze strany správy nebo neoprávněné platby nelze považovat za přesná, bezpodmínečná a souhlasná ujištění.
- 342 Legitimní očekávání každopádně nemůže založit nesprávná praxe. Potvrzení cestovních příkazů vydaných K. Pinxtenem ze strany předsedy Účetního dvora vycházelo z informací, z nichž nebylo možné vyrozumět, že se tyto cesty netýkají úkolů souvisejících s výkonem jeho funkce. Platnost souhlasu předsedy byla tedy v důsledku úmyslných opomenutí nebo podvodu ze strany K. Pinxtena dotčena.
- 343 Karel Pinxten navrhuje, aby byl první žalobní důvod zamítnut.

- 344 Na prvním místě se dovolává zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.
- 345 V tomto ohledu tvrdí, že normy platné v rámci Účetního dvora až do roku 2018 nedefinovaly pojmy „služební cesta“, „výkon funkce“ ani „zájem Účetního dvora“. Jediným užitečným textem v té době byly komentáře k článku 4 rozhodnutí č. 33-2004, z nichž vyplývalo, že výkon funkce je třeba chápat široce.
- 346 Mimoto K. Pinxten předsedovi Účetního dvora soustavně sděloval informace požadované rozhodnutím č. 1-2003. Informoval ho také o tom, že ze zdravotních důvodů využívá služeb řidiče, což bylo konkretizováno prohlášením o „služebních cestách bez náhrad“. Odpověděl navíc na všechny otázky, které mu mohly být útvary Účetního dvora adresovány. Vzhledem k transparentnímu postupu, který takto dodržoval, nemůže být činěn odpovědným za nedostatky v kontrole těchto útvarů, které mu neumožnily odhalit případné chyby.
- 347 V této souvislosti se K. Pinxtenovi po dobu více než deseti let dostávalo prostřednictvím udělených povolení a praxe Účetního dvora přesných, bezpodmínečných a souhlasných ujištění pocházejících ze spolehlivých zdrojů, což vytvořilo legitimní očekávání, že prováděné platby byly oprávněné. Žaloba Účetního dvora tedy porušuje zásadu legitimního očekávání.
- 348 Posouzení provedená Účetním dvorem v rámci jeho prvního žalobního důvodu byla stížena řadou zjevných chyb.
- 349 Účetní dvůr tak v návaznosti na OLAF zpochybňuje účel mnoha služebních cest a opírá se o to, co považuje za „skutečný účel“ těchto služebních cest, aniž poskytuje vysvětlení ohledně dokumentů, které jeho přístup odůvodňují.
- 350 Karel Pinxten zejména uvádí, že během svého působení ve funkci člena Účetního dvora nikdy nevyvíjel žádnou politickou činnost. Jakožto člen Účetního dvora se setkával s členy dotčené politické strany, a to zejména s cílem propagovat činnost tohoto orgánu. Stejně tak služební cesty uskutečněné v rámci SBNL-V přispěly k tomu, aby se zúčastněné osoby dozvěděly o práci Účetního dvora.
- 351 Pokud jde o hony, K. Pinxten uvádí, že jeho služební cesty na zámek Chambord (Francie) spadaly do rámce evropských dnů za účasti předních evropských osobností. Okolnost, že oficiální schůzka je doprovázena neformálnějšími prvky, obecně nezpochybňuje její souvislost s funkcemi člena Účetního dvora.
- 352 Služební cestu do Crans-Montany schválil předseda Účetního dvora, aniž požadoval doplňující informace. Tato služební cesta umožnila K. Pinxtenovi zúčastnit se „Crans-Montanského fóra“, jehož cílem bylo shromáždit přední osobnosti za účelem obecných diskusí. Žalovaný se ostatně o tomto fóru dozvěděl od předsedy Účetního dvora.
- 353 Cesta na Kubu byla se souhlasem předsedy Účetního dvora rovněž odůvodněna přáním setkat se s místními činiteli s vědomím, že povaha kubánského režimu vyžaduje navázání kontaktů až na místě. Organizaci cesty mimoto ztížila nedostatečná spolupráce ze strany delegace EU na Kubě.
- 354 Návštěvy u lékaře, za které nedostal žádnou náhradu, patřily mezi případy uvedené v článku 4 rozhodnutí č. 33-2004, v nichž je použití řidiče povoleno.

- 355 Kromě toho K. Pinxten poskytuje podrobné informace o řadě služebních cest, jejichž účel byl v žalobě nesprávně popsán nebo v souvislosti s nimiž Účetní dvůr uvedl nepřesná skutková tvrzení.
- 356 Pokud jde o výdaje na reprezentaci a pohoštění, K. Pinxten s odkazem na rozhodnutí č. 7-2004 a sdělení Účetního dvora zdůrazňuje, že bylo v zájmu tohoto orgánu, aby jeho členové udržovali kontakty s předními činiteli. Žádné pravidlo nezakazovalo, aby se reprezentační činnost zaměřovala na osoby, s nimiž již vztahy existovaly, a soukromě zváni měli být pouze osobní přátelé a rodinní příslušníci.
- 357 V tomto ohledu nesouhlasí s přístupem obhajovaným Účetním dvorem, podle něhož reprezentační činnost příslušela výlučně jeho předsedovi. Tento přístup neodpovídal praxi tohoto orgánu ani jeho strategickým cílům a není v souladu s tím, že jeho členové jsou oprávněni vynaložit výdaje na reprezentaci.
- 358 Služební cesty, které K. Pinxten nařídil řidičům, souvisely buď s jeho služebními cestami, nebo byly odůvodněny článkem 4 rozhodnutí č. 33-2004 a článkem 4 rozhodnutí č. 19-2009. Správa Účetního dvora byla navíc o činnostech dotčených řidičů plně informována.

2) Závěry Soudního dvora

- 359 Úvodem je důležité poznamenat, že první žalobní důvod se týká několika stovek samostatných výtek týkajících se stejného počtu skutkových situací, v nichž byly podle Účetního dvora na základě požadavků K. Pinxtena zneužity prostředky Účetního dvora.
- 360 Aby bylo možné za těchto okolností provést úplnou analýzu těchto výtek způsobem, který bude pro účastníky řízení srozumitelný, budou tyto výtky označeny odkazem na číslování stanovené Účetním dvorem pro účely vymáhání, které je navrženo v tabulce obsažené v příloze A.47 žaloby a převzato v tabulce obsažené v příloze C.1 repliky.
- 361 V tomto ohledu je třeba připomenout, že je na Soudním dvoru, aby o prvním žalobním důvodu rozhodl na základě důkazních prostředků, které mu byly dány k dispozici, a z hlediska kritérií stanovených v čl. 286 odst. 6 SFEU, a to s cílem určit, zda lze tvrzené nesrovnalosti kvalifikovat jako porušení povinností vyplývajících z funkce člena Účetního dvora ve smyslu tohoto ustanovení.
- 362 I když tedy Účetní dvůr zaslal K. Pinxtenovi dne 11. dubna 2019 rozhodnutí o vyměření dluhu a vymáhání pohledávky v souvislosti s tvrzenými nesrovnalostmi, které jsou předmětem prvního žalobního důvodu, postoj, který k tomuto žalobnímu důvodu zaujal Soudní dvůr v rámci tohoto řízení, se netýká stanovení případných částek, které by měl K. Pinxten případně zaplatit, a není jím tudíž dotčeno posouzení, které bude třeba provést ohledně tohoto rozhodnutí v rámci žaloby na neplatnost podané K. Pinxtenem u Tribunálu Evropské unie.
- 363 Než budou postupně zkoumány výtky Účetního dvora týkající se zaprvé výdajů na služební cesty a denních příspěvků, zadruhé výdajů na reprezentaci a pohoštění a zatřetí užívání služebního vozidla a využívání služeb řidiče, je třeba posoudit argument K. Pinxtena, podle kterého první žalobní důvod porušuje zásadu ochrany legitimního očekávání.

i) K porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- 364 Je třeba zdůraznit, že i když se K. Pinxten formálně dovolává jak zásady právní jistoty, tak zásady ochrany legitimního očekávání, jeho argumentace se ve skutečnosti týká výlučně druhé z těchto zásad, což ostatně potvrzuje i reformulace této argumentace obsažená v duplice.
- 365 Podle ustálené judikatury Soudního dvora předpokládá právo dovolávat se zásady ochrany legitimního očekávání, že příslušné orgány Unie poskytly dotčené osobě přesná, bezpodmínečná a souhlasná ujištění pocházející z oprávněných a spolehlivých zdrojů (rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 144, jakož i citovaná judikatura).
- 366 Použitelnost této zásady musí být od počátku vyloučena, pokud jde o prostředky vynaložené Účetním dvorem na reprezentaci a pohoštění, jakož i na užívání služebního vozidla a využívání služeb řidiče.
- 367 V souladu s judikaturou Soudního dvora nemohou zaprvé takové platby, jako jsou platby výdajů na reprezentaci a pohoštění, při neexistenci jiných relevantních faktorů, a dokonce ani v případě, že mezi těmito platbami a zpochybněním jejich oprávněnosti uplynula dlouhá doba, vyvolat, pokud jde o příjemce, legitimní očekávání, že tyto platby již nemohou být zpochybněny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. června 2016, Marchiani v. Parlament, C-566/14 P, EU:C:2016:437, bod 79).
- 368 Postup Účetního dvora spočívající v poskytování náhrad za výdaje na reprezentaci a pohoštění na základě informací poskytnutých K. Pinxtenem, aniž si vyžádal další informace a zpochybnil opodstatněnost jeho žádostí o náhrady, přitom nemůže stačit k prokázání, že mu tento orgán poskytl přesná, bezpodmínečná a souhlasná ujištění ohledně oprávněnosti těchto žádostí.
- 369 Užívání služebního vozu nebo využívání služeb řidiče ze strany K. Pinxtena nebylo zadruhé předmětem žádného výslovného rozhodnutí Účetního dvora a žádné jiné zvláštní stanovisko Účetního dvora ohledně praxe, kterou měl K. Pinxten v tomto ohledu dodržovat, nebylo před Soudním dvorem zmíněno.
- 370 I kdyby tedy Účetní dvůr v této věci připustil trvání praxe, o jejíž existenci nemohl nevědět, jak tvrdí K. Pinxten, nemůže tato okolnost každopádně stačit k prokázání toho, že mu tento orgán poskytl v tomto ohledu přesná, bezpodmínečná a souhlasná ujištění.
- 371 Cestovní příkazy vydané výslovně na žádost K. Pinxtena předsedou Účetního dvora naopak představují dostatečná ujištění ve smyslu judikatury citované v bodě 365 tohoto rozsudku k tomu, aby si mohl v zásadě vytvořit legitimní očekávání ohledně oprávněnosti dotčených služebních cest.
- 372 Vzhledem k tomu je důležité nejprve uvést, že z judikatury Soudního dvora plyne, že jednotlivec se nemůže dovolávat legitimního očekávání s ohledem na zachování situace, v níž došlo k podvodu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. června 2017, Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis, C-26/16, EU:C:2017:453, bod 76 a citovaná judikatura).
- 373 Pokud jde dále o povinnost členů Účetního dvora, jak plyne z bodu 241 tohoto rozsudku, důsledně dodržovat ohlašovací povinnosti stanovené normami přijatými Účetním dvorem s cílem zajistit, že tento orgán bude plně informován o žádostech o použití prostředků tohoto orgánu, nemůže

cestovní příkaz vydaný na základě žádosti, která neobsahuje informace nezbytné k tomu, aby předseda téhož orgánu mohl posoudit oprávněnost dotčené služební cesty, nemůže ani v případě neexistence podvodu založit na straně dotčeného člena legitimní očekávání v tuto oprávněnost.

374 Konečně zásady ochrany legitimního očekávání se nemůže dovolávat osoba, která se dopustila zjevného porušení platné právní úpravy (rozsudky ze dne 16. května 1991, Komise v. Nizozemsko, C-96/89, EU:C:1991:213, bod 30, jakož i ze dne 14. července 2005, ThyssenKrupp v. Komise, C-65/02 P a C-73/02 P, EU:C:2005:454, bod 41 a citovaná judikatura).

375 Z toho zaprvé plyne, že se K. Pinxten nemůže dovolávat legitimního očekávání založeného na cestovních příkazech získaných podvodným způsobem nebo – i kdyby nebyl prokázán podvodný úmysl – na cestovních příkazech vydaných předsedou Účetního dvora na základě žádosti neobsahující nezbytné informace, které by umožnily posoudit oprávněnost dotčené služební cesty.

376 Na rozdíl od toho, co tvrdí Účetní dvůr, však přesto nelze mít za to, že povolení udělená K. Pinxtenovi, která jsou zpochybněna v rámci prvního žalobního důvodu, byla udělována na základě takových informací systematicky. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, je naopak zřejmé, že mnohé žádosti o povolení služebních cest jasně a transparentně popisovaly účel, který Účetní dvůr napříště považuje za neoprávněný jako takový.

377 Zadržet v případech, kdy je cestovní příkaz vydaný předsedou Účetního dvora na žádost K. Pinxtena zjevně neoprávněný, aniž byl získán podvodem nebo na základě žádosti obsahující neúplné informace, nemůže zásada ochrany legitimního očekávání vyloučit, aby Soudní dvůr konstatoval, že K. Pinxten tím, že o toto povolení požádal a poté se jej dovolával za účelem získání platby, porušil povinnosti vyplývající z jeho funkce.

378 Takový přístup ostatně plyne z povinnosti členů Účetního dvora, připomenuté v bodě 239 tohoto rozsudku, dodržovat nejprísnější standardy chování.

379 Je-li totiž neoprávněnost služební cesty zjevná, není možné, aby si jí K. Pinxten nebyl logicky vědom. Za těchto okolností nemohl požádat o povolení nebo ho využít, aniž se ve skutečnosti nesnažil mít prospěch ze stávající tolerance k nesprávné praxi či z nedostatků v kontrole prováděné v rámci Účetního dvora.

380 Z hlediska výše uvedených úvah nemůže naopak Účetní dvůr pro účely tohoto řízení vytýkat K. Pinxtenovi, že měl prospěch z platby cestovních výdajů nebo denních příspěvků z titulu služební cesty schválené předsedou Účetního dvora na základě žádosti, která neměla podvodnou povahu a obsahovala nezbytné informace a jejíž neoprávněnost se nejevila jako zjevná.

381 Za těchto okolností musí být otázka, zda cestovní příkazy vydané na žádost K. Pinxtena předsedou Účetního dvora měly takovou povahu, že u dotčené osoby založily legitimní očekávání, že dotčené služební cesty jsou oprávněné, musí být předmětem posouzení případ od případu, vycházejícího zejména z porovnání důvodu uvedeného v žádosti o povolení a skutečného účelu služební cesty, jak plyne z důkazů předložených Soudnímu dvoru. Toto posouzení se prolíná s meritorním přezkumem prvního žalobního důvodu, jehož se Účetní dvůr dovolává.

382 Kromě toho, i když se K. Pinxten rovněž dovolává nepřesnosti pravidel platných pro členy Účetního dvora, nemůže tento argument odůvodnit zamítnutí prvního žalobního důvodu jako celku.

383 Je třeba zajisté konstatovat, že pravidla platná pro situace, které jsou předmětem prvního žalobního důvodu, se vyznačují jistou neurčitostí související zejména s nedostatkem přesnosti, pokud jde o situace, v nichž může být služební cesta povolena, dokladů, které musí být předloženy na podporu žádosti o povolení služební cesty, nebo podmínek, za nichž může být pozvání určené třetí osobě spojeno s postavením člena Účetního dvora, zvláště pokud jde o přípustné reprezentační důvody a údaje, které musí být sděleny, aby bylo odůvodněno, že uváděný důvod je skutečný.

384 Tato neurčitost s sebou nese, že příslušné orgány Účetního dvora měly široký prostor pro uvážení při určování, zda je platba cestovních výdajů, denních příspěvků nebo výdajů na reprezentaci a pohoštění odůvodněná.

385 Soudní dvůr tedy bude muset při posouzení, zda bylo jednání K. Pinxtena řádné, nebo *a fortiori* zda svou povahou zjevně řádné nebylo, tento prostor pro uvážení zohlednit případ od případu.

386 Relativní neurčitost příslušných pravidel nemůže naopak stačit k tomu, aby bylo možné obecně konstatovat, že tvrzení Účetního dvora ohledně zneužití jeho prostředků K. Pinxtenem nejsou opodstatněná.

ii) K výdajům na služební cesty a denním příspěvkům

387 V době skutkových okolností, jichž se tato žaloba týká, byl režim cestovních výdajů a denních příspěvků v rámci daném články 285 až 287 SFEU upraven v článku 7 nařízení č. 2290/77, který stanovil náhradu těchto výdajů a platbu těchto příspěvků v případě, že dotčený člen Účetního dvora musel v rámci výkonu své funkce cestovat mimo místo výkonu práce tohoto orgánu.

388 Jde-li o funkci členů Účetního dvora, je třeba připomenout, že na základě článku 285 SFEU je hlavním úkolem tohoto orgánu provádět kontrolu účetnictví Unie. Za tímto účelem je tento orgán v souladu s čl. 287 odst. 1 a 2 SFEU povolán přezkoumávat legalitu a správnost příjmů a výdajů Unie a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení.

389 Režim platný pro cestovní výdaje a denní příspěvky byl upřesněn rozhodnutím č. 1-2003.

390 Článek 1 tohoto rozhodnutí stanovil jednak to, že o cestovní příkazy je třeba požádat co nejdříve, a jednak to, že příkazcem odpovědným za cestovní výdaje je předseda tohoto orgánu.

391 Článek 3 uvedeného rozhodnutí povoloval v rámci služební cesty přesuny služebním vozidlem, zatímco článek 5 a článek 6 téhož rozhodnutí stanovily náhradu cestovních výdajů a platbu denních příspěvků.

392 Žádost o náhradu cestovních výdajů nebo o platbu denních příspěvků musí být tedy považována za neoprávněnou, je-li prokázáno, že činnost skutečně vykonávanou na základě dotčeného cestovního příkazu nelze spojit s výkonem funkce K. Pinxtena. S ohledem na úvahy uvedené v bodech 371 až 381 tohoto rozsudku může být tato nesrovnalost pro účely tohoto řízení zohledněna buď tehdy, byl-li cestovní příkaz získán podvodem nebo na základě žádosti neobsahující nezbytné informace, případně tehdy, je-li nedostatek souvislosti mezi touto činností a těmito funkcemi zjevný.

393 Před podrobným posouzením oprávněnosti každé ze služebních cest, které jsou předmětem prvního žalobního důvodu, je třeba ještě posoudit argument Účetního dvora, podle kterého K. Pinxten během svého výslechu u OLAF přiznal, že všechny služební cesty, které byly v žádostech o vydání cestovního příkazu výslovně uvedeny jako „služební cesty bez náhrad“, neměly žádnou souvislost s jeho funkcí.

394 Z protokolu z tohoto výslechu plyne, že K. Pinxten prohlásil pouze to, že v zájmu transparentnosti užíval takový způsob předkládání těchto žádostí, pokud služební cesta „měla účel související s [jeho] povinnostmi, nýbrž rovněž soukromý aspekt“, nebo pokud měl „pochybnosti o vhodnosti“ služební cesty s ohledem na účel a význam dotčené činnosti.

395 Vzhledem k tomu, že tento postoj byl před Soudním dvorem zopakován, je třeba služební cesty uváděné K. Pinxtenem výslovně jako „služební cesty bez náhrad“ posoudit stejně jako ostatní služební cesty, které jsou předmětem prvního žalobního důvodu.

– *K pobytu v Crans-Montaně*

396 Je nesporné, že K. Pinxten pobýval se svou manželkou od 22. do 25. srpna 2013 v horském středisku Crans-Montana, aby se v rámci služební cesty uvedené na řádku č. 252 zúčastnil letních zasedání „Forum de Crans-Montana“ (Cransmontanské fórum).

397 Tato služební cesta opravňovala k náhradě výdajů na registraci a ubytování a platbu denních příspěvků, přičemž výdaje spojené s pobytem manželky K. Pinxtena nebyly Účetním dvorem hrazeny.

398 V žádosti o povolení uvedené služební cesty bylo uvedeno, že jejím účelem je účast na letních zasedáních „Forum de Crans-Montana“ (Cransmontanské fórum), švýcarské nevládní organizace. K žádosti byl přiložen krátký interní přípis podepsaný K. Pinxtenem, který upřesňoval, že tato zasedání jsou příležitostí k diskusi o aktuálních otázkách mezinárodní politiky s vedoucími představiteli z celého světa. Na základě těchto údajů byl vydán cestovní příkaz, aniž byly vyžádány další informace týkající se například programu akce.

399 V tomto ohledu je sice pravda, že okolnost, že služební cesta umožňuje účast člena Účetního dvora na akci, která doplňkovým způsobem zahrnuje činnost, jež může spadat do rámce cestovního ruchu nebo volnočasových aktivit, nemusí nutně znamenat, že tato služební cesta nemá souvislost s funkcemi tohoto člena, je-li nicméně tato akce zaměřena především na činnosti profesní povahy.

400 V prospektu předloženém Účetním dvorem však byla dotčená událost pořadatelé popsána jako událost, která je zcela věnována kontaktům, přátelství, příjemným procházkám a neformálním setkáním. Tento popis potvrzuje i podrobný program této události, který zahrnuje pouze volnočasové aktivity, zejména procházky a večerní zábavný program.

401 E-mail pořadatelů uvedené události ze dne 29. května 2013 rovněž uvádí, že letní zasedání „Forum de Crans-Montana“ (Cranmontanské fórum) mají neformální povahu, která tato zasedání odlišuje od jiných zasedání tohoto fóra.

402 Mimoto, i když K. Pinxten před Soudním dvorem tvrdí, že tato letní zasedání měla skutečně profesní rozměr, nepředkládá žádné důkazy umožňující toto tvrzení podpořit.

403 Pouhá skutečnost, že účast na uvedených letních zasedáních může případně podpořit setkání a výměny s mezinárodními představiteli, což nebylo ostatně prokázáno, nemůže prokázat existenci skutečné souvislosti mezi spornou služební cestou a funkcemi K. Pinxtena.

404 Tuto služební cestu je proto třeba považovat za zjevně neoprávněnou.

405 Za těchto okolností je skutečnost, že předseda Účetního dvora zaslal členům tohoto orgánu informace týkající se „Forum de Crans-Montana“ (Cransmontanské fórum), což tento orgán nepochybně, irelevantní, neboť může nanejvýš naznačovat, že uvedená služební cesta byla tímto orgánem povolena s plnou znalostí věci, což v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 374 tohoto rozsudku nemůže stačit k založení legitimního očekávání na straně K. Pinxtena, které by pro účely tohoto řízení mohlo bránit závěru o její zjevné neoprávněnosti.

– *K pobytu na Kubě*

406 Není sporu o tom, že K. Pinxten pobýval se svou manželkou od 30. března do 14. dubna 2015 na Kubě, což z titulu služební cesty uvedené na řádku č. 343 opravňovalo zejména k náhradě výdajů na dopravu a ubytování a platbě denních příspěvků, přičemž výdaje spojené s pobytem manželky K. Pinxtena nebyly Účetním dvorem hrazeny.

407 Tato služební cesta byla Účetním dvorem schválena poté, co K. Pinxten poskytl dodatečné informace, které si vyžádal předseda tohoto orgánu, z nichž plynulo, že účelem uvedené služební cesty je shromáždit informace o vztazích mezi Uníí a Kubou prostřednictvím kontaktů s místní občanskou společností a návštěv projektů financovaných Uníí.

408 Je třeba určit, zda důkazy, jimiž Soudní dvůr disponuje, potvrzují opodstatněnost tvrzení Účetního dvora, že podle kterého měl pobyt K. Pinxtena na Kubě převážně soukromý charakter.

409 V tomto ohledu z programu vypracovaného kabinetem K. Pinxtena a zajištěného OLAF plyne, že dotčená cesta byla věnována téměř výlučně turistickým činnostem.

410 Jedinými prvky tohoto programu, které by mohly případně souviset s funkcí vykonávanou K. Pinxtenem, byly setkání s velvyslancem Unie na Kubě dne 31. března 2015, oběd s tímto velvyslancem za přítomnosti zástupce Rozvojového programu OSN (UNDP) a velvyslance Belgického království na Kubě dne 2. dubna 2015, jakož i setkání s posledně uvedeným velvyslancem dne 3. dubna 2015.

411 Informace, které úřadu OLAF poskytl velvyslanec Unie na Kubě, však naznačují, že oběd dne 2. dubna 2015 byl uspořádán z ryzí zdvořilosti a nejednalo se o pracovní oběd. Tento velvyslanec rovněž upřesnil, že pobyt K. Pinxtena nebylo možné v žádném případě považovat za pracovní, jelikož uskutečnit takový pobyt na Kubě je s turistickým vízem vyloučeno.

412 Tato posledně uvedená skutečnost byla úřadu OLAF potvrzena dalším členem delegace Unie na Kubě, který mimoto uvedl, že K. Pinxten nevzal v úvahu upozornění na nevhodný termín svého pobytu a rozhovory, které s ním byly vedeny, postrádaly jakýkoli formální charakter.

413 Přitom je třeba konstatovat, že K. Pinxten stále účelně nepochybnil důkazy předložené Účetním dvorem, jež měly prokázat, že jeho pobyt na Kubě byl věnován téměř výlučně turistickým činnostem, ani *a fortiori* nepředložil Soudnímu dvoru jiné dokumenty, které by mohly podpořit jeho postoj, že jeho pobyt na Kubě skutečně sledoval účel související s jeho funkcemi.

- 414 Odkazuje-li K. Pinxten konkrétně na postavení různých představitelů, s nimiž měl možnost si během tohoto pobytu vyměnit informace, k setkáním s těmito osobami podle všeho došlo po většinou během oběda na velvyslanectví Unie na Kubě, který, jak plyne z bodu 411 tohoto rozsudku, neměl povahu pracovního oběda.
- 415 Důvěryhodnost informací poskytnutých v tomto ohledu K. Pinxtenem je ostatně o to nižší, že mezi uváděnými představiteli se nachází „obchodník“, který je ve skutečnosti vlastníkem ubytování, jež si K. Pinxten během svého pobytu pronajal.
- 416 Jde-li o okolnost, které se K. Pinxten dovolává v přípisu předloženém po své služební cestě předsedovi Účetního dvora, že některé návštěvy musely být na poslední chvíli zrušeny, není toto tvrzení takové povahy, aby vysvětlilo neexistenci skutečného profesního rozměru jeho pobytu na Kubě.
- 417 Z údajů ve spise vztahujících se k přípravě tohoto pobytu zaprvé plyne, že původně se mělo jednat o ryze turistický pobyt.
- 418 V tomto ohledu je důležité zmínit zejména e-maily zaslané ve dnech 28. a 29. ledna 2015 asistentkou K. Pinxtena velvyslanci Unie na Kubě, v nichž uvádí, že K. Pinxten chce získat informace za účelem soukromé cesty do této země, kterou nikdy nenavštívil, aniž jakkoli zmínila profesní účel plánovaného pobytu.
- 419 Kroky podniknuté před cestou na Kubu za účelem organizace činností, které by mohly souviset s funkcí K. Pinxtena v rámci Účetního dvora, nejsou zadruhé takové povahy, aby zpochybnilly soukromou povahu jeho pobytu v této zemi.
- 420 Zejména tyto kroky byly podle všeho podniknuty velmi pozdě, což je stěžejní slčitelné s uspořádáním studijní služební cesty do třetí země, jako je Kuba, do které se dotčená osoba hodlala vydat poprvé. Z e-mailů, které má Soudní dvůr k dispozici, tak plyne, že UNDP byl kontaktován teprve dne 18. března 2015 a že dne 19. března 2015, tedy méně než dva týdny před odletem K. Pinxtena na Kubu, nebyl stanoven žádný oficiální program.
- 421 Jak velvyslanci Unie a Belgického království na Kubě, tak zaměstnanci UNDP v této zemi mimoto v e-mailech předložených Účetním dvorem K. Pinxtenovi jasně naznačili, že v uvedené zemi je obtížné uvažovat o spojení profesních a turistických činností, že každá oficiální návštěva musí být kubánským orgánům oznámena dopředu a uskutečněna s příslušným vízem a je velmi nepravděpodobné, že by bylo možné se setkat s kubánskými představiteli v neformálním rámci.
- 422 Karel Pinxten tedy nemůže platně tvrdit, že si v době svého odjezdu na Kubu nebyl vědom toho, že jeho pobyt v této třetí zemi nebude mít ve skutečnosti takovou povahu, aby umožnil uskutečnění činností souvisejících s jeho funkcí člena Účetního dvora.
- 423 S ohledem na všechny tyto skutečnosti, i když je třeba poukázat na nedostatečnost další kontroly *ex ante* i *ex post* u služební cesty s užitím značných finančních prostředků, nic to nemění na tom, že informace poskytnuté Účetnímu dvoru před a po služební cestě uvedené na řádku č. 343 byly do značné míry zavádějící, pokud jde o skutečný účel pobytu K. Pinxtena na Kubě, a že tuto služební cestu je třeba považovat za neoprávněnou, jelikož tento pobyt nesouvisel s funkcemi K. Pinxtena.

424 Z toho plyne, že za neoprávněnou je třeba považovat i služební cestu uvedenou na řádce č. 341, jejímž účelem bylo setkání s různými osobnostmi za účelem přípravy pobytu na Kubě.

– *Ke vztahům udržovaným s představiteli a politickými hnutími*

425 Mnoho služebních cest K. Pinxtena, které vedly k náhradě cestovních výdajů nebo k platbě denních příspěvků, jež Účetní dvůr v rámci prvního žalobního důvodu označuje za neoprávněné, se týkalo setkání s politickými představiteli.

426 Pro účely rozhodnutí o těchto služebních cestách je nezbytné určit, zda tato setkání v zásadě mohla být předmětem služebních cest členů Účetního dvora.

427 V tomto ohledu, jak plyne z bodu 387 tohoto rozsudku, právní předpis Unie platný v době skutkových okolností dotčených v této žalobě stanovil, že služební cesty členů Účetního dvora se musejí týkat cest „v rámci výkonu [...] funkce“ těchto členů.

428 Přitom je třeba vzít v úvahu, jak tvrdí K. Pinxten, že výkon funkce člena Účetního dvora může zahrnovat protokolární činnosti, zejména s cílem seznamovat s prací Účetního dvora, propagovat ji, jakož i udržovat v zájmu tohoto orgánu vztahy s předními představiteli.

429 Tyto protokolární činnosti se mohou častěji týkat představitelů pocházejících z téhož členského státu jako dotčený člen Účetního dvora, a to zejména z důvodu možné existence kontaktů z doby před nástupem tohoto člena do funkce, praktičností, zejména jazykové, nebo lepší znalosti vnitrostátních problémů, které mohou mít vliv na vnímání práce Účetního dvora.

430 Účetní dvůr měl určitý prostor pro uvážení při určování, v jakém rozsahu a za jakých podmínek mohou být povoleny služební cesty jeho členů týkající se setkání s politickými představiteli s cílem zajistit uskutečnění takových protokolárních činností, za předpokladu, že skutečným účelem těchto služebních cest není provádění politické činnosti, která je, jak plyne z bodu 272 tohoto rozsudku, s funkcemi člena Účetního dvora neslučitelná.

431 I když z bodu 383 tohoto rozsudku plyne, že vnitřní pravidla Účetního dvora týkající se služebních cest jeho členů neobsahovala jasné rozhodnutí tohoto orgánu v tomto ohledu, lze z pravidel o výdajích na reprezentaci a pohoštění vyvodit užitečné indicie, pokud jde o doktrínu zastávanou v tomto orgánu.

432 Význam, který Účetní dvůr přikládal vztahům svých členů s politickými představiteli, totiž vystupuje z přípisu ze dne 22. dubna 2004, který upřesnil, že „členové zastupují [Účetní] dvůr zejména tehdy, kdy v zájmu [Účetního] dvora udržují profesní vztahy s osobami vykonávajícími funkce v rámci Unie [...], členských států nebo jiných zemí“.

433 Stejně tak strategie Účetního dvora na období 2013–2017 i jeho strategie komunikace a vztahů se zúčastněnými stranami přijatá dne 12. prosince 2013 odkazovaly na potřebu Účetního dvora udržovat vztahy s různými činiteli, včetně vnitrostátních a evropských politických orgánů odpovědných za kontrolu využívání finančních prostředků Unie. Druhý z těchto dokumentů uváděl navíc, že členové a jejich kabinetů musí udržovat vztahy s vnitrostátními parlamenty.

434 Praxe Účetního dvora, pokud jde o služební cesty K. Pinxtena, potvrzuje, že Účetní dvůr využil svého prostoru pro uvážení v tom smyslu, že v zásadě připustil souvislost mezi služebními cestami za účelem setkání s vnitrostátními politiky a funkcí svých členů.

- 435 Předně během dvou funkčních období K. Pinxtena bylo schváleno několik desítek jeho služebních cest, i když jejich jediným účelem bylo setkání s belgickým politickým představitelem.
- 436 Kromě toho během prvního přezkumu služebních cest K. Pinxtena, který zajišťovaly útvary Účetního dvora před vyšetřováním OLAF, nebyly tyto služební cesty označeny za potenciálně problematické služební cesty, které by měly být předmětem dodatečného odůvodnění.
- 437 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, plyne konečně to, že kromě služebních cest, které jsou v rámci prvního žalobního důvodu označeny za neoprávněné, jsou jiné služební cesty K. Pinxtena, jejichž účelem bylo setkání s belgickými politickými představiteli, považovány z hlediska Účetního dvora za zcela oprávněné.
- 438 S ohledem na výše uvedené nelze transparentně povolené služební cesty, jejichž účelem bylo setkání s politickými představiteli, z důvodu jejich účelu obecně považovat za zjevně neoprávněné.
- 439 Toto posouzení nelze zpochybnit argumentem Účetního dvora, podle kterého zastupování tohoto orgánu zajišťoval jeho předseda a členové odpovědní za institucionální vztahy a kontrolu kvality auditu.
- 440 Tento argument zaprvé přímo popírají dokumenty vydané tímto orgánem a zmíněné v bodě 433 tohoto rozsudku. Uvedený argument není zadruhé ani soudržný s tím, že rozhodnutí č. 7-2004 stanovilo, že všichni členové uvedeného orgánu mohou využít výdajů na reprezentaci a pohoštění, které jim vznikly v jejich postavení člena.
- 441 V důsledku toho je třeba posoudit, zda vysvětlení a důkazy předložené Účetním dvorem prokazují u každé ze služebních cest, jejichž účelem bylo setkání s politickým představitelem, důvod domnívat se, že dotčená služební cesta neměla oprávněný protokolární cíl.
- 442 Z tohoto pohledu se na prvním místě zdá, že několik služebních cest, které K. Pinxten uvedl jako cesty mající za účel setkání s belgickými politickými představiteli, lze přímo spojit s jeho politickou činností, která byla neslučitelná s jeho funkcí, jejíž reálnost byla zjištěna během přezkumu čtvrtého žalobního důvodu, neboť jejich skutečným účelem bylo umožnit mu účastnit se zasedání rady dotčené politické strany.
- 443 Takové služební cesty, které byly povoleny na základě žádostí, které neobsahovaly nezbytné informace a které ve skutečnosti souvisely s činností neslučitelnou s funkcemi člena Účetního dvora, nelze považovat za oprávněné.
- 444 Obdobné konstatování lze učinit i ve vztahu ke služebním cestám uvedeným na řádcích č. 54, 60, 61, 70, 81, 84, 85, 88 a 94, neboť Účetní dvůr předkládá zápisy, které dokládají přítomnost K. Pinxtena na zasedáních rady dotčené politické strany během těchto služebních cest, tedy na zasedáních, které však nebyly v žádostech o povolení služební cesty uvedeny.
- 445 Okolnost, že účelem služební cesty uvedené na řádku č. 94 bylo nejen setkání s belgickými politickými představiteli, nýbrž rovněž účast na zasedání Evropského parlamentu, nemůže prokázat oprávněnost této služební cesty, jelikož zápisy vyhotovené dotčenou politickou stranou a Evropským parlamentem prokazují, že se K. Pinxten zúčastnil pouze zasedání pořádaného touto stranou.

- 446 S ohledem na údaje obsažené v diáři K. Pinxtena a v e-mailech vyměněných s představiteli dotčené politické strany je třeba za služební cesty, jejichž skutečným účelem bylo umožnit K. Pinxtenovi účast na zasedáních rady této strany, považovat i služební cesty uvedené na řádcích č. 95, 396, 410, 413 a 414. Stejně tomu je u služebních cest uvedených na řádcích č. 299 a 369, a to pouze na základě jasných záznamů, které lze v tomto diáři nalézt.
- 447 Zde musí být obdobně zmíněno několik služebních cest, které K. Pinxtenovi umožnily účast na zasedáních rady dané politické strany, a musí být z tohoto důvodu považovány za zčásti neoprávněné, ač jejich oznámeným účelem nebylo setkání s belgickým politickým představitelem.
- 448 Tak je tomu u služebních cest uvedených na řádcích č. 39, 45 a 86. Ačkoli oznámeným účelem těchto tří služebních cest bylo setkání se soukromými hospodářskými subjekty nebo s představiteli různých sdružení, má Soudní dvůr k dispozici zápisy ze schůzí rady dotčené politické strany, které uvádějí, že K. Pinxten byl přítomen na těchto zasedáních ve dnech odpovídajících uvedeným služebním cestám.
- 449 Stejně tak služební cesta uvedená na řádku č. 68, i když se týkala též reprezentativní činnosti, jejíž oprávněnost není zpochybňována, musí být považována za zčásti neoprávněnou, jelikož K. Pinxten se během doby vyhrazené pro tuto služební cestu účastnil zasedání rady dotčené politické strany, jak potvrzuje zápis z tohoto zasedání.
- 450 Na druhém místě řada služebních cest uskutečněných K. Pinxtenem směřovala k účasti na jiných akcích nebo recepcích pořádaných dotčenou politickou stranou, než byla zasedání její rady.
- 451 S ohledem na pozvánky, které K. Pinxten obdržel, a záznamy v jeho diáři je tak patrné, že pod záminkou oficiálních důvodů vycházejících ze setkání s belgickými politickými představiteli měly služební cesty uvedené na řádcích č. 120, 175, 221 a 365 za účel účast na parlamentních dnech dotčené politické strany, služební cesty uvedené na řádcích č. 207, 298 a 381 a také, zčásti, služební cesta uvedená na řádku č. 229 účast na novoročních recepcích této strany, služební cesta uvedená na řádku č. 258 účast na návštěvě města pro členy uvedené strany nebo služební cesty uvedené na řádcích č. 260 a 289 účast na studijním dnu a kongresu téže strany.
- 452 Činnosti téhož druhu byly mimoto občas uskutečňovány i na základě jiných odůvodnění, než bylo setkání s belgickými politickými představiteli.
- 453 Z diáře K. Pinxtena tak předně plyne, že služební cesta na řádku č. 69, která byla uváděna jako cesta, jejímž účelem je účast na „kongresu“, se vztahovala ke kongresu dotčené politické strany.
- 454 Kromě toho služební cesta uvedená na řádku č. 275 byla sice odůvodněna pozváním od osoby, jejíž funkce nejsou uvedeny, faktura předložená Účetním dvorem a záznam v tomto diáři ale prokazují, že jejím skutečným účelem byla účast na „politické kavárně“ pořádané touto politickou stranou.
- 455 Na základě uvedeného diáře a e-mailu jedné z asistentek K. Pinxtena ze dne 25. července 2017 je třeba konečně konstatovat, že pod záminkou pozvání od politické skupiny ALDE v Evropském parlamentu měly služební cesty uvedené na řádcích č. 308 a 416 za účel účast na parlamentních dnech dotčené politické strany.

- 456 Pokud jde o služební cestu uvedenou na řádku č. 269, jejímž oficiálním účelem bylo „Formální pozvání, státní ministr, Herman de Croo Centrum“, i ta musí být spojena s politickou činností K. Pinxtena, neboť tato služební cesta se týkala návštěvy instituce, která je uváděna jako instituce založená k uctění památky bývalého předsedy dotčené politické strany.
- 457 Služební cesty zmíněné v bodech 451 až 456 tohoto rozsudku je třeba považovat za služební cesty neoddělitelné od politické činnosti K. Pinxtena, která je předmětem první části čtvrtého žalobního důvodu, a z tohoto důvodu za zjevně neoprávněné.
- 458 Okolnost, že akce pořádané dotčenou politickou stranou, které jsou předmětem některých z těchto služebních cest, neměly za cíl *a priori* diskusi o politické linii této strany, nýbrž měly spíše ceremoniální rozměr, nemůže toto posouzení zpochybnit, neboť souvislost mezi těmito akcemi a politickým hnutím, v němž K. Pinxten vykonával činnost neslučitelnou s jeho funkcemi, mu neumožňovala účastnit se jich bez toho, že by porušil svou povinnost nezávislosti.
- 459 To, že některé z uvedených služebních cest byly povoleny na základě žádosti, která dostatečně transparentně popisovala jejich účel, je tudíž pro účely tohoto řízení irelevantní.
- 460 Naopak v případě služební cesty uvedené na řádku č. 34 nemůže okolnost, že diář K. Pinxtena naznačuje, že se měl dne 19. ledna 2009 zúčastnit novoroční recepce dotčené politické strany, prokázat, že jeho příjezd do Bruselu v tento den, i když účelem této služební cesty byla účast na zasedání Evropského parlamentu nazítří ráno, byl jasně oddělitelný od oznámeného účelu uvedené služební cesty, neboť taková volba mohla být odůvodněna praktickými důvody.
- 461 Stejně tak, ačkoli Účetní dvůr v souvislosti se služební cestou uvedenou na řádku č. 74 zmiňuje účast K. Pinxtena na zasedání rady dotčené politické strany, z cestovního příkazu plyne, že tato služební cesta začala až několik hodin po konání tohoto zasedání.
- 462 Na třetím místě jiné služební cesty mající za účel setkání s belgickými politickými představiteli nelze z hlediska spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, spojovat se zasedáními nebo jinými činnostmi pořádanými dotčenou politickou stranou.
- 463 Je pravda, že ve většině případů jsou političtí představitelé zmíněni v příkazech k těmto služebním cestám Účetním dvorem věrohodně uváděni jako členové této politické strany.
- 464 Úzké vazby zjištěné mezi K. Pinxtenem a dotčenou politickou stranou však nemohou v rámci tohoto řízení stačit k založení domněnky, z níž by bylo možné systematicky vyvozovat, že služební cesty za účelem setkání s určitým politickým představitelem jsou zjevně neoprávněné jen proto, že tento politický představitel je členem této politické strany.
- 465 Zejména s ohledem na významnou roli, kterou tato strana hraje v belgickém politickém životě, a na vztahy, které v ní K. Pinxten mohl oprávněně mít z důvodu své činnosti před nástupem do funkce, nelze zorganizování určitého počtu protokolárních služebních cest za politickými představiteli náležejícími k téže straně považovat za nepravděpodobné.
- 466 Ačkoli Účetní dvůr před Soudním dvorem tvrdí, že před vyšetřováním úřadu OLAF neměl povědomí o stranické příslušnosti těchto politických představitelů, tento argument nemůže stačit k prokázání, že žádosti K. Pinxtena měly podvodnou povahu nebo neobsahovaly nezbytné informace, a to tím spíše, že se dotčené služební cesty nejčastěji týkaly malého počtu osob, jejichž

politická příslušnost byla obecně známá, a některé z těchto služebních cest měly za účel setkání s politickými představiteli, kteří byli výslovně označeni jako představitelé zastávající zejména funkci „předsedy strany“.

- 467 Za těchto okolností je třeba mít za to, že Účetní dvůr neunesl důkazní břemeno, které na něm spočívá v případech, kdy navrhuje Soudnímu dvoru, aby určil neoprávněnost určité služební cesty, a to pouze na základě okolnosti, že politický představitel uvedený v cestovním příkazu byl členem dotčené politické strany, aniž předložil jakýkoli důkaz prokazující, že tato služební cesta nesplňovala kritéria uplatňovaná Účetním dvorem v rozhodné době pro oprávněnost protokolární služební cesty.
- 468 Takovou situaci lze nalézt u řady služebních cest, v jejichž rámci bylo K. Pinxtenovi povoleno, aby se setkal s politickým představitelem zaujímajícím přední funkce, ať jde o člena Evropského parlamentu na služebních cestách uvedených na řádcích č. 19, 301, 330, 355 a 402, jakož i zčásti na služební cestě uvedené na řádku č. 296, o člena belgické vlády na služebních cestách uvedených na řádcích č. 43, 66, 92, 97, 169, 211, 215, 248, 303, 352 a 395, jakož i zčásti na služebních cestách uvedených na řádcích č. 118, 326 a 339, nebo o člena belgického parlamentu na služebních cestách uvedených na řádcích č. 41, 59, 171, 203, 204, 208, 211, 238, 313, 331, 334, 336, 346, 354, jakož i, zčásti, na služební cestě zmíněné na řádku č. 326.
- 469 Toto řešení musí platit i pro služební cesty uvedené na řádcích č. 1 a 7, jejichž účelem bylo setkání s členem ministerského kabinetu.
- 470 Pokud jde o služební cesty uváděné na řádcích č. 319 a 320, člen ministerského kabinetu zmíněný v cestovním příkazu není Účetním dvorem popsán jako příslušník dotčené politické strany. Účetní dvůr se nicméně domnívá, že tyto služební cesty musí být spojeny s politickou nebo soukromou činností, protože souvisejí s odvětvím dopravy. Tato skutečnost však nestačí k prokázání zjevné neoprávněnosti uvedených služebních cest.
- 471 Na čtvrtém místě zastávanou logiku, jde-li o služební cesty mající za účel setkání s politickými představiteli zaujímajícími přední funkce, nelze použít na služební cesty mající za účel setkání s osobami, které takové funkce zastávaly, ale ke dni dotčené služební cesty v nich již nejsou, neboť takové setkání je třeba s výjimkou zvláštních okolností považovat za setkání, které z hlediska Účetního dvora zjevně nemá jakýkoli význam protokolární povahy.
- 472 Stejně tak setkání s místním politickým představitelem musí být, pokud neexistují zvláštní okolnosti, považováno za setkání, které zjevně nemá souvislost s výkonem funkcí člena Účetního dvora.
- 473 Na základě těchto kritérií a vzhledem k tomu, že K. Pinxten nepředložil důkazy, které by mohly prokázat existenci zvláštních okolností, je třeba služební cesty uvedené na řádcích č. 15 a 253 považovat za zjevně neoprávněné, poněvadž ze samotného účelu těchto služebních cest, jak ho K. Pinxten deklaroval, plyne, že jejich účelem bylo setkání s bývalým ministrem a s bývalým členem belgického parlamentu.
- 474 Pokud jde o služební cestu uvedenou na řádku č. 232, je důležité konstatovat, že postavení „státního ministra“, který má osoba, s níž mělo v rámci této služební cesty dojít k setkání, je čestný titul, který neznamena skutečný výkon přední politické funkce. Důvod takové služební cesty se tedy jeví jako zavádějící a musí být každopádně považován za zjevně neoprávněný.

475 Stejně tak musí být za zjevně nesouvisející s funkcemi člena Účetního dvora považována i účast na recepci pořádané obcí Overpelt, která byla zčásti účelem služební cesty uvedené na řádku č. 378.

– *Ke vztahům s představiteli soukromých hospodářských subjektů*

476 Několik služebních cest, které vedly k náhradě cestovních výdajů nebo k platbě denních příspěvků, jež jsou předmětem prvního žalobního důvodu, se týkaly vztahů, které K. Pinxten udržoval s představiteli soukromých hospodářských subjektů.

477 Právní režim služebních cest členů Účetního dvora, jejichž účelem je setkání s těmito představiteli, je třeba odlišit od režimu služebních cest týkajících se vztahů s politickými představiteli.

478 Vzhledem k tomu, že Účetní dvůr má podle článku 285 SFEU za úkol kontrolovat účetnictví Unie, mohou mít vztahy udržované se soukromými hospodářskými subjekty pro tento orgán menší význam než vztahy s veřejnými představiteli.

479 Toto konstatování potvrzuje skutečnost, že přípis ze dne 22. dubna 2004 nezmiňuje pozvání určená představitelům soukromých hospodářských subjektů jako příklad návrhů oprávněného použití výdajů na reprezentaci a pohoštění členů Účetního dvora.

480 Ani dokumenty určené ke stanovení komunikační strategie Účetního dvora, citované v bodě 433 tohoto rozsudku, neodkazují na tyto představitele jako na zúčastněné strany, na které se chce tento orgán obracet za účelem propagace své činnosti.

481 Argument K. Pinxtena, podle kterého služební cesty za účelem setkání s představiteli soukromých hospodářských subjektů byly odůvodněny nutností výměny myšlenek s činiteli ze světa hospodářství s cílem oživit debaty v rámci Účetního dvora, nemůže v této souvislosti prokázat dostatečnou souvislost s funkcemi člena tohoto orgánu, která by odůvodňovala vynaložení jeho finančních prostředků.

482 I když většinu služebních cest za účelem setkání s představiteli soukromých subjektů Účetní dvůr na základě zcela transparentních žádostí K. Pinxtena povolil, nemohl tudíž K. Pinxten nevědět, že s výjimkou zvláštních okolností, které mohly založit zvláštní souvislost mezi činnostmi dotčeného soukromého subjektu a tímto orgánem, nebyl takový důvod zjevně takové povahy, aby znamenal dostatečnou souvislost s výkonem jeho funkce člena uvedeného orgánu.

483 V této souvislosti je třeba na prvním místě považovat za zjevně neoprávněné služební cesty odůvodněné pozváním zasláným představitelem soukromého hospodářského subjektu nadnárodního rozměru.

484 Tento závěr platí zejména pro služební cesty uvedené na řádcích č. 33 a 104, které souvisely s pozvánkami od představitelů průmyslových skupin, služební cestu uvedenou na řádku č. 45, jejímž účelem byl oběd s osobou, kterou K. Pinxten popsal jako člena různých správních rad, a služební cestu uvedenou na řádku č. 325, jejímž účelem bylo setkání s vedoucím investiční banky.

- 485 Stejně tak i když se tvrzení Účetního dvora ohledně skutečného účelu služebních cest uvedených na řádcích č. 257 a 259 nezdaří být z hlediska spisu, jímž disponuje Soudní dvůr, prokázána, musí být tyto služební cesty nicméně považovány za zjevně neoprávněné v rozsahu, ve kterém bylo jejich účelem reagovat na pozvání zasláná mezinárodní advokátní kanceláří a provozovatelem z oblasti elektrické energie.
- 486 Tak je tomu i v případě služební cesty uvedené na řádce č. 74, která byla odůvodněna pozváním od představitele pojišťovací skupiny a jejímž účelem bylo s ohledem na informace vyplývající z diáře K. Pinxtena účastnit se koncertu.
- 487 Za zjevně neoprávněné je třeba považovat i služební cesty uvedené na řádcích č. 75 a 307 a zčásti i služební cestu uvedenou na řádce č. 86 v rozsahu, ve kterém jejich účelem bylo setkání s vedoucím poštovní skupiny, a to tím spíše, že e-maily poskytnuté Účetním dvorem umožňují prokázat, že K. Pinxten jednal pro tohoto vedoucího jako prostředník ve věci státní podpory.
- 488 Na druhém místě zjevná neoprávněnost, která se v zásadě pojí se služebními cestami majícími za účel setkání s představiteli soukromých hospodářských subjektů, *a fortiori* dopadá na služební cesty týkající se soukromých hospodářských subjektů na místní úrovni.
- 489 Tak je tomu předně v případě služebních cest uvedených na řádcích č. 73, 76, 251 a 295, jejichž účelem bylo setkání s představiteli účetních společností v regionu, z něhož K. Pinxten pochází, jakož i v případě služební cesty uvedené na řádce č. 130, jejímž účelem bylo setkání s představitelem různých podniků z tohoto regionu.
- 490 Stejně tak je třeba považovat za zjevně neoprávněnou služební cestu uvedenou na řádce č. 82 a zčásti i služební cesty uvedené na řádcích č. 121 a 310, neboť opakovaná setkání s developerem působícím v regionu, z něhož K. Pinxten pochází, se jeví jako setkání, která nemají žádný vztah k jeho funkci v rámci Účetního dvora.
- 491 V tomto ohledu nezáleží na tom, že Účetní dvůr neprokázal opodstatněnost tvrzení, podle kterého se K. Pinxten setkal s tímto developerem z důvodu svého zájmu o konkrétní projekt.
- 492 Místní oslavy pořádané soukromými hospodářskými subjekty jako výročí jedné antverpské přístavní společnosti, které je předmětem služební cesty uvedené na řádce č. 363, nebo otevření stáček linky v jedné továrně, které odůvodňovalo služební cestu uvedenou na řádce č. 390, nelze dále jednoznačně považovat za služební cesty, které by souvisely s funkcemi K. Pinxtena v rámci Účetního dvora.
- 493 Za zjevně neoprávněné musí být konečně považovány i služební cesty uvedené na řádcích č. 100, 239, 283, 287, 359 a 406, a to z téhož důvodu, neboť jejich účelem bylo setkání s belgickým obchodníkem popsáním K. Pinxtenem při výslechu před OLAF jako správce skupiny, jejímž je akcionářem, a jako „dlouholetý přítel“. Použití prostředků Účetního dvora k financování takových služebních cest ukazuje na záměnu mezi zájmy tohoto orgánu a soukromými zájmy K. Pinxtena, a to tím spíše, že z dokumentů předložených Soudnímu dvoru plyne, že K. Pinxten působil u tohoto obchodníka ve funkci poradce, pokud jde o vztahy mezi tímto obchodníkem a Komisí.
- 494 Na třetím místě nelze mít naopak za to, že služební cesty určené k výměně názorů s představiteli mezinárodních auditorských společností jsou zjevně neoprávněné.

- 495 Vzhledem k tomu, že konkrétní úkoly, které tyto společnosti plní, jsou zčásti srovnatelné s úkoly svěřenými členům a zaměstnancům Účetního dvora a že tento orgán je nucen s uvedenými společnostmi spolupracovat, nelze vyloučit, že členové uvedeného orgánu uskutečňují služební cesty směřující k udržování profesních vztahů s těmito společnostmi.
- 496 Účetní dvůr ostatně v průběhu tohoto řízení uznal existenci pravidelných kontaktů mezi zaměstnanci tohoto orgánu a zaměstnanci mezinárodních auditorských společností.
- 497 I když uvedený orgán uvádí, že tyto kontakty musejí být ohraničeny veřejnými zakázkami nebo k nim musí docházet v rámci vzdělávacích činností, je třeba konstatovat, že takové zásady nejsou ve vnitřních pravidlech, které Účetní dvůr zmiňuje, stanoveny a neodpovídají jeho praxi, jak plyne z cestovních příkazů K. Pinxtena.
- 498 Z toho plyne, že služební cesty uvedené na řádcích č. 47, 103, 161, 210 a 277, jejichž účelem bylo transparentním způsobem umožnit K. Pinxtenovi účast na akci pořádané mezinárodní auditorskou společností a určené představitelům evropských orgánů, nelze považovat za zjevně neoprávněné.
- 499 Stejně tomu je, pokud jde o služební cestu zmíněnou na řádku č. 237 a zčásti i o služební cesty uvedené na řádcích č. 373 a 374 v rozsahu, ve kterém bylo účelem těchto služebních cest setkání s představiteli mezinárodních auditorských společností. Okolnost, že služební cesta uvedená na řádku č. 157 a zčásti služební cesta uvedená na řádku č. 339, které měly účel téhož druhu, se uskutečnily v sídle soukromého sdružení nebo velké společnosti, nemůže při nedostatku dalších informací stačit k odůvodnění jiného závěru ohledně těchto služebních cest.
- 500 Pokud jde o služební cestu uvedenou na řádku č. 199, jejímž účelem bylo rovněž setkání s představitelům mezinárodní auditorské společnosti, Účetní dvůr tvrdí, že jejím skutečným účelem bylo projednání nabídky na zaměstnání, o kterou mohlo mít zájem dítě K. Pinxtena.
- 501 Důkazy předložené tímto orgánem však neumožňují prokázat právně dostačujícím způsobem, že toto setkání bylo za tímto účelem uspořádáno nebo že se v převážné míře týkalo rodinných zájmů K. Pinxtena, a tudíž ani prokázat zjevnou neoprávněnost této služební cesty. Z e-mailů poskytnutých tímto orgánem sice plyne, že osoba, se kterou se K. Pinxten během uvedené služební cesty setkal, obdržela po rozhovoru s K. Pinxtenem životopis jednoho z jeho dětí a zmínila se o potencionálních pracovních perspektivách tohoto dítěte. Odůvodnění poskytnuté K. Pinxtenem, podle něhož může být pracovní oběd provázen neformálnějšími rozhovory týkajícími se zejména rodinné situace hostů, což může tyto e-maily vysvětlovat, se nicméně nezdá být věrohodné.
- *Ke vztahům se zastupujícími organizacemi a sdruženími*
- 502 Čtyřicet služebních cest, které vedly k náhradě cestovních výdajů nebo k platbě denních příspěvků, označených Účetním dvorem v rámci prvního žalobního důvodu za neoprávněné, se vztahovalo k činnostem K. Pinxtena souvisejícím se zastupujícími organizacemi nebo sdruženími.
- 503 Takové služební cesty spadají do mezistupně mezi služebními cestami týkajícími se vztahů s politickými představiteli a služebními cestami týkajícími se vztahů s představiteli soukromých hospodářských subjektů.

- 504 I když organizace zastupující občanskou společnost nebyly v pravidlech Účetního dvora upravujících výdaje na reprezentaci a pohoštění ani v dokumentech vymezujících komunikační strategii tohoto orgánu, které má Soudní dvůr k dispozici, zmíněny, může nicméně být, že tyto organizace vyjadřují postoje k fungování orgánů, které může Účetní dvůr při vypracovávání zpráv o tomto fungování zohlednit.
- 505 Za těchto okolností nelze zcela vyloučit, že Účetní dvůr může mít v konkrétních případech platně za to, že služební cesty související s takovými organizacemi musejí být dány do souvislosti s výkonem funkce jeho členů.
- 506 Zkoumání praxe K. Pinxtena, jak se odráží v příslušných cestovních příkazech, však vede k závěru, že i přes opakované udělování povolení ze strany Účetního dvora na obecně transparentním základě nemohl K. Pinxten nevědět, že jeho služební cesty související se zastupujícími organizacemi nebo sdruženími nemají pro tento orgán skutečný význam.
- 507 Předně, jak plyne z bodu 502 tohoto rozsudku, K. Pinxten během svých funkčních období uskutečnil několik desítek služebních cest tohoto typu.
- 508 Kromě toho tyto služební cesty se podle všeho téměř systematicky zaměřovaly na organizace na místní úrovni, jejichž působnost se omezovala na Limbursko nebo Flandry (Belgie).
- 509 Konečně uvedené služební cesty se ve skutečnosti zaměřovaly na velmi omezený počet činitelů, jimž se ze strany K. Pinxtena dostávalo opakovaných návštěv.
- 510 Vzhledem k tomu, že nepřímost vztahu mezi činnostmi Účetního dvora a zastupujícími organizacemi nebo sdruženími přitom umožňuje považovat takové služební cesty za oprávněné pouze v konkrétních případech, nelze mít zjevně za to, že bylo v zájmu Účetního dvora zajistit si opakovanou propagaci své práce u místních činitelů nebo výměnu názorů s takovými činiteli.
- 511 Z tohoto titulu je třeba služební cesty uvedené na řádcích č. 48, 132, 170, 192, 209, 217, 224, 228, 242, 256, 271, 292, 304, 305, 318, 328, 353, 361, 380 a 398 a zčásti i služební cestu uvedenou na řádku č. 155 považovat za zjevně neoprávněné, neboť jejich účelem bylo udržovat vztahy s Vlaams netwerk van ondernemingen Limburg (Limburská obchodní a průmyslová komora, Belgie) prostřednictvím setkání s jejími vedoucími nebo účasti na výročních zasedáních, novoročních recepcích, letních slavnostech a jiných společenských aktivitách pořádaných touto organizací.
- 512 Tentýž závěr platí pro služební cesty uvedené na řádcích č. 83, 174, 219 a 311 a zčásti pro služební cestu uvedenou na řádku č. 118, která souvisela s pozváním od zaměstnavatelské federace v Limbursku, a pro služební cesty zmíněné na řádcích č. 131, 227, 261 a zčásti pro služební cesty uvedené na řádcích č. 326 a 378, jejichž účelem byla účast na zasedáních uskupení podniků průmyslového odvětví působících v Overpeltu.
- 513 I když se služební cesta uvedená na řádku č. 93 a zčásti i služební cesta uvedená na řádku č. 310 týkaly organizací v Limbursku, které byly předmětem pouze jedné služební cesty, a to sdružení pro profesní začleňování a neformálního uskupení místních manažerů, kontext popsán v bodech 506 až 509 tohoto rozsudku je umožňuje považovat rovněž za zjevně neoprávněné.

514 Tuto analýzu je třeba použít na služební cesty uvedené na řádcích č. 154 a 230, které se týkaly organizace, jejímž účelem bylo propagovat vlámské zájmy v Bruselu, jakož i na služební cesty uvedené na řádcích č. 134 a 135, jejichž účelem byla účast na novoroční recepci jednoho investičního fondu v Région flamande (Vlámský region).

515 Významná role přiznávaná federacím podniků s celostátní působností naopak znamená, že služební cesty zmíněné na řádcích č. 137 a 143, jejichž účelem bylo setkání s předsedou federace belgických podniků, jakož i služební cesta uvedená na řádku č. 290 a zčásti služební cesta uvedená na řádku č. 155, jež se týkaly účasti na fórech pořádaných touto federací, nelze považovat za zjevně neoprávněné.

– *K vyvíjení nepovolené externí činnosti*

516 Jak plyne z bodu 58 tohoto rozsudku, rozhodnutím ze dne 30. dubna 2015 povolil Účetní dvůr K. Pinxtenovi vykonávat externí činnost slučitelnou s jeho funkcí člena tohoto orgánu, spočívající v zastávání pozice předsedy SBNL-V.

517 Tato nadace byla v žádosti, která vedla k vydání tohoto rozhodnutí, popsána jako nezisková organizace, jejímž účelem je vést pozemkové vlastníky v Belgii k tomu, aby přispívali k biologické rozmanitosti a dobrému ekologickému hospodaření.

518 Vzhledem k tomu, že externí činnost je už pojmově odlišná od funkce vykonávané členem Účetního dvora v rámci tohoto orgánu, nemůže tato činnost vést k uskutečňování služebních cest v tomto postavení člena.

519 Neoprávněnost služebních cest přímo souvisejících s povolenou externí činností je mimoto třeba považovat za zjevnou, neboť plyne ze samotné povahy takové činnosti.

520 Na základě těchto úvah je třeba určit, zda některé služební cesty povolené Účetním dvorem skutečně spadají do rámce externí činnosti vykonávané K. Pinxtenem.

521 I když tedy služební cesta uvedená na řádku č. 368 a zčásti i služební cesta zmíněná na řádku č. 392 byly povoleny Účetním dvorem na základě zcela transparentní žádosti, je třeba je považovat za zjevně neoprávněné, jelikož jejich účelem bylo reagovat na pozvání SBNL-V, na které odkazoval k nim vydaný cestovní příkaz.

522 Kromě těchto dvou služebních cest lze s povolenou externí činností K. Pinxtena spočívající v předsednictví v této nadaci spojit i služební cesty uvedené na řádcích č. 323, 360, 385 a 405 a zčásti i služební cestu uvedenou na řádku č. 392.

523 Služební cesta uvedená na řádku č. 405 a zčásti i služební cesta uvedená na řádku č. 385 se totiž týkaly setkání s představitelem fondu, který zajišťuje financování hlavní ceny, kterou SBNL-V každoročně uděluje.

524 Pokud jde o služební cesty uvedené na řádcích č. 323 a 360 a zčásti i o služební cesty uvedené na řádcích č. 385 a 392, tyto služební cesty se týkaly buď činnosti pořádané European Landowners Organisation (Evropská organizace vlastníků půdy, dále jen „ELO“), nebo setkání s představitelem této organizace v době, kdy byl K. Pinxten předsedou SBNL-V.

- 525 I když K. Pinxten nepodává přesné vysvětlení ohledně souvislosti mezi ELO a jeho funkcí člena Účetního dvora, ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, plyne, že tato organizace je s SBNL-V úzce spojena.
- 526 Z popisu účelu SBNL-V zmíněného v bodě 517 tohoto rozsudku tak předně plyne, že jak SBNL-V, tak ELO mají za účel hájit zájmy pozemkových vlastníků.
- 527 Kromě toho představitel ELO, s nímž se K. Pinxten během služebních cest povolených Účetním dvorem setkal, podepsal jakožto generální tajemník SBNL-V dokument, který K. Pinxten tomuto orgánu předložil, aby mu bylo povoleno zastávat funkci předsedy této nadace. Ze zápisu předloženého Účetním dvorem rovněž plyne, že tento představitel ELO zasedal na valné hromadě SBNL-V.
- 528 E-maily obsažené ve spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, konečně prokazují existenci dalších vazeb mezi SBNL-V a ELO, jako je účast ELO v procesu schvalování výše uvedené externí činnosti nebo při přípravě předávání hlavní ceny, kterou SBNL-V každoročně uděluje.
- 529 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba mít za to, že služební cesty zmíněné v bodě 524 tohoto rozsudku jsou zjevně neoprávněné.
- 530 Toto posouzení je třeba použít na služební cestu uvedenou na řádce č. 296, neboť jejím účelem bylo zčásti umožnit K. Pinxtenovi setkání s manažery ELO a SBNL-V krátce před jeho jmenováním do funkce předsedy této nadace.
- 531 Kromě toho v případě služební cesty uvedené na řádce č. 393, ač účast na valné hromadě Mezinárodní myslivecké rady v Bruselu byla v cestovním příkazu jasně uvedena, je důležité poznamenat, že K. Pinxten byl v programu této valné hromady představen nejen jako člen Účetního dvora, ale také jako předseda SBNL-V, a že v tomto programu bylo uvedeno, že pronese několik slov na uvítanou „jménem Belgie“.
- 532 Z výměny e-mailů před touto služební cestou navíc plyne, že K. Pinxten měl původně přednést projev spolu s belgickým ministrem a jeho účast na uvedené valné hromadě byla připravována zejména ze strany ELO.
- 533 Je tedy třeba konstatovat, že vystoupení K. Pinxtena na valné hromadě Mezinárodní myslivecké rady musí být dáno do souvislosti s jeho funkcí předsedy SBNL-V, a nikoli s jeho postavením člena Účetního dvora, což znamená, že služební cesta uvedená na řádce č. 393 musí být považována za zjevně neoprávněnou.
- 534 Naopak, i když je služební cesta uvedená na řádce č. 128 výslovně spojena s ELO, nelze ji pouze z tohoto důvodu považovat za zjevně neoprávněnou, jelikož se uskutečnila několik let předtím, než bylo K. Pinxtenovi povoleno, aby se stal předsedou SBNL-V.
- 535 Za těchto okolností nelze K. Pinxtenovi vytýkat účast na konferenci pořádané v Evropském parlamentu v souvislosti se zastupující organizací evropského významu, jež se opírá o transparentní cestovní příkaz.

536 Stejně tomu je u služebních cest zmíněných na řádcích č. 411 a 412, které se vztahovaly k akcím pořádaným sdružením „Friends of the Countryside“ (Přátelé venkova) a „Fondation wallonne pour la conservation des habitats“ (Valonská nadace na ochranu přírodních stanovišť), neboť Účetní dvůr opírá své výtky o domnělé vztahy mezi těmito organizacemi a SBNL-V, které nejsou podloženy důkazy předloženými Soudnímu dvoru.

– *K účasti na honech*

537 Skutečným účelem jedenácti služebních cest, které vedly k náhradě cestovních výdajů nebo k platbě denních příspěvků, jež jsou předmětem prvního žalobního důvodu, byla podle Účetního dvora účast na honu.

538 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, plyne, že se K. Pinxten během těchto několika služebních cest skutečně věnoval lovu.

539 Důležité je přitom uvést, že všechny uvedené služební cesty byly povoleny na základě žádostí předložených K. Pinxtenem a odvolávajících se na obdržené pozvání nebo na plánovanou činnost, aniž obsahovaly jakýkoli odkaz na lov.

540 Vzhledem k tomu, že okolnost, že služební cesta zahrnuje účast na honu, představuje podstatnou informaci pro posouzení její oprávněnosti, nemůže se proto K. Pinxten s ohledem na úvahy obsažené v bodech 372 a 374 tohoto rozsudku platně dovolávat legitimního očekávání, že dotčené služební cesty budou i nadále považovány za povolené, a od Účetního dvora tudíž nelze vyžadovat, aby prokázal zjevnou neoprávněnost těchto služebních cest.

541 I když je v této souvislosti zřejmé, že účast na honu nemá jako taková žádnou souvislost s výkonem funkce člena Účetního dvora, je důležité připomenout, že z bodů 399 a 428 tohoto rozsudku plyne jednak to, že služební cesta člena tohoto orgánu může platně opravňovat tohoto člena k účasti na akci mající v zásadě profesní povahu, která zahrnuje i vedlejší volnočasovou aktivitu, a jednak to, že služební cesta takového člena může být odůvodněna protokolárním účelem.

542 Za účelem posouzení oprávněnosti služebních cest K. Pinxtena, které zahrnovaly jeho účast na honu, je proto třeba určit, zda se tyto služební cesty skutečně vztahovaly k akci mající v zásadě profesní povahu nebo zda měly skutečný protokolární rozměr.

543 V tomto ohledu nelze na prvním místě takovou služební cestu považovat za oprávněnou, má-li oficiálně za účel pouze reagovat na pozvání od osoby, jejíž funkce nemá úzký vztah s činnostmi Účetního dvora.

544 Služební cesty uvedené na řádcích č. 309, 327 a 366 je proto třeba považovat za neoprávněné, neboť jediný důvod uvedený za účelem jejich odůvodnění vychází z pozvání od osoby, jejíž postavení není z cestovního příkazu zřejmé a nebylo v průběhu tohoto řízení objasněno.

545 Stejně tomu je u služebních cest uvedených na řádcích č. 329 a 377, jelikož tyto služební cesty navazovaly na pozvání od představitele ELO, a navíc tedy souvisely s povolenou externí činností K. Pinxtena.

- 546 Kromě toho význam, který pro Účetní dvůr mohou mít profesní vztahy udržované s mezinárodními auditorskými společnostmi, nemůže stačit k odůvodnění služební cesty uvedené na řádku č. 321, která byla prezentována jako reakce na pozvání od představitele takové společnosti, neboť z dokumentů předložených Účetním dvorem plyne, že jediným účelem této služební cesty byla účast na honu pořádaném tímto představitelem.
- 547 Na druhém místě služební cesty uvedené na řádcích č. 337 a 386 a zčásti i služební cesta uvedená na řádku č. 229 se od ostatních služebních cest spojených s hony liší v tom, že byly prezentovány jako služební cesty, jejichž cílem je účast na „dnech evropských orgánů“ pořádaných na zámku Chambord.
- 548 Na základě potvrzení vystaveného ředitelem státního zámku Chambord a důkazů zajištěných úřadem OLAF, zejména e-mailu ze dne 13. ledna 2012, v němž se hovoří o „evropské naháňce“, a ze seznamu účastníků jedné z dotčených akcí, je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Účetní dvůr, se na zámku Chambord ve dnech, kterých se služební cesty týkají, podle všeho skutečně konaly akce, na nichž se sešly osoby zastávající odpovědné funkce v rámci evropských orgánů.
- 549 Žádný z dokumentů zajištěných OLAF nebo předložených K. Pinxtenem neprokazuje, že by tyto události měly jakýkoli profesní rozměr. Programy, které OLAF zajistil, naopak předpokládají uspořádání „lečí“, stravování a „pocety zvěří“.
- 550 Ani žádosti o povolení dotčených služebních cest ani další dokumenty předložené Soudnímu dvoru mimoto neobsahují žádné informace, které by naznačovaly, že uvedené akce pořádal subjekt, s nímž měl Účetní dvůr zájem udržovat vztahy, nebo představitel takového subjektu. Vzhledem k absenci takových informací, nebo dokonce jakýchkoli tvrzení K. Pinxtena v tomto ohledu, nemohou přitom tyto akce odůvodnit konání služebních cest pro protokolární účely.
- 551 V důsledku toho musí být služební cesty uvedené na řádcích č. 337 a 386 a zčásti i služební cesta uvedená na řádku č. 229 považovány za neoprávněné.
- 552 Na třetím místě, důvod služebních cest uvedených na řádcích č. 315 a 371 se vztahoval k pozváním pocházejícím od útvarů belgické koruny, respektive člena belgické královské rodiny.
- 553 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, plyne, že K. Pinxten byl skutečně pozván belgickou královskou rodinou, aby se zúčastnil „královských lovů“ v Ciergnon (Belgie).
- 554 Vzhledem však k tomu, že ve spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, chybí jakékoli důkazy, které by mohly prokázat opodstatněnost tvrzení K. Pinxtena, podle kterého tyto lovy měly v rámci Belgického království významný protokolární rozměr, musí být samotná okolnost, že předložená pozvání pocházejí od belgické královské rodiny, považována za nedostatečnou k prokázání souvislosti s výkonem funkce člena Účetního dvora.
- 555 Z toho plyne, že neoprávněnost služebních cest uvedených na řádcích č. 315 a 371 je třeba považovat za prokázanou.

– *K ostatním služebním cestám zmíněným Účetním dvorem*

- 556 Řada služebních cest, které vedly k náhradě cestovních výdajů nebo k platbě denních příspěvků, které jsou předmětem prvního žalobního důvodu, nespadá do již zkoumaných kategorií, a jejich oprávněnost je tedy třeba posoudit případ od případu.
- 557 Výtky Účetního dvora týkající se čtrnácti z těchto služebních cest je třeba zamítnout jako neopodstatněné.
- 558 Na prvním místě, jelikož Účetní dvůr vůbec neobjasnil důvod údajné neoprávněnosti služební cesty uvedené na řádku č. 310, nelze tuto služební cestu považovat za zjevně neoprávněnou v rozsahu, v němž se zčásti týkala návštěvy univerzity.
- 559 Stejně tak pokud jde o služební cestu uvedenou na řádku č. 347, nelze setkání s představitelem Banque nationale de Belgique (Belgická národní banka), jakož i se členem belgického parlamentu a advokátem, který v této bance rovněž zastává funkce, označit za zjevně neoprávněné pouze na základě tvrzení Účetního dvora, podle kterého tato služební cesta neměla „souvislost s výkonem funkce K. Pinxtena“, a toho, že tento člen parlamentu byl členem dotčené politické strany.
- 560 Na druhém místě důkazy předložené Účetním dvorem v několika případech nestačí k prokázání neoprávněnosti, na kterou tento orgán poukazuje.
- 561 Pokud jde předně o služební cesty uvedené na řádcích č. 57 a 391, jejichž účelem bylo setkání s členem Komise, není sporu o tom, že takové setkání mohlo v zásadě souviset s výkonem funkce člena Účetního dvora.
- 562 Opodstatněnost tvrzení tohoto orgánu, podle kterého služební cesta uvedená na řádku č. 57 ve skutečnosti souvisela s pořádáním hudebního festivalu, který K. Pinxtena zajímal ze soukromých důvodů, není přitom prokázána.
- 563 Tato služební cesta se totiž uskutečnila dne 13. července 2009, zatímco se e-maily týkající se tohoto festivalu, které předložil Účetní dvůr, vztahují ke grantu na rok 2011 a pocházejí ze září a října 2011. Vztah mezi uvedenou služební cestou a tímto grantem se navíc jeví o to nepravděpodobnější, že dotčený člen Komise byl odpovědný za kulturu teprve od 10. února 2010.
- 564 Účetní dvůr mimoto nepředkládá žádný konkrétní důkaz na podporu tvrzení, podle kterého se služební cesta uvedená na řádku č. 391 týkala „soukromého oběda“.
- 565 Okolnost, že dotčený člen Komise byl loveckým partnerem K. Pinxtena, která nebyla ostatně prokázána, nemůže jako taková umožnit prokázat soukromou povahu dotčeného oběda. Ani skutečnost, že se tohoto oběda zúčastnil i představitel ELO, nemůže prokázat opodstatněnost postoje Účetního dvora, a to tím spíše že není sporu o tom, že seznam hostů na tomto obědě, který se konal v sídle Komise, nebyl sestaven K. Pinxtenem.
- 566 Dále, i když Účetní dvůr nepochybně odůvodnění účasti K. Pinxtena na slavnostním ceremoniálu u příležitosti zahájení školního roku na College of Europe (Kolej Evropy) v Bruggách (Belgie), která byla účelem služební cesty uvedené na řádku č. 63, tvrdí však, že se K. Pinxten tohoto ceremoniálu nezúčastnil.

- 567 V tomto ohledu je však třeba konstatovat, že výňatek z internetové stránky předložený Účetním dvorem se nejeví jako dostatečný k prokázání nepřítomnosti K. Pinxtena na uvedeném ceremoniálu, a to jak s ohledem na povahu tohoto dokumentu, který nelze postavit na roveň zápisu obsahujícího prezenční listinu, tak na formulace použité v uvedeném dokumentu, které ukazují na to, že tento výňatek uvádí pouze některé z osobností, které byly na tomto ceremoniálu přítomny.
- 568 Mimoto, ačkoli je prokázáno, že v den, kdy se dotčená služební cesta konala, obědval K. Pinxten v Bruselu, neumožňují důkazy předložené Účetním dvorem určit čas tohoto oběda.
- 569 Konečně pět služebních cest souvisejících se setkáními s diplomaty, které v zásadě mohly souviset s funkcemi člena Účetního dvora zasedajícího v senátu odpovědném za vnější vztahy Unie, jsou popsány jako setkání mající soukromou povahu, aniž toto tvrzení bylo právně dostačujícím způsobem prokázáno.
- 570 V případě služební cesty uvedené na řádku č. 56 tak Účetní dvůr tvrdí, že oběd s konzulem Ruské federace souvisel s intervencí ve prospěch belgického páru, který si v této zemi přál adoptovat dítě.
- 571 Dokumenty předložené v tomto ohledu Účetním dvorem, které pocházejí z doby vzdálené několik měsíců od doby, kdy se tato služební cesta konala, a které neodkazují ani na tento oběd, ani na jakékoli skutečnosti, k níž došlo předtím, přitom neumožňují s jistotou prokázat, že účel této služební cesty byl na funkci K. Pinxtena nezávislý.
- 572 Služební cesty uvedené na řádcích č. 138, 196 a 382 se vztahovaly, a to v posledních dvou případech zcela transparentně, k účasti K. Pinxtena na „diplomatické večeři“, která se každoročně koná v Bruselu.
- 573 Vzhledem k tomu, že není sporu o tom, že se na této večeři schází velký počet belgických diplomatů, patrně tato večeře může v zásadě poskytnout příležitost k výměně názorů na témata, která mají význam pro Účetní dvůr, jakož i k seznámení s jeho prací a k její propagaci mezi vysokými státními představiteli.
- 574 Skutečnost, že uvedenou večeři uspořádala organizace, jejímž účelem je podporovat vlámské zájmy v Bruselu, za těchto okolností sama o sobě nestačí k prokázání opodstatněnosti tvrzení Účetního dvora, podle kterého účelem téže večeře bylo „umožnit vlámským podnikatelům setkání s belgickými diplomaty vyslanými do zahraničí“. Dotčené služební cesty proto nelze považovat za zjevně neoprávněné.
- 575 Pokud jde o oběd s velvyslancem Belgického království ve Francii, který byl předmětem služební cesty uvedené na řádku č. 284, Účetní dvůr sice tvrdí, že tento oběd měl soukromou povahu, přičemž se opírá o přátelský vztah mezi tímto velvyslancem a K. Pinxtenem a o totožnost dalších hostů, je však třeba konstatovat, že tato povaha nebyla prokázána, jelikož Soudnímu dvoru nebyl předložen žádný důkaz, který by mu mohl poskytnout informaci o účelu tohoto oběda, a že pouhá existence takového vztahu v žádném případě nestačí k vyloučení toho, že tento oběd mohl mít profesní rozměr.

- 576 Na třetím místě účast na pohřbu otce jedné z asistentek K. Pinxtena, která byla předmětem služební cesty uvedené na řádku č. 335 a byla předsedou Účetního dvora schválena na základě transparentně sdělených informací, může být dána do souvislosti s výkonem funkce člena tohoto orgánu, od něhož lze rozumně očekávat, že při takové příležitosti osobně podpoří jednoho ze svých blízkých spolupracovníků v rámci uvedeného orgánu.
- 577 Na čtvrtém a posledním místě je třeba zamítnout výtky týkající se služebních cest uvedených na řádcích č. 102, 293 a 294, neboť nesrovnalosti, které Účetní dvůr přičítá K. Pinxtenovi, lze považovat za omluvitelné chyby na jeho straně.
- 578 Vytýkaná nesrovnalost týkající se služební cesty uvedené na řádku č. 102 vychází z nenahlášení zadarmo poskytnutého jídla v hodnotě asi třiceti eur, aniž by jakýkoli důkaz umožňoval mít za to, že taková ojedinělá událost nebyla pouhým opomenutím.
- 579 Pokud jde o služební cesty uvedené na řádcích č. 293 a 294, ač se tvrzení Účetního dvora, podle kterého se tyto služební cesty uskutečnily, i když došlo ke zrušení setkání, která je odůvodňovala, jeví s ohledem na záznam obsažený v diáři K. Pinxtena jako opodstatněné, není v tomto ohledu prokázána existence podvodu, neboť v době původně předpokládané pro vykonání uvedených služebních cest se konal oběd, který byl Účetnímu dvoru nahlášen.
- 580 Karlu Pinxtenovi lze naopak v rámci tohoto řízení zčásti nebo zcela platně vytknout 31 služebních cest zmíněných v bodě 556 tohoto rozsudku.
- 581 Na prvním místě, návštěva místního zdravotnického střediska v rámci služební cesty uvedené na řádku č. 286 s cílem zúčastnit se slavnostního ceremoniálu u příležitosti dvacátého výročí jeho založení nemůže být zjevně dána do souvislosti s funkcí člena Účetního dvora.
- 582 Na druhém místě několik služebních cest, na které se vztahuje první žalobní důvod, mělo za účel setkání s osobou, jejíž postavení není v cestovním příkazu upřesněno a které K. Pinxten v průběhu tohoto řízení jasně nevysvětlil.
- 583 Ačkoli vydání cestovního příkazu a následná náhrada cestovních výdajů nebo platba denních příspěvků v takových případech ukazuje na nápadnou absenci kontroly ze strany Účetního dvora, nic to nemění na tom, že služební cesta za účelem setkání se s osobou, která k tomuto orgánu nemá žádný identifikovatelný vztah, musí být považována za zjevně neoprávněnou.
- 584 Co se tedy týče služební cesty uvedené na řádku č. 49, ač Účetní dvůr neprokazuje jím tvrzenou souvislost mezi osobou uvedenou v dotčeném cestovním příkazu a pořádáním hudebního festivalu, je třeba konstatovat, že ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, není nic, co by umožnilo identifikovat funkce, které tato osoba zastávala.
- 585 Za neoprávněné je třeba označit i služební cesty zmíněné na řádcích č. 39, 234, 235, 297, 348 a 389, neboť jejich účelem bylo setkání s osobami, jejichž postavení není upřesněno, stejně jako služební cestu uvedenou na řádku č. 79, která byla odůvodněna pouze odkazem na „formální pozvání“.
- 586 Stejný závěr platí pro služební cestu uvedenou na řádku č. 306, aniž je nezbytné rozhodnout o tvrzení Účetního dvora, podle kterého osoba, které se tato služební cesta týkala, byla notářem, a zčásti pro služební cestu uvedenou na řádku č. 347, a to nezávisle na opodstatněnosti argumentu tohoto orgánu spojujícího tuto služební cestu se svatební hostinou.

- 587 Stejně tak musí být za zjevně neoprávněné považovány služební cesty uvedené na řádcích č. 40, 44, 262 a 351 a zčásti i služební cesta uvedená na řádku č. 86, neboť se týkaly setkání s osobami, které byly označeny pouze jako „ředitel“, „baron“, „právník a auditor“, „soudce“ a „maître“.
- 588 Na třetím místě některé služební cesty, jejichž účelem bylo setkání s osobou, jejíž postavení by mohlo případně mít dostatečnou vazbu s Účetním dvorem, musí být nicméně považovány za povolené na základě žádostí, které neobsahovaly nezbytné informace, a za neoprávněné, pokud tento orgán předkládá důkazy umožňující prokázat, že účel dotčeného setkání měl soukromou povahu.
- 589 Tak je tomu u služební cesty uvedené na řádku č. 108, která se týkala schůzky s členem Komise, neboť z e-mailů vyměněných v rámci přípravy této schůzky plyne, že se týkala pokynů, které chtěla zastupující organizace předložit Komisi.
- 590 Služební cesta zmíněná na řádku č. 122 úzce souvisí se služební cestou uvedenou na řádku č. 108, neboť jejím účelem bylo setkání s vedoucím této zastupující organizace a e-mail obdrženy den po tomto setkání ukazuje, že měla stejný účel jako posledně uvedená služební cesta.
- 591 Večeře s admirálem, která byla předmětem služební cesty uvedené na řádku č. 280, nemůže v žádném případě souviset s funkcí K. Pinxtena v rámci Účetního dvora, neboť e-maily zajištěné OLAF ukazují, že tuto večeři uspořádal soukromý hospodářský subjekt, a to zejména s cílem poděkovat K. Pinxtenovi za pomoc, kterou mu poskytl za účelem podpisu smlouvy v oblasti obrany.
- 592 V případě služební cesty uvedené na řádku č. 404 sice není znám účel oběda uspořádaného se členem belgické vlády, avšak okolnost, že e-mail ze dne 10. května 2016 naznačuje, že jej pozval K. Pinxten a jeho snacha, umožňuje prokázat soukromou povahu tohoto oběda.
- 593 Na čtvrtém místě musí být s ohledem na úvahy uvedené v bodě 399 tohoto rozsudku považovány za zjevně neoprávněné služební cesty týkající se volnočasových aktivit nebo tvořící součást přátelských vztahů, pokud nemají vztah k události zaměřené na činnosti profesního druhu.
- 594 Z tohoto titulu je třeba zmínit služební cestu uvedenou na řádku č. 80, která se týkala setkání s ředitelem kulturní instituce, a služební cestu uvedenou na řádku č. 322, jejímž skutečným účelem podle informací obsažených v diáři K. Pinxtena bylo pod záminkou pozvání od soukromého hospodářského subjektu umožnit mu návštěvu operního představení.
- 595 Navzdory transparentnosti dotčených cestovních příkazů nelze služební cestu uvedenou na řádku č. 101, která se týkala účasti na zahradní slavnosti Královského komorního orchestru Valonska (Belgie), jakož i služební cesty uvedené na řádcích č. 288, 345 a 394, které souvisely s účastí na hudebním festivalu, jednoznačně spojit s funkcemi člena Účetního dvora, aniž okolnost, že tento festival byl zaměřen na „mladé Evropany“, odůvodňovala opačné řešení.
- 596 Tento závěr platí tím spíše pro služební cestu zmíněnou na řádku č. 364, která umožnila krátkou návštěvu festivalu věnovaného skotské kultuře, a to na základě cestovního příkazu zmiňujícího pouze formální pozvání od vlámského zastoupení.

- 597 Ani služební cestu uvedenou na řádku č. 99 nelze spojovat s funkcemi K. Pinxtena, přestože se vztahovala k ceremoniálu konanému v univerzitním rámci, neboť dokumenty předložené Účetním dvorem naznačují, že cílem tohoto ceremoniálu bylo ocenění umělců a že byl zakončen koncertem.
- 598 Kromě toho je nesporné, že služební cesta uvedená na řádku č. 202 se týkala účasti K. Pinxtena na svatbě dítěte belgického soudce Soudního dvora.
- 599 Účel této služební cesty nebyl v cestovním příkazu jasně popsán a tento příkaz pouze odkazoval na formální pozvání od tohoto soudce, aniž upřesňoval, že se toto pozvání vztahuje k rodinnému obřadu.
- 600 Postavení dotčených osob přitom nemůže umožnit prokázání oprávněnosti služební cesty uvedené na řádku č. 202.
- 601 Toto odůvodnění je třeba použít na služební cestu uvedenou na řádku č. 300 a zčásti na služební cestu uvedenou na řádku č. 362, neboť z diáře K. Pinxtena plyne, že tyto služební cesty se týkaly svateb dětí belgických osobností.

iii) K výdajům na reprezentaci a pohoštění

- 602 Během dvou funkčních období K. Pinxtena se náhrada výdajů na reprezentaci a pohoštění vynaložených členy Účetního dvora řídila rozhodnutím č. 7-2004.
- 603 Článek 2 tohoto rozhodnutí stanovil náhradu obecných výdajů na reprezentaci a pohoštění, které těmto členům „vznikly v jejich postavení člena orgánu“.
- 604 Tento článek mimoto stanovil, že tato náhrada se provádí na základě prohlášení, která uvádějí datum pozvání, počet hostů, jakož i postavení hlavního hosta a ke kterým se přikládá stvrzenka nebo jiné písemné doklady považované za rovnocenné.
- 605 Článek 6 tohoto rozhodnutí kromě toho stanovil, že výdaje vzniklé v souvislosti s pohoštěním ve vlastním obydlí se nahrazují až do výše předložených dokladů.
- 606 Z těchto ustanovení plyne, že náhrada výdajů na reprezentaci a pohoštění byla podmíněna jednak předložením dokladů a jednak tím, že tyto výdaje vznikly v postavení člena Účetního dvora.
- 607 Pojem „výdaje na reprezentaci a pohoštění“ byl upřesněn v přípisu ze dne 22. dubna 2004, který doplnil rozhodnutí č. 7-2004.
- 608 V tomto ohledu je důležité uvést, že ač z předmětu tohoto přípisu plyne, že jako takový neměl závazné účinky, nic to nemění na tom, že členové Účetního dvora byli za účelem splnění svého závazku jednat bezúhonným způsobem, připomenutého v bodě 243 tohoto rozsudku, povinni náležitě zohlednit zásady uvedené v tomto přípisu.
- 609 Z přípisu ze dne 22. dubna 2004 přitom plyne předně to, že výdaje na reprezentaci a pohoštění byly určeny v podstatě na podporu vnějších vztahů Účetního dvora a že tento orgán členové Účetního dvora zastupovali zejména tehdy, když v jeho zájmu udržovali profesní vztahy s osobami vykonávajícími funkce v rámci Unie, členských států nebo třetích zemí.

- 610 Tento přípis kromě toho uváděl, že výdaje na každou akci měly odpovídat významu této akce a postavení účastníků.
- 611 Uvedený přípis konečně stanovil, že akcí, na které byly vynaloženy výdaje na reprezentaci a pohoštění, se mohou účastnit manželé/manželky a partneři/partnerky členů Účetního dvora a jejich hosté. Naopak přátelé nebo osobní známí těchto členů měli být zváni soukromě, což znamená, že výdaje na jejich pozvání měli nést uvedení členové.
- 612 Další pokyny k výdajům na reprezentaci a pohoštění obsahovala příloha 1 k přípisu ze dne 22. dubna 2004.
- 613 Z této přílohy zejména plyne, že výdaje vzniklé mimo Účetní dvůr se měly obecně týkat osob zastávajících přední funkce v rámci Unie, členských států nebo třetích zemí a že výdaje vzniklé v obydlí člena Účetního dvora neměly překročit, co je pro tento účel nezbytné.
- 614 Přílohu 2 k tomuto přípisu tvořil formulář umožňující vykázat výdaje na reprezentaci a pohoštění s uvedením data, hodiny, druhu a důvodu akce, jakož i počtu a postavení účastníků.
- 615 Z bodů 609 až 614 tohoto rozsudku plyne, že důvod reprezentace a pohoštění a postavení pozvané osoby nebo osob byly hlavními kritérii užitými v přípisu ze dne 22. dubna 2004 a v jeho příloze 1 za účelem konkretizace podmínky stanovené v článku 2 rozhodnutí č. 7-2004, podle které takové výdaje mohou být nahrazeny, byly-li vynaloženy v postavení člena Účetního dvora.
- 616 K těmto dvěma kritériím se rovněž vztahovaly jediné podstatné informace, které musely být v souladu s rozhodnutím č. 7-2004 a přílohou 2 k přípisu ze dne 22. dubna 2004 za účelem získání náhrady těchto výdajů poskytnuty.
- 617 Odůvodnění vynaložení výdajů na reprezentaci a pohoštění, jejichž náhradu K. Pinxten požadoval, musí být tedy posouzeno na základě uvedených kritérií.
- 618 Jde-li však o důkazní břemeno, je třeba mít za to, že pokud se profesní vztahy udržované s určitou osobou jeví s ohledem na postavení této osoby jako významné z pohledu Účetního dvora, musí být pozvání určené této osobě považováno za řádné, ledaže Účetní dvůr předloží důkazy umožňující prokázat soukromou povahu tohoto pozvání.

– *K výdajům na reprezentaci souvisejícím se vztahy s politickými představiteli*

- 619 Analýza uvedená v bodech 427 až 438 tohoto rozsudku ohledně plateb souvisejících s výdaji na služební cesty a denními příspěvky z titulu služebních cest vztahujících se k setkáním s politickými představiteli platí i pro náhradu výdajů na reprezentaci souvisejících s takovými setkáními.
- 620 Z přípisu ze dne 22. dubna 2004 totiž na jedné straně výslovně plyne, že výdaje týkající se osob vykonávajících přední funkce v rámci Unie, členských států nebo třetích zemí, mezi nimiž figurují političtí představitelé vykonávající významné funkce, představují výdaje, které lze jakožto výdaje na reprezentaci přijmout.

- 621 Ačkoli vynaložení výdajů na reprezentaci na straně druhé nevyžadovalo předchozí schválení, nic to nemění na tom, že systematická náhrada takových výdajů, pokud souvisely s pozváním zaslánými K. Pinxtenem politikům, kteří byli v tomto postavení jasně označeni, prokazuje, že Účetní dvůr využil svého prostoru pro uvážení v tom smyslu, že bylo v jeho zájmu, aby s takovými představiteli jeho členové udržovali profesionální vztahy.
- 622 Stran žádostí formulovaných K. Pinxtenem, jež směřovaly k náhradě výdajů na reprezentaci vynaložených z titulu pozvání určených politickým představitelům, mu tedy nelze v zásadě nic vytýkat, ledaže důkazy předložené Účetním dvorem prokazují, že dotčené pozvání bylo oddělitelné od jeho funkce.
- 623 Na rozdíl od toho, co tvrdí Účetní dvůr, nelze z důvodů uvedených v bodech 464 až 467 tohoto rozsudku předpokládat takovou oddělitelnost od uvedené funkce pouze proto, že pozvaná osoba je členem dotčené politické strany.
- 624 Za těchto okolností je třeba, nepředložil-li Účetní dvůr další důvody nebo důkazy o nesrovnalostech, považovat za oprávněné žádosti o náhradu výdajů na reprezentaci vzniklých z titulu pozvání určených poslancům Evropského parlamentu uvedené na řádcích č. 2, 14, 19, 24, 65, 257, 314, 323, 338, 350, 357, 382 a 408, členům belgické vlády uvedené na řádcích č. 12, 23, 27, 57 a 168 nebo členům belgického parlamentu uvedené na řádcích č. 23, 116, 117, 168, 171, 183, 184, 190, 194, 204, 218, 236, 276, 293, 294, 336, 354, 358, 367 a 381.
- 625 I když jsou funkce vykonávané členem kabinetu vedoucího politické skupiny v Evropském parlamentu nebo kabinetu člena belgické vlády méně ústřední, jsou dostatečně důležité, aby odůvodnily oprávněnost náhrad požadovaných K. Pinxtenem v případech uvedených na řádcích č. 27, 63, 150 a 168. Stejně tomu je, jde-li o pozvání určené vedoucímu kabinetu belgického krále uvedené na řádce č. 339.
- 626 Pokud jde o výdaje uvedené na řádcích č. 89 a 111, skutečnost, že dotčené pozvánky byly určeny členům belgické vlády v době dovolené, nemůže prokázat neoprávněnost žádostí formulovaných ohledně jejich náhrady, neboť volnost, kterou člen Účetního dvora v takových obdobích při cestování do členského státu původu má, znamená, že tato období jsou zvláště příznivá pro reprezentaci určenou k udržování profesních vztahů s představiteli tohoto členského státu.
- 627 Vzhledem k tomu, že článek 2 rozhodnutí č. 7-2004 vyžadoval pro účely odůvodnění vynaložení výdajů na reprezentaci pouze uvedení hlavního hosta, přítomnost dalšího hosta, jehož postavení samo o sobě takový výdaj neodůvodňovalo, na večeři se členem vnitrostátního parlamentu nebo na obědě se členem belgické vlády, uvedenými na řádcích č. 90 a 281, mimoto nepostačuje k prokázání neoprávněnosti celé žádosti o náhradu dotčených výdajů na reprezentaci.
- 628 Ani přítomnost manželky K. Pinxtena a jeho hostů na večeři se členy Evropského parlamentu, ke které se vztahuje řádek č. 370, nemůže prokázat soukromou povahu této večeře, neboť jak plyne z bodu 611 tohoto rozsudku, přípis ze dne 22. dubna 2004 takovou praxi výslovně povolil.
- 629 Naopak z důvodů uvedených v bodech 471 a 472 tohoto rozsudku, nelze na prvním místě výdaje na reprezentaci v zásadě platně vynaložit v souvislosti s pozváním určenými bývalým předním politickým představitelům, kteří již nejsou ve funkci, nebo místním politickým představitelům.

- 630 Takovou neoprávněnost je třeba konstatovat zejména, pokud jde o výdaje na reprezentaci zmíněné na řádcích č. 15, 152, 201 a 253, které se vztahovaly k pozváním určeným bývalým členům belgického parlamentu nebo belgické vlády.
- 631 Stejně tomu je u výdajů uvedených na řádku č. 341, které se týkají večeře s bývalým ministrem, jež byla rovněž předmětem služební cesty, jejíž neoprávněnost byla konstatována v bodě 424 tohoto rozsudku.
- 632 Skutečnost, že vynaložení výdajů uvedených na řádku č. 302 bylo odůvodněno večeří, na kterou byli pozváni místní volení zástupci, mimoto umožňuje prokázat neoprávněnost žádosti o náhradu těchto výdajů.
- 633 Na druhém místě je třeba některé žádosti o náhradu výdajů na reprezentaci formulované v návaznosti na pozvání určená K. Pinxtenem politickým představitelům považovat za neoprávněné, jelikož okolnosti těchto pozvání umožňují dát je přímo do souvislosti s politickou činností vykonávanou K. Pinxtenem, která je předmětem první části čtvrtého žalobního důvodu.
- 634 Tak je tomu u žádostí o náhradu výdajů zmíněných na řádcích č. 16, 20 a 29, jelikož se vztahovaly k pozváním určeným osobám, které K. Pinxten prezentoval jako osoby zastávající funkce v rámci dotčené politické strany a nic nenasvědčuje tomu, že by jinak vykonávaly významné politické funkce.
- 635 Žádost o náhradu výdajů uvedených na řádku č. 70, které odpovídaly obědu se členem kabinetu evropského komisaře, musí být rovněž považována za neoprávněnou, neboť tento oběd byl uspořádán po zasedání rady dotčené politické strany a ze zápisu z tohoto zasedání plyne, že se ho zúčastnil jak tento komisař, tak K. Pinxten.
- 636 Stejně je tomu u žádosti o náhradu výdajů uvedených na řádcích č. 34, 54, 84, 85 a 88, které se všechny týkaly pozvání určených belgickým politickým představitelům, kteří byli členy dotčené politické strany, v rámci zasedání nebo slavnostních akcí pořádaných touto politickou stranou, kterých se, jak je prokázáno, zúčastnil K. Pinxten.
- 637 Za neoprávněnou musí být považována i náhrada platby zmíněné na řádku č. 275 coby výdaje na reprezentaci, která s ohledem na údaje obsažené na s ní související faktuře umožnila účast na „politické kavárně“ pořádané dotčenou politickou stranou, a to z důvodu, že přímo souvisela s politickou činností vykonávanou K. Pinxtenem.

– *K výdajům na reprezentaci souvisejícím se vztahy s jinými osobami*

- 638 Pokud jde o výdaje na reprezentaci související se vztahy s jinými osobami než s politickými představiteli, je důležité uvést, že při neexistenci jakéhokoli výslovného odkazu na představitele soukromých hospodářských subjektů, zastupujících organizací nebo sdružení v aktech Účetního dvora týkajících se náhrady těchto výdajů, je třeba za účelem posouzení vztahu výdajů na reprezentaci vynaložených v návaznosti na pozvání určená takovým představitelům s funkcí K. Pinxtena obdobně použít zásady uvedené v bodech 476 až 515 tohoto rozsudku.
- 639 Na tomto základě je třeba konstatovat, že v deseti případech týkajících se pozvání určených jiným osobám než politickým představitelům se Účetnímu dvoru nepodařilo prokázat, že se žádosti o náhradu výdajů na reprezentaci, které formuloval K. Pinxten, týkaly výdajů, které nebyly vynaloženy v jeho postavení člena Účetního dvora.

- 640 Pokud tedy jde o výdaje uvedené na řádku č. 17, pozvání určené vysokému správnímu úředníkovi pověřenému předsednictvím ve výboru ve vedení Service public fédéral – Finances (Federální veřejná služba – Finance, Belgie) musí být toto pozvání při neexistenci důkazů o jeho soukromé povaze považováno za pozvání spadající do této kategorie.
- 641 Z hlediska postavení dotčených osob je tento závěr platný, i pokud jde o výdaje na reprezentaci uvedené na řádcích č. 35, 373 a 374, které se vztahovaly k pozváním určeným rektorovi univerzity a osobě vykonávající funkce v rámci mezinárodní organizace.
- 642 Stejně tomu je, pokud jde o výdaje uvedené na řádcích č. 28 a 290, jelikož pozvání určená řediteli zastupujícímu uskupení s evropským rozměrem, respektive představiteli mezinárodní auditorské společnosti, bylo možné dát na základě úvah obsažených v bodech 495 až 497 a 515 tohoto rozsudku do souvislosti s funkcemi člena Účetního dvora.
- 643 Mimoto s ohledem na úvahy uvedené v bodě 638 tohoto rozsudku musí být žádosti o náhradu výdajů na obědy a večere zmíněné na řádcích č. 56, 138, 284 a 382 považovány za oprávněné, jelikož v bodech 570 až 575 tohoto rozsudku bylo konstatováno, že neoprávněnost služebních cest, v jejichž průběhu byly tyto výdaje vynaloženy, nebyla Účetním dvorem prokázána.
- 644 Kromě toho výdaje vzniklé v souvislosti s večerí s vedoucím kabinetu člena Komise uvedenou na řádku č. 98 musí být z hlediska funkce, kterou host vykonává, v zásadě považovány za výdaje vzniklé v postavení člena Účetního dvora.
- 645 Důkazy předložené v tomto ohledu Účetním dvorem nestačí k prokázání opodstatněnosti jeho tvrzení, podle kterého tato večere měla soukromou povahu.
- 646 I když se tento orgán dovolává výměny e-mailů ze dne 20. května 2010, je třeba na jedné straně konstatovat, že z této výměny plyne, že konkrétní otázky, které v ní byly zmíněny, byly vyřešeny před touto večerí a že žádný důkaz nenasvědčuje tomu, že by byly předmětem uvedené večere.
- 647 Na druhé straně argument Účetního dvora, podle kterého výdaje na dotčenou večerí znamenaly porušení povinností ze strany hosta, které se na něj vztahovaly na základě článku 11 služebního řádu, není každopádně takové povahy, aby prokazoval soukromou povahu této večere.
- 648 Naopak ve 26 případech vztahujících se k pozváním určeným jiným osobám než politickým představitelům musí být žádosti o náhradu výdajů na reprezentaci předložené K. Pinxtenem považovány za neoprávněné.
- 649 S ohledem na zjištění provedená již v bodech 484, 487, 489 a 493 tohoto rozsudku, pokud jde o neoprávněnost služebních cest uvedených na řádcích č. 45, 251, 283, 287, 307 a 325, v rozsahu, v němž bylo jejich účelem setkání s představiteli soukromých hospodářských subjektů, nelze výdaje na reprezentaci vzniklé v rámci těchto služebních cest, jejichž náhradu K. Pinxten požadoval, považovat za výdaje vzniklé v jeho postavení člena Účetního dvora.
- 650 Za neoprávněné musí být požadovány i žádosti o náhradu související s výdaji na reprezentaci uvedenými na řádcích č. 13, 79, 115, 154, 178 a 318, které se vztahovaly k pozváním určeným představitelům hospodářských subjektů nebo zastupujících organizací.
- 651 Výdaje na reprezentaci vzniklé v rámci povolené externí činnosti nelze mimoto z povahy věci považovat za výdaje vzniklé v postavení člena Účetního dvora.

- 652 Večeře uvedená na řádce č. 385 musí být přitom dána do souvislosti s funkcí předsedy SBNL-V vykonávanou K. Pinxtenem coby povolenou externí činností, neboť postavení hosta na této večeři, uvedené v prohlášení o výdajích, jednak odkazuje na jeho funkci v rámci fondu zajišťujícího financování hlavní ceny, kterou každoročně uděluje SBNL-V, a jednak výměna e-mailů ze dne 2. února 2016 umožňuje prokázat, že účelem uvedené večeře bylo projednat uspořádání soutěže „Evropský strom roku“, která přímo souvisí s oblastí působnosti SBNL-V.
- 653 S ohledem na vazby mezi SBNL-V a ELO uvedené v bodech 525 až 528 tohoto rozsudku musí být do souvislosti s činností K. Pinxtena v rámci SBNL-V dány i výdaje na reprezentaci uvedené na řádce č. 409, které se vztahovaly k večeři poskytnuté generálnímu tajemníkovi ELO.
- 654 Neoprávněnost žádosti o náhradu výdajů na reprezentaci je třeba konstatovat i tehdy, kdy žádost jasně neupřesňovala postavení hosta a K. Pinxten v průběhu tohoto řízení v tomto ohledu neposkytl žádné další informace.
- 655 Taková neoprávněnost musí být konstatována, pokud jde o výdaje na reprezentaci zmíněné na řádcích č. 39, 262 a 297, a to na základě zjištění, která byla učiněna již v bodech 585 a 587, pokud jde o neoprávněnost služebních cest, v jejichž průběhu byly tyto výdaje vynaloženy.
- 656 Ani postavení „studijního ředitele“ nebo „ředitele“, užití u téhož hosta v žádostech o náhradu výdajů na reprezentaci, na které odkazují řádky č. 21 a 40, nemůže stačit k prokázání, že tyto výdaje byly vynaloženy v postavení člena Účetního dvora. Stejně tomu je s postaveními „Dr. Pr.“ a „Dr.“ užitými v žádostech o náhradu výdajů na reprezentaci zmíněných na řádcích č. 37, 254 a 255.
- 657 I když v žádostech o náhradu výdajů na reprezentaci uvedených na řádcích č. 36 a 42 je postavení hostů uvedeno přesně, nelze vztah mezi pozváním určenými řediteli kulturní instituce nebo státnímu zástupci a funkcemi K. Pinxtena přesto považovat za prokázaný.
- 658 Důkazy poskytnuté Účetním dvorem kromě toho umožňují zjistit soukromou povahu některých pozvání určených osobám, jejichž postavení v zásadě mohlo odůvodňovat vynaložení výdajů na reprezentaci.
- 659 Tak je tomu, pokud jde o pozvání určené velvyslanci Belgického království ve Francii, které je předmětem řádku č. 268, neboť se vztahovalo k večeři pořádané v restauraci sousedící s jedním vinařstvím, a zatímco z několika e-mailů vyplývá, že účelem cesty K. Pinxtena a jeho hosta do této oblasti byla návštěva tohoto vinařství.
- 660 Za prokázanou musí být s ohledem na zjištění uvedená v bodě 592 tohoto rozsudku považována i soukromá povaha pozvání určeného členu belgické vlády, k němuž se vztahoval řádek č. 404.
- *K výdajům vztahujícím se k recepcím pořádaným v obydlí K. Pinxtena*
- 661 Během dvou funkčních období coby člen Účetního dvora uspořádal K. Pinxten ve svém obydlí deset recepcí, ohledně nichž podal žádosti o náhradu výdajů na pohoštění, které Účetní dvůr v tomto řízení popisuje jako neoprávněné.
- 662 Jak plyne z bodu 605 tohoto rozsudku, článek 6 rozhodnutí č. 7-2004 stanovil, že výdaje vynaložené na pohoštění ve vlastním obydlí se hradí do výše předložených dokladů.

- 663 V projednávaném případě nevychází neoprávněnost tvrzená Účetním dvorem ani z toho, že by výdaje, o jejichž náhradu K. Pinxten z titulu recepcí uspořádaných ve svém obydlí požádal, byly nadměrné, ani z toho, že by nestačily doklady předložené v tomto ohledu, nýbrž vychází výlučně z údajné soukromé povahy těchto recepcí.
- 664 Vzhledem k tomu, že vnitřní pravidla Účetního dvora nestanovila ve vztahu k recepcím pořádaným v obydlí člena tohoto orgánu žádné zvláštní kritérium, musí být výdaje vzniklé v důsledku takové recepce považovány za výdaje vynaložené v postavení člena uvedeného orgánu, umožnila-li tato recepce v zájmu tohoto orgánu udržovat profesní vztahy s osobami, které byly na uvedenou recepci pozvány.
- 665 Jak plyne z bodu 618 tohoto rozsudku, existence takového zájmu na straně Účetního dvora musí být pro účely tohoto řízení posouzena v zásadě na základě postavení osob pozvaných na recepci pořádané v obydlí K. Pinxtena.
- 666 Z pokynů uvedených v příloze 1 přípisu ze dne 22. dubna 2004 plyne, že těmito hosty by měly být zejména osoby vykonávající funkce v rámci Unie, členských států nebo třetích zemí. V případě, že se mezi uvedenými zvanými osobami nacházeli i zaměstnanci Účetního dvora, měla být zajištěna spravedlivá rovnováha mezi těmito zaměstnanci a osobami mimo tento orgán.
- 667 Mimoto jelikož z těchto pokynů plyne, že osobní přátelé a rodinní příslušníci člena Účetního dvora, s výjimkou jeho manžela/manželky nebo partnera/partnerky, by měli být pozváni soukromě, nemohla být uvedeným orgánem platně poskytnuta náhrada za výdaje vztahující se k pozvání takových osob na recepci v obydlí člena tohoto orgánu.
- 668 Kromě toho z důvodů naznačených v bodě 627 tohoto rozsudku je třeba mít za to, že okolnost, že článek 2 rozhodnutí č. 7-2004 přikládá převažující roli „postavení hlavního hosta“, znamená, že přítomnost jednoho nebo několika hostů, jejichž postavení nemohlo jako takové odůvodnit vynaložení výdajů na pohoštění, na recepci uspořádané v obydlí člena Účetního dvora, není způsobila prokázat, že tato recepce jako celek postrádala souvislost s funkcemi tohoto člena
- 669 Vzhledem k tomu, že vnitřní pravidla Účetního dvora jasně nestanoví režim platný pro takové hosty, kteří nebyli ani osobními přáteli ani rodinnými příslušníky dotčeného člena tohoto orgánu, nelze formulaci žádosti o náhradu výdajů, která tyto hosty neodlišuje od ostatních, avšak která obsahuje ucelené informace o postavení jednotlivých hostů, považovat jako takovou za relevantní pro účely posouzení, zda se K. Pinxten dopustil porušení povinností vyplývajících z jeho funkce.
- 670 V této souvislosti je třeba na prvním místě uvést, že žádosti o náhradu výdajů na pohoštění podané K. Pinxtenem obecně obsahovaly přesné informace o každé z osob pozvaných na recepci pořádané v jeho obydlí a poskytovaly tedy více informací, než vyžadoval článek 2 rozhodnutí č. 7-2004.
- 671 Při rozhodování o těchto žádostech tedy Účetní dvůr mohl posoudit oprávněnost výdajů na pohoštění s plnou znalostí věci.
- 672 Na druhém místě, soustavná přítomnost manželky K. Pinxtena a manželů/manželek zvaných osob na dotčených recepcích nemůže v souladu s vnitřními pravidly Účetního dvora představovat nesrovnalost nebo naznačovat, že tyto recepcie měly soukromou povahu.
- 673 Na třetím místě je třeba přezkoumat relevanci dopisu ze dne 28. dubna 2015.

- 674 Podle Účetního dvora umožňuje znění tohoto dopisu obecně prokázat, že recepce pořádané v obydlí K. Pinxtena sloužily ve skutečnosti k setkání jeho přátel, a neměly tedy žádnou souvislost s jeho funkcí člena tohoto orgánu.
- 675 Karel Pinxten sice v uvedeném dopise zmínil, že pravidelně zve „určitý počet přátel na neformální večeři u [sebe]“, mezi nimiž jsou „jedna nebo dvě přední politické osobnosti, jakož i několik přátel, kteří zastávají vysoké funkce v podnicích“, a to s cílem „strávit příjemný, uvolněný a užitečný večer v dobré společnosti“. Hosté tak byli „všichni členy [jeho] osobního okruhu“ a večeře měla poskytnout příležitost „sympatického, vřelého a vzrušujícího večera s pečlivě vybranými vlámskými osobnostmi“. V témže dopise byla nakonec uvedena jména osob, které by mohly být na plánovanou večeři pozvány.
- 676 Předně je však třeba uvést, že žádná ze žádostí o náhradu výdajů na pohoštění obsažená ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, se netýkala večeře, které se zúčastnil předseda vlády Belgického království a ostatní osoby zmíněné v dopise ze dne 28. dubna 2015.
- 677 Z toho plyne, že tento dopis odkazoval na večeři, která nebyla uspořádána nebo přinejmenším nebyla předmětem žádosti o náhradu, kterou Účetní dvůr považuje za neoprávněnou.
- 678 Ačkoli tento dopis obsahoval obecný popis večeří pořádaných K. Pinxtenem v jeho obydlí, je třeba dále konstatovat, že tento popis ve skutečnosti neodpovídá skutečnostem, které vyplývají z žádostí o náhradu předložených Účetním dvorem, jelikož seznam osob pozvaných na tyto večeře se neomezoval na „vlámské osobnosti“ a často zahrnoval jednu nebo několik osob vykonávajících funkce v rámci evropských orgánů.
- 679 Konečně pojmy „přátel“ a „osobní okruh“, které by mohly na první pohled vést k závěru, že večeře pořádané K. Pinxtenem v jeho obydlí měly soukromou povahu, není třeba nutně chápat doslovně, neboť účelem dopisu ze dne 28. dubna 2015 bylo zjevně představit večeře pořádané K. Pinxtenem v přitažlivém světle, a nikoli popsat praxi, které se K. Pinxten skutečně držel.
- 680 Je třeba ostatně poznamenat, že adresát tohoto dopisu se sám nejeví jako přítel K. Pinxtena a že okolnost, že na jednu nebo druhou z těchto večeří bylo pozváno téměř 40 různých osob, je obtížně slučitelná s doslovným výkladem pojmů „přátel“ a „osobní okruh“.
- 681 Z výše uvedeného plyne, že dopis ze dne 28. dubna 2015 nepostačuje k prokázání toho, že všechny recepce pořádané K. Pinxtenem v jeho obydlí měly soukromý charakter.
- 682 Na čtvrtém místě je třeba uvést, že v osmi případech, které jsou uvedeny na řádcích č. 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 a 279, bylo postavení většiny hostů recepce pořádané v obydlí K. Pinxtena patrně takové, že prokazuje, že se s nimi K. Pinxten mohl oprávněně snažit udržovat profesní vztahy v zájmu Účetního dvora.
- 683 Mezi tyto hosty tak náležely osoby vykonávající přední funkce v rámci evropských orgánů, a sice členové Evropského parlamentu, Komise, Soudního dvora a Účetního dvora, a v rámci členských států, jako členové belgického parlamentu, belgické vlády a kabinetu belgického krále, jakož i velvyslanci nebo vysocí úředníci.
- 684 Naopak hosté recepce uvedené na řádce č. 123 nemají dostatečnou vazbu na Účetní dvůr, aby bylo možné se domnívat, že výdaje spojené s touto recepcí byly K. Pinxtenem vynaloženy coby členem tohoto orgánu.

685 I když mezi zvanými byl i jeden člen belgického parlamentu, všichni ostatní hosté totiž zastávali funkce u soukromých hospodářských subjektů. Navíc je důležité zdůraznit, že mezi těmito hosty byl mimo jiné belgický obchodník popsáný K. Pinxtenem jako „dlouholetý přítel“ zmíněný v bodě v bodě 493 tohoto rozsudku, jakož i vedoucí skupiny, jejímž členem byl K. Pinxten před nástupem do funkce člena Účetního dvora.

686 Stejný závěr platí i pro recepci uvedenou na řádku č. 376. Kromě člena Komise totiž všechny čtyři ostatní osoby, které byly na dotčenou večeři pozvány spolu se svými manžely/manželkami, zastávaly funkce u soukromých hospodářských subjektů nebo u zastupujících organizací. Mimoto je třeba uvést, že mezi těmito osobami byl i obchodník uvedený v předchozím bodě a představitel ELO, jehož spojení s povolenou externí činností vykonávanou K. Pinxtenem již bylo uvedeno.

iv) K užívání služebního vozidla a využívání služeb řidiče

687 Během dvou období K. Pinxtena ve funkci člena Účetního dvora bylo užívání služebních vozidel a využívání služeb řidičů postupně upraveno rozhodnutím č. 33-2004 a poté rozhodnutím č. 19-2009.

688 Ustanovení těchto rozhodnutí, která jsou relevantní pro projednávanou věc, byla v podstatě podobná.

689 Článek 1 každého z uvedených rozhodnutí stanovil, že členové Účetního dvora mají trvale k dispozici služební vozidlo pro cesty v rámci svých funkcí.

690 Článek 4 prvního pododstavce rozhodnutí č. 33-2004 a čl. 4 první pododstavec rozhodnutí č. 19-2009 stanovily, že Účetní dvůr nese kromě výdajů na pronájem také výdaje vyplývající z užití vozidla členy tohoto orgánu při výkonu jejich funkcí.

691 Článek 4 druhý pododstavec každého z těchto rozhodnutí stanovil, že za cesty při výkonu funkce se považují cesty na základě cestovního příkazu a ostatní cesty související s výkonem funkce, které jsou paušálně odhadnuty na 15 000 km ročně.

692 Pojem „jiné cesty při výkonu funkce“ byl upřesněn v komentářích k rozhodnutí č. 33-2004 a v komentářích k rozhodnutí č. 19-2009. Z těchto komentářů plynulo, že za takové cesty byly považovány cesty mezi bydlištěm a místem přidělení nebo místem práce, cesty mezi místem přidělení nebo místem bydliště a letištěm, cesty nutné z důvodu plnění protokolárních povinností, k nimž dochází na omezeném území a na které se nevztahuje cestovní příkaz, jakož i „případy vyšší moci (nemoc, lékařské prohlídky, nemožnost řídit atd.)“.

693 Článek 5 rozhodnutí č. 33-2004 a článek 5 rozhodnutí č. 19-2009 stanovily, že užití-li členové Účetního dvora služební vozidlo k jiným cestám, než které jsou uvedeny v článku 4 každého z těchto rozhodnutí, hradí odpovídající výdaje, a sice výdaje na mýtné, pohonné hmoty a případné další výdaje na pronájem, sami.

694 I když tedy členové Účetního dvora mohli užívat služební vozidlo jak pro cesty při výkonu svých funkcí, tak pro soukromé cesty, režim použitelný na výdaje vzniklé při těchto dvou druzích užití se lišil.

- 695 Článek 6 rozhodnutí č. 33-2004 a článek 6 rozhodnutí č. 19-2009 kromě toho stanovil, že řidiči mají nárok na náhradu cestovních výdajů, vezou-li členy Účetního dvora na cestách při výkonu jejich funkcí.
- 696 Ačkoli ze znění těchto článků neplyne, že by jejich účelem bylo obecně vymežit podmínky, za nichž mohl člen Účetního dvora využít služeb řidiče, je z uvedených článků zřejmé, že řidiči mohl být cestovní příkaz k tomu, aby vezl člena tohoto orgánu, vystaven pouze tehdy, byla-li cesta dotčeného člena „cestou při výkonu jeho funkce“ ve smyslu článku 4 rozhodnutí č. 33-2004 a článku 4 rozhodnutí č. 19-2009.
- 697 Neoprávněné vystavení cestovního příkazu řidiči za účelem toho, aby vezl člena Účetního dvora na jiných druzích cest, mohlo Účetnímu dvoru způsobit značné výdaje, jelikož to zejména znamenalo, že tento řidič mohl požívat náhrad cestovních výdajů a mohlo se mu dostávat plateb denních příspěvků.
- 698 Je přitom nesporné, že v rámci organizace zavedené v rámci Účetního dvora do 5. října 2016 příslušelo podepisování cestovních příkazů řidičů členovi tohoto orgánu, který dotčených služeb využíval.
- 699 V projednávaném případě se služební cesty řidiče, jejichž neoprávněnost Účetní dvůr namítá, uskutečnily před tímto datem a byly schváleny K. Pinxtenem.
- 700 Vzhledem k tomu, že K. Pinxten byl pověřen jakožto nadřízený stanovovat řidičům přiděleným do jeho kabinetu úkoly a jakožto příkazce podepisovat cestovní příkazy řidičů, do rámce povinností vyplývajících z jeho funkce náleželo vystavovat tyto příkazy při dodržení platných pravidel a zejména nenařizovat služební cesty postrádající souvislost s výkonem jeho funkce.
- *K výdajům na dopravu vzniklým mimo služební cesty K. Pinxtena*
- 701 V 90 případech se cestovní příkazy řidiče podepsané K. Pinxtenem netýkaly cest, na které se vztahoval jeho cestovní příkaz.
- 702 Na prvním místě účelem 81 z těchto služebních cest bylo podle Účetního dvora odvézt K. Pinxtena.
- 703 Vzhledem k tomu, že uvedené služební cesty se netýkaly cest, na které se vztahoval cestovní příkaz K. Pinxtena, lze jejich oprávněnost v souladu s články 4 a 6 rozhodnutí č. 33-2004 a týmiž články rozhodnutí č. 19-2009 prokázat pouze tehdy, bylo-li dotčenou cestu možné označit za „jiné cesty související s výkonem funkce“.
- 704 V tomto ohledu K. Pinxten zejména tvrdí, že jeho cesty měly být takto obecně kvalifikovány, neboť jeho zdravotní stav mu neumožňoval řídit služební vozidlo na dlouhé vzdálenosti.
- 705 Je třeba konstatovat, že komentáře k rozhodnutí č. 33-2004 a komentáře k rozhodnutí č. 19-2009 sice předpokládaly, že cestu lze považovat za související s výkonem funkce z důvodu případu vyšší moci a mezi případy vyšší moci uváděla „nemoc“ a „nemožnost řídit“.
- 706 Lékařská potvrzení předložená K. Pinxtenem správě Účetního dvora však v tomto ohledu nestačí k prokázání toho, že v relevantním období nebyl ze zdravotních důvodů schopen řídit na dlouhé vzdálenosti.

- 707 První z těchto lékařských potvrzení ze dne 5. prosince 2008 totiž uvádí pouze to, že K. Pinxten musí používat upravené sedadlo, je-li ve vozidle delší dobu.
- 708 Druhé z uvedených lékařských potvrzení ze dne 31. října 2016 uvádí, že z důvodu „zdravotního problému“ K. Pinxtena, který se postupem času pomalu zhoršuje, se od tohoto dne důrazně doporučuje, aby se K. Pinxten zdržel řízení vozidla na cestách delších než jednu hodinu nebo 100 km. Toto druhé lékařské potvrzení tedy neposkytuje žádné informace o jeho zdravotním stavu v době, kdy byly sporné služební cesty nařízeny.
- 709 Z toho plyne, že K. Pinxten se nemůže platně dovolávat svého zdravotního stavu, aby odůvodnil cestovní příkazy řidiče, které vydal.
- 710 Služební cesty řidiče Účetního dvora vztahující se k cestám, během nichž se na K. Pinxtena samotného nevztahoval cestovní příkaz, lze v této souvislosti rozdělit do tří skupin.
- 711 Zaprvé ve dvanácti případech spočívala služební cesta dotčeného řidiče v tom, že odvezl K. Pinxtena z důvodu, který nebyl znám, nebo z důvodu, který byl jasně oddělitelný od jeho funkce.
- 712 V případě služebních cest řidiče uvedených na řádcích č. 149, 166, 182, 189, 193 a 198 se tak dotčený řidič dopravil vlakem do Bruselu, aby odvezl K. Pinxtena zpět do Lucemburku vozidlem, aniž by bylo původně nebo v průběhu tohoto řízení poskytnuto jakékoli odůvodnění, proč se K. Pinxten v Bruselu nacházel.
- 713 Naproti tomu služební cesty řidiče zmíněné na řádcích č. 78, 212, 342 a 384 spočívaly v tom, že K. Pinxten byl z Lucemburku odvezen autem do Bruselu bez uvedení profesního důvodu, přičemž dotčený řidič se následně vrátil do Lucemburku vlakem.
- 714 Kromě toho účelem služební cesty řidiče uvedené na řádcích č. 254 a 255 bylo odvézt K. Pinxtena do Overpeltu na večeři, kterou, jak bylo konstatováno v bodě 656 tohoto rozsudku, nelze dát do souvislosti s jeho funkcí člena Účetního dvora.
- 715 Za oprávněnou nelze mimoto považovat služební cestu řidiče zmíněnou na řádce č. 64, jelikož se týká cesty K. Pinxtena na zasedání rady dotčené politické strany konané v Bruselu. To, že z dokumentů předložených tímto orgánem plyne, že dotčený řidič byl v době tohoto zasedání ve vlaku a do Bruselu dorazil až po něm, na tomto posouzení nic nemění, neboť uvedený řidič cestoval do Bruselu, aby K. Pinxtena po uvedeném zasedání odvezl.
- 716 Nic ve spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, tedy neumožňuje prokázat, že se služební cesty řidiče uvedené v bodech 712 až 715 tohoto rozsudku vztahovaly k cestám souvisejícím s výkonem funkce K. Pinxtena. Tyto služební cesty je proto třeba považovat za neoprávněné.
- 717 Naopak, i když důvod, který Účetní dvůr uvádí pro služební cestu řidiče zmíněnou na řádce č. 38, a sice vyzvednutí K. Pinxtena v místě jeho dovolené, by mohl prokázat neoprávněnost této cesty, je třeba uvést, že K. Pinxten popírá, že by takovou služební cestu schválil, a že Účetní dvůr neprokázal, že by se tato služební cesta skutečně uskutečnila, neboť spis, který má Soudní dvůr k dispozici, neobsahuje jím podepsaný cestovní příkaz.
- 718 Zadruhé účelem 57 služebních cest řidiče byla cesta mezi městem Lucemburk, kde sídlí Účetní dvůr, a obcí Overpelt, odkud K. Pinxten pochází.

- 719 Služební cesty řidiče uvedené na řádcích č. 107, 126, 144 až 146, 148, 156, 158, 165, 179, 180, 188, 213, 220, 231, 238, 240, 241, 244, 246, 263 až 265, 267, 270, 272, 273, 278, 291, 293, 294, 296, 305, 312, 316, 340, 356, 372, 375, 388, 399 a 400 tak spočívaly v odvozu K. Pinxtena z Lucemburku do Overpeltu, přičemž dotčený řidič se následující den vracel do Lucemburku vlakem.
- 720 Naproti tomu na služebních cestách uvedených na řádcích č. 112, 136, 140, 206 a 387 cestoval dotyčný řidič vlakem do Overpeltu, aby odvezl K. Pinxtena do Lucemburku.
- 721 Další cesty mezi Lucemburkem a Overpeltem, a to nezávisle na jakékoli služební cestě K. Pinxtena, lze nalézt v rámci služebních cest řidičů uvedených na řádcích č. 77, 109, 127, 226, 233, 285, 324, 349, 378 a 383, a to v různých podobách, jako byla cesta tam a zpět služebním vozidlem nebo cesta do Overpeltu s mezizastávkou v Bruselu.
- 722 Tyto různé služební cesty řidiče nelze dát do souvislosti s cestováním K. Pinxtena při výkonu jeho funkce.
- 723 I když se v komentářích k rozhodnutí č. 33-2004 a v komentářích k rozhodnutí č. 19-2009 uvádí, že mezi „další cesty související s výkonem funkce“ náleží cesty mezi bydlištěm a místem práce, tyto komentáře zejména jasně uváděly, a to navíc kurzivou, že zmíněné bydliště se musí nacházet „v místě přidělení“, což znamená, že cesty mezi místem přidělení a místem původu neměly být považovány za „další cesty související s výkonem funkce“ ve smyslu článku 4 rozhodnutí č. 33-2004 a článku 4 rozhodnutí č. 19-2009.
- 724 Jak zdůrazňuje K. Pinxten, správa Účetního dvora byla o této praxi, kterou po léta uplatňoval a která spočívala ve využívání služeb řidiče za účelem cest do místa původu, zajisté nepochybně informována, a to vzhledem k řadě plateb, kterým se z tohoto titulu dostávalo dotčným řidičům, a tomu, že tato správa nakupovala jízdenky na vlak, které tito řidiči v tomto rámci užívali.
- 725 Takto projevená tolerance k této praxi však nemůže K. Pinxtenovi umožnit, aby v tomto ohledu unikl odpovědnosti, jelikož – jak plyne z bodu 370 tohoto rozsudku – není takové povahy, aby mohla založit legitimní očekávání v to, že uvedená praxe je legitimní, a K. Pinxten ostatně nemohl nevědět o neslučitelnosti této praxe s vnitřními pravidly Účetního dvora.
- 726 Pokud jde o služební cesty řidiče týkající se cest do Overpeltu nebo z Overpeltu je třeba ještě upřesnit, že ačkoli vzhledem k nepřesnému znění dotčených cestovních příkazů nelze zcela vyloučit, že jediným účelem některých z těchto služebních cest bylo dopravit K. Pinxtenovi služební vozidlo, aby jím mohl disponovat v místě svého původu, takový účel by sloužil soukromým zájmům K. Pinxtena a nemohl by být považován za oprávněný.
- 727 Zatřetí Účetním dvorem je zčásti zpochybňována oprávněnost jedenácti služebních cest řidiče, neboť tyto služební cesty zahrnovaly cestu mezi Overpeltem a místem, kde se konala služební cesta K. Pinxtena.
- 728 Taková situace skutečně vyvstává v rámci služebních cest řidiče uvedených na řádcích č. 62, 181, 191 a 336, při nichž dotčený řidič odvezl K. Pinxtena do Overpeltu po jedné z jeho služebních cest, jakož i v případě služebních cest řidiče zmíněných na řádcích č. 173 a 366, při nichž jel dotčený řidič vyzvednout K. Pinxtena do Overpeltu, aby ho odvezl na místo, kde se měla uskutečnit služební cesta K. Pinxtena.

- 729 Postavit na roveň těmto případům je třeba i služební cestu řidiče uvedenou na řádku č. 195, v souvislosti s níž Účetní dvůr připouští, že před tím, než K. Pinxtena odvezl řidič přidělený do jeho kabinetu do Overpeltu, plnil K. Pinxten v Bruselu úkol, který spadal do rámce jeho funkce, ale nevztahoval se na něj cestovní příkaz.
- 730 I v případě, že oprávněnost služební cesty K. Pinxtena není nijak zpochybněna, je třeba konstatovat, že na jeho cestu mezi Overpeltem a místem, kde se tato cesta uskutečnila, se jeho cestovní příkaz nevztahuje.
- 731 Z toho plyne, že tuto cestu nelze považovat za „cestu na základě cestovního příkazu“ ve smyslu článku 4 rozhodnutí č. 33-2004 a článku 4 rozhodnutí č. 19-2009.
- 732 Vzhledem k tomu, že podle úvah uvedených v bodech 709 a 723 tohoto rozsudku není taková cesta ani „další cestou související s výkonem funkce“ ve smyslu těchto článků, musí být služební cesty řidiče uvedené v bodech 728 a 729 tohoto rozsudku považovány za neoprávněné v rozsahu, ve kterém zahrnovaly cestu do nebo z Overpeltu.
- 733 Tuto argumentaci je třeba obdobně použít na služební cestu řidiče uvedenou na řádce č. 124, při níž dotyčný řidič vzal K. Pinxtena z letiště ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo) do Overpeltu po několikadenní služební cestě v Makau (Čínská lidová republika).
- 734 I když komentáře k rozhodnutí č. 33-2004 a komentáře k rozhodnutí č. 19-2009 mezi „dalšími cestami souvisejícími s výkonem funkce“ zmiňovaly cesty mezi místem přidělení nebo místem bydliště a letištěm, nezmiňují se totiž vůbec o cestách mezi místem původu a letištěm.
- 735 Za prokázanou nelze naopak považovat neoprávněnost služebních cest řidiče zmíněných na řádcích č. 176, 317, 373 a 374, jelikož spis, který má Soudní dvůr k dispozici, neobsahuje cestovní příkazy K. Pinxtena, na které Účetní dvůr odkazuje, a neumožňuje tedy prokázat, že na sporné cesty se tyto cestovní příkazy oprávněně nevztahovaly.
- 736 Na druhém místě devět služebních cest řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena, jejichž neoprávněnost Účetní dvůr namítá, sledovalo jiný účel než účel odvézt K. Pinxtena.
- 737 V tomto ohledu je zajisté třeba uvést, že uskutečňování takových služebních cest řidičem nebylo ve vnitřních předpisech Účetního dvora, které má Soudní dvůr k dispozici, výslovně předpokládáno.
- 738 Článek 6 rozhodnutí č. 33-2004 a článek 6 rozhodnutí č. 19-2009 přesto nelze vykládat tak, že by znamenaly neoprávněnost služebních cest tohoto druhu, neboť těmito články se řídily pouze služební cesty řidičů, jejichž účelem bylo odvézt členy Účetního dvora nebo generálního tajemníka tohoto orgánu.
- 739 Nelze tedy vyloučit, že cestovní příkazy podepsané K. Pinxtenem, které se týkaly služebních cest řidiče přiděleného do jeho kabinetu a které měly jiný účel než účel jej odvézt, lze považovat za oprávněné, pokud tyto cesty skutečně sloužily zájmům Účetního dvora.
- 740 Tak by tomu v zásadě mohlo být v případě služebních cest dotyčného řidiče, jejichž cílem bylo zajistit přepravu dokumentů.

- 741 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, ostatně plyne, že K. Pinxtenovi bylo původně vytčeno několik služebních cest dotyčného řidiče, které tento účel měly, avšak Účetní dvůr nakonec v rámci této žaloby od namítání jejich neoprávněnosti ustoupil.
- 742 Vzhledem k tomu, že přeprava dokumentů zajišťovaná řidičem Účetního dvora musí přispívat k plnění úkolů Účetního dvora a nesmí vést k nadměrnému vynakládání prostředků Účetního dvora jejich přepravou na dlouhé vzdálenosti, nemůže k takové přepravě, až na výjimečné okolnosti, docházet mezi místem výkonu práce a místem původu jednoho ze členů tohoto orgánu.
- 743 Pokud tento orgán tvrdí, že služební cesty uváděné jako přeprava dokumentů, jichž se týká první žalobní důvod, měly ve skutečnosti jiný účel, je třeba konstatovat jednak to, že až na jeden případ neupřesňuje, jaký tento účel byl, a jednak to, že dotyčný řidič při svém výslechu před OLAF dne 3. října 2017 potvrdil, že vykonával služební cesty spočívající v přepravě dokumentů a jejich zpětném odvozu po podpisu do sídla Účetního dvora.
- 744 Za těchto okolností je třeba neoprávněnost služebních cest řidiče uvedených na řádcích č. 172, 222 a 249 považovat za prokázanou, neboť je nesporné, že účelem těchto služebních cest bylo dopravit dokumenty do místa původu K. Pinxtena.
- 745 Pokud jde o služební cestu řidiče uvedenou na řádku č. 141, i když nebyla prokázána opodstatněnost tvrzení Účetního dvora, že tato služební cesta souvisela s nehodou, nic to nemění na tom, že plyne-li z cestovního příkazu, že dotčený řidič byl povinen dovézt dokumenty do Overpeltu, je třeba uvedenou služební cestu považovat za neoprávněnou.
- 746 Pokud jde o služební cestu řidiče uvedenou na řádku č. 250, ač Účetní dvůr tvrdí, že pod záminkou přepravy dokumentů bylo ve skutečnosti účelem této cesty odvézt láhve šampaňského na svatbu dítěte K. Pinxtena, K. Pinxten toto tvrzení formálně popírá.
- 747 V tomto ohledu není nutné, aby Soudní dvůr určoval, zda důkazy předložené na podporu uvedeného tvrzení stačí k prokázání jeho opodstatněnosti. Služební cestu řidiče zmíněnou na řádku č. 250 by totiž bylo každopádně nutné považovat za neoprávněnou, i kdyby jejím skutečným účelem byla přeprava dokumentů, neboť z cestovního příkazu dotyčného řidiče plyne, že se tento řidič měl vydat do Overpeltu, tedy do místa původu K. Pinxtena.
- 748 Kromě služebních cest týkajících se přepravy dokumentů bylo podle K. Pinxtena účelem služební cesty řidiče uvedené na řádku č. 247 odvézt jeho služební vozidlo do servisu na údržbu.
- 749 V tomto ohledu nelze přijmout argument Účetního dvora, podle kterého na toto odůvodnění nelze přistoupit, jelikož údržba tohoto vozidla byla zajišťována servisem v jiném městě, jelikož neexistují žádné důkazy, který by tento argument podpořily.
- 750 Naopak služební cestu řidiče uvedenou na řádku č. 129, u níž je nesporné, že jejím účelem bylo vyzvednout manželku K. Pinxtena v Overpeltu, aby se mohla zúčastnit oficiální večeře pořádané Účetním dvorem v Lucemburku, nelze považovat za cestu uskutečněnou v zájmu tohoto orgánu.
- 751 Stejně tak je třeba považovat za prokázanou neoprávněnost služební cesty řidiče uvedené na řádku č. 197, neboť z výpovědi řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena při jeho výslechu před OLAF dne 16. října 2017 a z osvědčení o převzetí plyne, že v rámci této služební cesty jel dotčený řidič vyzvednout nové vozidlo, které si K. Pinxten objednal pro své soukromé účely.

752 Dále, i když neoprávněnost služební cesty řidiče uvedené na řádku č. 142 není zpochybněna, nelze tuto neoprávněnost K. Pinxtenovi v tomto řízení vytýkat.

753 V tomto ohledu je třeba uvést, že je nesporné, že při této služební cestě jel řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena do Švýcarska na místo dovolené K. Pinxtena.

754 Ačkoli se strany neshodnou, jde-li o přesný účel této služební cesty, tvrzení K. Pinxtena, podle kterého účelem uvedené služební cesty bylo ve shodě s vedoucím řidičů Účetního dvora vyzvednout služební vozidlo po nehodě, v podstatě odpovídá prohlášením, která dotyčný řidič učinil při svém výslechu před OLAF dne 16. října 2017.

755 Mimoto je prokázáno, že když byl K. Pinxten informován o možné neoprávněnosti služební cesty dotčeného řidiče, požádal v průběhu roku 2011 správu Účetního dvora o to, aby mohl vrátit částky, které byly v souvislosti s touto služební cestou neoprávněně vyúčtovány tomuto orgánu, a že tyto částky byly srazeny z jeho platu.

– K výdajům na dopravu vzniklým při služebních cestách K. Pinxtena

756 Ostatní cestovní příkazy podepsané K. Pinxtenem, o kterých Účetní dvůr v rámci tohoto řízení tvrdí, že byly neoprávněné, se týkaly jízd, na které se vztahoval jeho cestovní příkaz.

757 Služební cesta řidiče, jejímž účelem bylo odvézt K. Pinxtena na cestu, na kterou se vztahoval služební příkaz K. Pinxtena, musí být přítom podle článků 4 a 6 rozhodnutí č. 33-2004 a týchž článků rozhodnutí č. 19-2009 považována v zásadě za oprávněnou.

758 Jinak je tomu v případě takové služební cesty řidiče nicméně tehdy, je-li v rámci vymezeném v bodech 387 až 392 tohoto rozsudku prokázáno, že služební cesta K. Pinxtena, s níž služební cesta tohoto řidiče souvisela, byla buď neoprávněná, nebo zjevně neoprávněná.

759 Proto je třeba mít za to, že i cestovní příkazy řidiče podepsané K. Pinxtenem za účelem toho, aby byl odvozen na jednu ze svých služebních cest, které byly při přezkumu provedeném v bodech 396 až 601 tohoto rozsudku prohlášeny buď za neoprávněné, nebo za zjevně neoprávněné, musí být považovány za neoprávněné, čímž ukazují na zneužití prostředků.

760 Jde-li o zbylé služební cesty, na prvním místě je třeba uvést, že ve třech případech se neoprávněnost služebních cest řidiče uvedených v prvním žalobním důvodu nejeví jako prokázána, jelikož služební cesty K. Pinxtena, kterých se týkaly, nelze na základě důkazů, jimiž Soudní dvůr disponuje, považovat za neoprávněné.

761 Tak je tomu u služebních cest řidiče uvedených na řádcích č. 3, 31 a 281, neboť účelem odpovídajících služebních cest K. Pinxtena bylo setkání s politickými představiteli, se členy belgické vlády nebo ministerského kabinetu, přičemž to, že příkaz ke služební cestě uvedené na řádku č. 281 nebyl příliš transparentní, nestačí k tomu, aby znamenal její neoprávněnost.

762 Na druhém místě 31 služebních cest řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena je třeba naopak považovat za neoprávněných v rozsahu, v němž se vztahovaly ke služebním cestám K. Pinxtena, jež v tomto rozsudku ještě nebyly zkoumány, ale které se nejeví jako cesty související s výkonem funkce K. Pinxtena v souladu s kritérii zvolenými v bodech 396 až 601 tohoto rozsudku.

- 763 Služební cesta řidiče uvedená na řádku č. 344, která spočívala v odvozu K. Pinxtena z letiště ve Frankfurtu nad Mohanem po jeho cestě na Kubu, se tak vztahovala k neoprávněné služební cestě K. Pinxtena.
- 764 Stejně tomu je se služební cestou řidiče zmíněnou na řádku č. 133, neboť odpovídající služební cesta K. Pinxtena měla oficiálně za účel setkání s předsedou dotčené politické strany a s ohledem na záznamy obsažené v diáři K. Pinxtena mu v praxi umožnila zúčastnit se novoroční recepce této politické strany.
- 765 Za neoprávněné je třeba považovat i služební cesty řidiče uvedené na řádcích č. 115, 163, 164, 177 a 178 v rozsahu, ve kterém měly za cíl dopravit K. Pinxtena na setkání s představiteli soukromých hospodářských subjektů, a to stejně jako služební cesty řidiče uvedené na řádcích č. 18 a 114, které souvisely se služebními cestami K. Pinxtena majícími za účel setkání s belgickým obchodníkem, kterého K. Pinxten popsal jako „dlouholetého přítele“ a který byl zmíněn v bodě 493 tohoto rozsudku.
- 766 Kritéria vyvozená s ohledem na vztahy s představiteli zastupujících organizací a sdružení znamenají, že je třeba vyloučit oprávněnost služebních cest řidiče uvedených na řádcích č. 32 a 121, které odpovídaly služebním cestám K. Pinxtena za účelem účasti na novoroční recepci Limburské obchodní a průmyslové komory a akci pořádané nadací působící v oblasti lékařského výzkumu.
- 767 Karel Pinxten využíval služeb řidiče také v rámci služebních cest, které se ve skutečnosti vztahovaly k rodinným nebo volnočasovým činnostem.
- 768 Tak je tomu v případě služebních cest řidiče uvedených na řádcích č. 36 a 268, a to z důvodů uvedených v bodech 657 a 659 tohoto rozsudku, v případě služební cesty řidiče uvedené na řádku č. 225, jejímž skutečným účelem bylo umožnit K. Pinxtenovi navštívit operu, jakož i v případě služební cesty řidiče uvedené na řádku č. 53, která odpovídala služební cestě K. Pinxtena, která byla prezentována pouze jako návštěva belgické univerzity, avšak o které se v diáři K. Pinxtena uvádí, že jejím účelem bylo zúčastnit se předání diplomu jednomu z jeho dětí.
- 769 Kromě toho ve světle úvah uvedených v bodě 554 tohoto rozsudku znamená účast na královském lovu, kterou umožnily služební cesty uvedené na řádcích č. 67 a 223, neoprávněnost cestovních příkazů dotyčného řidiče, jejichž cílem byla doprava K. Pinxtena v rámci této akce.
- 770 Další služební cesty řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena se vztahovaly ke služebním cestám K. Pinxtena, které se jeví jako cesty přímo související s majetkovými zájmy K. Pinxtena.
- 771 Služební cesta řidiče uvedená na řádku č. 404 tak na jedné straně směřovala k odvozu K. Pinxtena na schůzku s notářem v Dijonu (Francie), který byl, jak prokazují e-maily předložené Účetním dvorem, zmocněn k nabytí nemovitého majetku zmíněného při přezkumu druhé části čtvrtého žalobního důvodu a k vytvoření právních nástrojů majících umožnit správu tohoto majetku.
- 772 Na straně druhé lze dát řadu služebních cest řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena do souvislosti s developerským projektem nazvaným „Kaïros“, do něhož, který má Soudní dvůr k dispozici, hodlal K. Pinxten investovat, jak plyne z řady e-mailů obsažených ve spisu.

- 773 Mimo služební cesty řidiče uvedené na řádku č. 113, která odpovídala služební cestě, jejímž oficiálním účelem byl „Kairos“, bylo totiž účelem služebních cest řidiče zmíněných na řádcích č. 51 a 205 odvézt K. Pinxtena na setkání s osobami, které byly v dopisech ze dne 10. dubna 2012 a ze dne 9. února 2012 označeny jako osoba dříve odpovědná za tento developerský projekt a jako architekt, který K. Pinxtenovi pomáhal při přejímání prací v souvislosti s uvedeným projektem.
- 774 Za neoprávněné je kromě toho třeba považovat služební cesty řidiče uvedené na řádcích č. 25, 26, 50, 139, 266 a 397, neboť odpovídaly služebním cestám K. Pinxtena, jejichž účel nebyl dostatečně určitý, neboť odkazoval případ od případu na „formální večeri“, na osoby, jejichž postavení není známo, nebo na „poradce“.
- 775 Takovou neurčitost je třeba konstatovat i ve vztahu ke služebním cestám řidiče uvedeným na řádcích č. 46, 52, 159 a 162, neboť účelem těchto cest bylo vozit K. Pinxtena při návštěvách střední školy a vysoké školy poskytující umělecké vzdělání, aniž by ve spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, byly uvedeny důvody takových návštěv.
- 776 Na třetím místě je třeba přezkoumat služební cesty řidiče uvedené na řádcích č. 106, 151, 153, 167, 214 a 330, jejichž účelem bylo vozit K. Pinxtena v rámci jeho služebních cest vztahujících se k lékařským prohlídkám.
- 777 Dotčené služební cesty K. Pinxtena nelze považovat za služební cesty související s výkonem jeho funkce člena Účetního dvora, neboť není ani tvrzeno, ani *a fortiori* prokázáno, že by se tyto návštěvy vztahovaly k povinným lékařským prohlídkám v tomto postavení.
- 778 Je však třeba uvést, že K. Pinxten z titulu těchto služebních cest nepožadoval náhradu cestovních výdajů ani platbu denních příspěvků. Jediné výdaje, které Účetnímu dvoru v souvislosti s uvedenými služebními cestami vznikly, se tedy vztahovaly k užití služebního vozidla a k využití služby řidiče.
- 779 Komentáře k rozhodnutí č. 33-2004 a komentáře k rozhodnutí č. 19-2009 přitom na jedné straně vykazují pozoruhodnou nejednoznačnost, pokud jde o možnost považovat cestu na lékařské vyšetření za „další cestu související s výkonem funkce“ ve smyslu článku 4 každého z těchto rozhodnutí.
- 780 Ve výčtu „případů vyšší moci“, které lze za takové cesty považovat, byly totiž zahrnuty i „lékařské prohlídky“.
- 781 Z ustálené judikatury Soudního dvora, rozvinuté v různých oblastech unijního práva, sice plyne, že pojem „vyšší moc“ musí být chápán ve smyslu okolností nezávislých na tom, kdo se jí dovolává, neobvyklých a nepředvídatelných, jejichž důsledkům nemohlo být přes veškerou vynaloženou péči zabráněno (rozsudek ze dne 25. ledna 2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, bod 53 a citovaná judikatura).
- 782 Použití pojmu „vyšší moc“ s sebou tedy sice zpravidla nese nepředvídatelnost, avšak jak znění komentářů k rozhodnutí č. 33-2004, tak znění komentářů k rozhodnutí č. 19-2009 bylo v tomto ohledu nesourodé, poněvadž pojem „lékařské prohlídky“ vylučuje jakýkoli rozměr naléhavosti nebo nepředvídatelnosti.

- 783 Na druhou stranu pokud využití řidiče v rámci „další cesty související s výkonem funkce“ z povahy věci nevyžaduje, aby byl dotyčný člen Účetního dvora na služební cestě, je třeba konstatovat, že tím, že K. Pinxten tento orgán transparentně požádal o povolení, aby mohl v rámci služební cesty uskutečnit návštěvu lékaře, umožnil K. Pinxten Účetnímu dvoru, aby provedl předběžnou kontrolu a aby se, pokud by to považoval za vhodné, postavil proti použití prostředků Účetního dvora, které K. Pinxten zamýšlel.
- 784 S ohledem na tyto dvě skutečnosti není neoprávněnost služebních cest K. Pinxtena a řidiče přiděleného do jeho kabinetu zmíněných v bodě 776 tohoto rozsudku zjevná, což by umožnilo vytknout ji K. Pinxtenovi v rámci tohoto řízení.
- 785 Tuto argumentaci však nelze použít na služební cestu řidiče uvedenou na řádce č. 363, která měla rovněž korespondovat se služební cestou K. Pinxtena, jejímž účelem byla návštěva u lékaře, neboť cíl cesty uvedený v cestovním příkazu dotčeného řidiče neodpovídá cíli cesty, který je uveden v cestovním příkazu K. Pinxtena.
- 786 Na čtvrtém místě deset služebních cest řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena souviselo se služebními cestami K. Pinxtena, které nebyly spojeny s náhradou cestovních výdajů a platbou denních příspěvků a jejichž samotný princip není účelně zpochybňován, nýbrž jejichž oprávněnost je zpochybňována v rozsahu, ve kterém zahrnovaly jednu nebo několik cest z nebo do Overpeltu, místa původu K. Pinxtena.
- 787 Takovou situaci lze zaznamenat u služebních cest řidiče zmíněných na řádcích č. 200, 214, 274, 280, 281, 313, 333, 355, 369 a 401.
- 788 Tyto případy se liší od případů zkoumaných v bodech 727 až 735 tohoto rozsudku v tom, že cesta přes Overpelt byla v odpovídajících cestovních příkazech K. Pinxtena jasně oznámena a byla tedy Účetním dvorem předem schválena.
- 789 Vzhledem k tomu, že v Overpeltu neprobíhala žádná činnost související s funkcemi K. Pinxtena, nemohl nicméně cestovní příkaz platně stanovit jednu nebo několik cest z tohoto města nebo do něj.
- 790 Okolnost, že téhož dne byla povolena služební cesta K. Pinxtena, nemůže zejména odůvodnit přidání takové cesty do jeho cestovního příkazu z osobních důvodů, což by pro Účetní dvůr znamenalo další výdaje.
- 791 I když byly dotyčné služební cesty K. Pinxtena povoleny bez jakékoli formy podvodu nebo opomenutí, jejich neoprávněnost je třeba považovat za zjevnou s ohledem na jasně stanovený obecný režim pro cesty do místa původu, na které se cestovní příkaz nemůže platně vztahovat.
- *K užití služebního vozidla bez využití služeb řidiče*
- 792 Ve svém prvním žalobním důvodu vytýká Účetní dvůr K. Pinxtenovi i to, že nahlašoval neoprávněné služební cesty, aniž využil služeb řidiče, a to pouze za tím účelem, aby soukromé cesty, pokud jde o výdaje související s užitím služebního vozidla, podléhaly režimu platnému pro cesty při výkonu funkce.

- 793 Na základě článku 5 rozhodnutí č. 33-2004 a článku 5 rozhodnutí č. 19-2009 byl K. Pinxten sice povinen uhradit výdaje na soukromé cesty uskutečněné s použitím služebního vozidla, a zejména nést dodatečné výdaje na pronájem v případě překročení maxima stanoveného v nájemní smlouvě na 45 000 km za rok. Nadhodnocení ujetých vzdáleností v rámci cest souvisejících s výkonem jeho funkce pro něj tedy mohlo být finančně zajímavé.
- 794 Z cestovních příkazů K. Pinxtena, které předložil Účetní dvůr, je mimoto zřejmé, že v řadě případů bylo k cestám v rámci těchto služebních cest užito služební vozidlo.
- 795 Spis, který má Soudní dvůr k dispozici, však neobsahuje žádný odhad rozsahu nadměrného vykazování cest uskutečněných z profesních důvodů, který by umožnil posoudit úmyslnost nebo závažnost této praxe.
- 796 Vzhledem k tomu, že služební cesty K. Pinxtena uvedené na podporu prvního žalobního důvodu nebyly spojeny s náhradou cestovních výdajů, ani s platbou denních příspěvků či využitím služeb řidiče, jeví se navíc jako zcela okrajové.
- 797 Ačkoli je tedy nadměrné vykazování služebních cest nepochybně nesprávné, pro účely tohoto řízení se nejeví jako užitečné určit, zda Účetní dvůr mohl takovou praxi K. Pinxtenovi platně přičíst.
- 798 Ze stejných důvodů není nutné zkoumat výtku Účetního dvora, pokud jde o služební cesty uvedené na řádcích č. 147, 187 a 330, podle které to, že si K. Pinxten ponechal služební vozidlo, mělo za následek, že řidič musel cestovat vlakem, čemuž se mělo předejít.
- 799 S ohledem na vše, co bylo uvedeno výše, je třeba konstatovat, že první žalobní důvod je zčásti opodstatněný.

3. K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití a protiprávního využívání daňových výsad

- 800 V rámci svého druhého žalobního důvodu Účetní dvůr tvrdí, že K. Pinxten tím, že zneužíval a protiprávně užíval palivové karty, které mu byly dány k dispozici, porušil své povinnosti integrity, příkladnosti a nezaujatosti.
- 801 Úvodem je důležité uvést, že ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, plyne, že členům Účetního dvora a některým jejich rodinným příslušníkům jsou dávány k dispozici palivové karty, které jim umožňují nakupovat pohonné hmoty prodávané za cenu ujednanou tímto orgánem aniž museli platit spotřební daň nebo daň z přidané hodnoty (DPH).
- 802 I když neoprávněné užívání této palivové karty tedy pro Účetní dvůr neznamená žádné zvláštní výdaje, nic to nemění na tom, že jde o zneužití daňových úlev přiznaných tomuto orgánu, čímž jsou dotčeny prostředky členských států i Unie.
- 803 Pro účely rozhodnutí o druhém žalobním důvodu je tedy třeba určit, zda tvrzení a důkazy předložené Účetním dvorem umožňují prokázat, že K. Pinxten neoprávněně používal palivové karty, které mu byly dány k dispozici, jak tvrdí Účetní dvůr v první a ve druhé části tohoto žalobního důvodu.

a) K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z toho, že si dítě K. Pinxtena ponechalo a užívalo palivovou kartu, i když už nebylo členem jeho domácnosti

1) Argumentace účastníků řízení

804 V rámci první části svého druhého žalobního důvodu Účetní dvůr tvrdí, že K. Pinxten umožnil jednomu ze svých dětí ponechat si a používat palivovou kartu po dni 1. září 2012, od kterého již toto dítě nebylo považováno za jedno z vyživovaných dětí K. Pinxtena.

805 Karel Pinxten tedy porušil příslušná pravidla stanovená zejména směrnicí 2008/118, velkovodským nařízením ze dne 7. února 2013 a ministerskou vyhláškou ze dne 18. března 2010, když osobě, která nebyla členem jeho domácnosti, umožnil využít daňových úlev. Samotná okolnost, že toto dítě s ním nadále bydlelo v Lucembursku, což ostatně nebylo prokázáno, neznamená, že mohlo nadále využívat dotčených daňových úlev.

806 Podle K. Pinxtena bylo dotčené dítě členem jeho domácnosti až do roku 2018, jelikož toto postavení není totožné s postavením vyživovaného dítěte a toto dítě s ním bydlelo až do února 2018. Skutečnost, že toto dítě bylo v tomto období zaměstnáno, není v projednávané věci relevantní.

2) Závěry Soudního dvora

807 Předně není zpochybňováno, že palivová karta, kterou dal k dispozici Účetní dvůr, si dotčené dítě ponechalo i po dni 1. září 2012, i když ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, jasně neplyne, k jakému dni tato situace skončila.

808 Z přípisu poskytnutého Účetním dvorem kromě toho plyne, že od tohoto dne již toto dítě nebylo považováno za vyživované dítě K. Pinxtena ve smyslu článku 2 přílohy VII služebního řádu pro účely vyplácení příspěvku na vyživované dítě, a to proto, že uvedené dítě ukončilo studium a začalo vykonávat výdělečnou činnost.

809 Za prokázané je konečně třeba považovat tvrzení K. Pinxtena, podle kterého toto dítě nadále bydlelo v jeho bydlišti, a to jednak s ohledem na prohlášení o legálním pobytu v Lucembursku ze dne 27. listopadu 2011 a jednak s ohledem na potvrzení o hlavním bydlišti vydané belgickou správou, uvádějící zápis do evidence obyvatel Bruselu ode dne 9. února 2018.

810 V této souvislosti je důležité uvést, že Účetní dvůr nezmiňuje žádné vnitřní pravidlo tohoto orgánu, které by vymezovalo podmínky, za nichž může rodinný příslušník některého z členů uvedeného orgánu nakládat s palivovou kartou.

811 Ponechání si a používání palivové karty ze strany dotčeného dítěte po dni 1. září 2012 je však stejně třeba považovat za neoprávněné, plyne-li z pravidel upravujících daňové úlevy, která se při používání takové karty uplatňují, že dítě člena Účetního dvora, které se již nepovažuje za vyživované dítě tohoto člena ve smyslu článku 2 přílohy VII služebního řádu, ale které nicméně nadále u uvedeného člena bydlí, nemůže těchto daňových úlev využívat.

812 Pokud jde o osvobození od spotřební daně, čl. 12 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2008/118 stanoví, že zboží podléhající spotřební dani je osvobozeno od spotřební daně, je-li určeno k použití v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů nebo též mezinárodními organizacemi, které za

mezinárodní organizace uznávají orgány veřejné moci hostitelského členského státu, a členy těchto organizací v mezích a za podmínek stanovených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo v souladu s dohodami o umístění jejich sídla.

- 813 Článek 12 odst. 2 této směrnice stanoví, že osvobození od spotřební daně uvedená v tomto článku se uplatní za podmínek a v mezích stanovených hostitelským členským státem.
- 814 Toto ustanovení je provedeno článkem 1 ministerské vyhlášky ze dne 18. března 2010, který stanoví, že belgický zákon ze dne 22. prosince 2009 o obecné úpravě spotřebních daní se vyhláší v *Mémorial* za účelem jeho použití v Lucemburském velkovévodství.
- 815 I když Účetní dvůr přesně neuvádí, které ustanovení tohoto zákona se podle jeho názoru uplatní v projednávané věci, je třeba poznamenat, že článek 13 uvedeného zákona odkazuje na osvobození od spotřební daně ve prospěch diplomatů, konzulárních úředníků, ozbrojených sil a subjektů uvedených v čl. 20 bodech 7 až 12 belgického obecného zákona ze dne 18. července 1977 o clech a spotřebních daních.
- 816 Z článku 20 bodu 7 tohoto obecného zákona ve znění použitelném v Lucembursku plyne, že osvobození od spotřební daně se za určitých podmínek přiznává i ve vztahu k přiměřenému množství zboží, které je určeno pro osobní potřebu diplomatických zástupců a konzulárních úředníků, kteří v Lucembursku působí, včetně jejich rodinných příslušníků, kteří jsou členy jejich domácnosti, nejsou-li dotčené osoby státními příslušníky Lucemburského velkovévodství ani v něm nemají trvalý pobyt a nevykonávají v něm žádnou profesní nebo obchodní činnost pro svůj osobní prospěch.
- 817 Pokud jde o DPH, z článku 1 ve spojení s článkem 4 velkovévodského nařízení ze dne 7. února 2013 plyne, že diplomatictí zástupci a konzulární úředníci mohou požívat osvobození od DPH v případě přímého, skutečného a výlučného používání některého zboží v Lucembursku pro osobní a soukromou potřebu těchto zástupců a úředníků a také jejich rodinných příslušníků, kteří jsou členy jejich domácnosti, nejsou-li tyto naposledy uvedené osoby státními příslušníky Lucemburského velkovévodství nebo nemají-li v něm trvalý pobyt a nevykonávají-li v něm žádnou činnost výdělečné povahy.
- 818 I když příslušná ustanovení lucemburského práva definující podmínky pro uplatnění dotčených osvobození od spotřební daně a DPH odkazují na rodinné příslušníky, kteří jsou členy „domácnosti“ toho, kdo je hlavním příjemcem dotčených daňových úlev, neplyne z těchto ustanovení, že by tento pojem odpovídal pojmu „domácnost“ ve smyslu služebního řádu.
- 819 V situaci, kdy Účetní dvůr nepředložil přesné údaje ohledně rozsahu pojmu „domácnost“ v lucemburském právu, není přitom prokázáno, že by dotčené dítě, u něhož není ani tvrzeno, ani *a fortiori* prokázáno, že by v Lucembursku vykonávalo výdělečnou činnost, nemohlo nadále využívat daňových výsad přiznaných rodinným příslušníkům člena Účetního dvora.
- 820 Účetní dvůr tedy neprokázal, že by ponechání si a užívání palivové karty ze strany tohoto dítěte po dni 1. září 2012 bylo neoprávněné.
- 821 Z toho plyne, že první část druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

b) K druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z využívání palivové karty za účelem nákupu pohonných hmot určených do vozidel náležejících třetím osobám

1) Argumentace účastníků řízení

- 822 Ve druhé části svého druhého žalobního důvodu Účetní dvůr tvrdí, že v záznamech týkajících se používání palivových karet, které měl K. Pinxten k dispozici, jsou anomálie, které prokazují, že K. Pinxten umožnil, aby tyto karty používaly třetí osoby.
- 823 Karel Pinxten tvrdí, že palivové karty poskytnuté Účetním dvorem využívali pouze členové jeho domácnosti. Anomálie uváděné Účetním dvorem lze vysvětlit cestami rodiny několika vozidly a užitím náhradních vozidel. V době, kdy k těmto událostem došlo, by sice bylo snadné podat přesná vysvětlení, s odstupem času však další vysvětlení poskytnout nelze.

2) Závěry Soudního dvora

- 824 V projednávaném případě je nesporné, že zatímco vozidla, která měl k dispozici K. Pinxten a jeho rodinní příslušníci, měla dieselové motory, palivové karty, které jim byly dány k dispozici, sloužily nejen k nákupu nafty, ale i benzínu.
- 825 Jak v bodě 169 svého stanoviska uvedl generální advokát, ze záznamů o užití těchto palivových karet v letech 2016 a 2017 plyne zejména to, že uvedené karty byly nejméně dvanáctkrát použity k nákupu benzínu.
- 826 Vzhledem k tomu, že daňových osvobození, která se uplatňují při použití palivové karty dané členovi Účetního dvora k dispozici, smí požívat pouze tento člen nebo někteří členové jeho rodiny, musí být taková karta užitá výlučně k tankování paliva do vozidel, která mají tyto osoby k dispozici.
- 827 Tyto nákupy benzínu vysvětlil K. Pinxten během svého výslechu před OLAF a později v průběhu tohoto řízení právě užíváním náhradních vozidel.
- 828 Vzhledem k tomu, že K. Pinxten byl však o existenci podezření týkajících se dotčených anomálií informován při svém výslechu před OLAF, k němuž došlo dne 22. prosince 2017, a poté v předběžné zprávě Účetního dvora, která mu byla sdělena dne 5. října 2018, lze od K. Pinxtena logicky očekávat, že předloží důkazy, které budou s to jeho argument, podle kterého tyto anomálie mají svůj původ v opakovaném užívání náhradních vozů v letech 2016 a 2017, podpořit.
- 829 Je přitom třeba konstatovat, že K. Pinxten žádný důkaz na podporu tohoto tvrzení nepředložil.
- 830 Z toho plyne, že druhé části druhého žalobního důvodu, a tedy zčásti i tomuto žalobnímu důvodu je třeba vyhovět.

4. K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepravdivých hlášení pojistné události v souvislosti s údajnými nehodami za účasti služebního vozidla a řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena

a) Argumentace účastníků řízení

- 831 Ve svém třetím žalobním důvodu Účetní dvůr K. Pinxtenovi vytýká, že porušil své povinnosti integrity, příkladnosti a nezaujatosti, když od pojišťovny obdržel náhradu újmy na základě nepravdivých hlášení podepsaných na žádost K. Pinxtena řidičem přiděleným do jeho kabinetu.
- 832 Odškodnění se mu dostalo zaprvé za událost, k níž údajně došlo v lednu 2010 a při níž měl řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena přejet kufr patřící K. Pinxtenovi, v němž se měla nacházet láhev vína a několik kusů oblečení. Z výpovědí tohoto řidiče nicméně plyne, že k této události nikdy nedošlo.
- 833 Odškodnění se K. Pinxtenovi dostalo zadruhé v návaznosti na hlášení týkající se nehody, k níž došlo dne 17. ledna 2011. Toto hlášení zmiňovalo nehodu, která se stala v Bruselu, mezi jeho soukromým vozem řízeným jedním z jeho dětí a jeho služebním vozidlem, které řídil řidič přidělený do jeho kabinetu, i když však dotčená újma vznikla v důsledku srážky ve Francii a i když služební vozidlo řídil K. Pinxten.
- 834 Karel Pinxten nepředložil žádný důkaz prokazující, že skutečnosti ohlášené pojišťovně byly správné. Byla-li hlášení pro pojišťovnu podepsána řidičem přiděleným do kabinetu K. Pinxtena, měl mu K. Pinxten zabránit, aby tímto způsobem jednal, poněvadž znal skutečnou situaci. Tím, že tak neučinil, donutil svého podřízeného ke spáchání trestného činu, jehož byl návodcem nebo spolupachatelem.
- 835 Účetní dvůr se kromě toho domnívá, že svědectví řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena jsou přesvědčivá, a to vzhledem ke shodě mezi těmito svědectvími a ke skutečnosti, že byla podána osobou, která se s ohledem na ně vystavuje trestnímu a disciplinárnímu řízení.
- 836 Karel Pinxten tvrdí, že hlášení pro pojišťovnu opravdu odrážejí skutečnost.
- 837 Z prohlášení, která úřadu OLAF poskytl vedoucí řidičů Účetního dvora, plyne, že jeho útvár se zabýval řešením problémů s pojišťovnou, jež souvisely s nehodami. Žádné ze shromážděných prohlášení se mimoto nezmiňuje o tom, že by K. Pinxten do těchto případů zasahoval.
- 838 Prohlášení řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena jsou navíc nevěrohodná vzhledem k rozporům, které obsahují, a okolnostem, které je provázejí. Tvrdí se tak, že na řidiče byl vyvíjen nátlak ze strany vedoucího právního oddělení Účetního dvora, který ho třikrát vyslyšel a neúspěšně jej nutil, aby podepsal udání, které by mu dávalo postavení oznamovatele.

b) Závěry Soudního dvora

- 839 Pokud jde na prvním místě o nehodu, která se měla odehrát dne 17. ledna 2011, v záznamu o dopravní nehodě zaslaném pojišťovně se uvádí, že obě vozidla, mezi nimiž došlo ke střetu, řídilo dítě K. Pinxtena a řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena, kteří tento záznam podepsali.

- 840 V tomto ohledu je sice třeba uvést, že některé nepřímé důkazy působí tak, že podporují tvrzení Účetního dvora, podle kterého jsou skutečnosti uvedené v uvedeném záznamu nepřesné.
- 841 Předně, když řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena během svého slyšení v rámci interního vyšetřování Účetního dvora tvrdil, že v době dotčené nehody skutečně řídil služební vozidlo K. Pinxtena, během svých tří výslechů u OLAF ustáleně tvrdil, že v době střetu obou dotčených vozidel nebyl přítomen.
- 842 Některé okolnosti kromě toho naznačují, pokud jde o totožnost řidiče dotčeného služebního vozidla, že pojišťovna obdržela rozporuplné informace.
- 843 Z interního e-mailu této pojišťovny ze dne 28. ledna 2011 zaprvé plyne, že jeden z jejích zástupců byl před obdržetím záznamu o dopravní nehodě ústně informován, že dotčená vozidla řídili K. Pinxten a jeho syn.
- 844 Zadruhé odpovědi jednoho ze zástupců uvedené pojišťovny na otázky, které mu byly položeny Účetním dvorem v letech 2017 a 2018, potvrzují, že tato pojišťovna byla původně informována o tom, že jedno z obou dotčených vozidel řídil K. Pinxten.
- 845 Je nicméně třeba uvést, že tyto odpovědi se rozcházejí s prohlášeními, která řidič poskytnul úřadu OLAF, a to v rozsahu, ve kterém tvrdil, že pojišťovně byly zaslány dva různé záznamy o dopravní nehodě, zatímco v uvedených odpovědích se uvádí, že pojišťovna obdržela pouze jediný záznam o dopravní nehodě.
- 846 Nesporné je konečně to, že K. Pinxten zaslal pojišťovně dopis ze dne 11. ledna 2012, v němž upřesňuje, že „měl dne 17. ledna 2011 střet se služebním vozidlem“, a kritizuje postup této pojišťovny, která odmítla zaplatit opravy vozidla v situaci, kdy záznam o dopravní nehodě podepsaly „dvě osoby z téže rodiny“.
- 847 I kdyby však tyto důkazy postačovaly k prokázání toho, že záznam o dopravní nehodě předaný Účetním dvorem pojišťovně obsahoval chybné informace, spis, který má Soudní dvůr k dispozici, neumožňuje prokázat, že tato nepravdivá hlášení lze přičíst K. Pinxtenovi.
- 848 Jediné důkazy předložené Účetním dvorem s cílem tuto přičitatelnost prokázat vycházejí z prohlášení dotčeného řidiče v tomto smyslu učiněného při jeho výslechu před OLAF dne 7. prosince 2017 a ze zopakování tohoto postoje v jeho připomínkách ke shrnutí skutečností které mu zaslal OLAF, ze dne 20. dubna 2018.
- 849 Je však důležité zdůraznit, že postoj řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena během interního vyšetřování Účetního dvora a následně během vyšetřování OLAF značně kolísal.
- 850 Řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena během interního vyšetřování Účetního dvora tvrdil, že v době nehody ze dne 17. ledna 2011 služební vozidlo skutečně řídil, a následně při svém prvním výslechu před OLAF dne 3. října 2017 uvedl, že se nedomnívá, že ho K. Pinxten žádal o vyplnění záznamu a že si „matně vzpomíná“, že pokyny v tomto smyslu obdržel od vedoucího řidičů Účetního dvora.
- 851 Během druhého výslechu před OLAF dne 16. října 2017 řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena uvedl, že si nepamatuje, zda žádost o vyplnění záznamu vzešla od tohoto vedoucího nebo od K. Pinxtena, avšak domnívá se, že pocházela „spíše“ od druhého jmenovaného.

- 852 Při třetím výsledku před OLAF dne 7. prosince 2017 tvrdil, že při předchozím výsledku nebyly jeho vzpomínky přesné, avšak nyní, že si je „jistý“ a že to byl „opravdu K. Pinxten, kdo ho [požádal], aby tento nový záznam udělal“.
- 853 Neexistuje přitom důvod, proč přikládat důvěru výlučně posledním výpovědím řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena.
- 854 Odpovědi zástupce pojišťovny na otázky, které mu v letech 2017 a 2018 zaslal Účetní dvůr, se mimoto zmiňují o výlučných kontaktech s vedoucím řidičů Účetního dvora, který poté, co bylo jednou nadneseno, že může dojít k odmítnutí náhrady újmy vzniklé na služebním vozidle K. Pinxtena, přišel spontánně s tím, že dojde ke změně jmen zúčastněných řidičů.
- 855 Tento vedoucí ostatně při svém výsledku před OLAF v souvislosti s dotčenou nehodou odmítl jakékoli zasahování K. Pinxtena a poukázal na existenci soustavné praxe, která je jeho „nadřízeným“ známa a spočívá v podávání nepravdivých hlášení pojišťovně v rámci útvaru řidičů Účetního dvora, tedy praxe, na kterou odkazoval i řidič přidělený do kabinetu K. Pinxtena během výsledku před OLAF dne 16. října 2017.
- 856 Kromě toho je třeba zdůraznit, že informace, na které poukazuje K. Pinxten v dopise ze dne 11. ledna 2012, naznačují spíše to, že obsah záznamu o dopravní nehodě zasláního Účetním dvorem pojišťovně neznal.
- 857 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba konstatovat, že důkazy předložené Účetním dvorem nestačí k prokázání toho, že K. Pinxtena lze v rámci tohoto řízení učinit odpovědným za nepravdivé hlášení pojišťovně týkající se nehody, k níž došlo dne 17. ledna 2011.
- 858 Pokud jde o událost, ke které došlo v lednu 2010, jsou výpovědi řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena při jeho třetím výsledku před OLAF dne 7. prosince 2017 jediným důkazem, který Účetní dvůr předložil na podporu svých tvrzení, jež jsou K. Pinxtenem důrazně zpochybňována.
- 859 Z výše uvedeného přitom plyne, že jen výpovědím řidiče přiděleného do kabinetu K. Pinxtena před OLAF nelze přikládat rozhodující váhu.
- 860 Tento řidič se navíc o události z ledna 2010 zmínil až ve velmi pozdní fázi řízení, i když již dříve měl příležitost zmínit případné nesrovnalosti, kterých se dopustil K. Pinxten a které nebyly úřadu OLAF známy.
- 861 Za těchto okolností je třeba mít za to, že opodstatněnost tvrzení Účetního dvora týkající se události z ledna 2010 není prokázána.
- 862 V důsledku toho musí být třetí žalobní důvod v plném rozsahu zamítnut.

5. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze situace střetu zájmů vyvolané K. Pinxtenem v rámci vztahu s vedoucí kontrolovaného subjektu

a) Argumentace účastníků řízení

- 863 Ve svém pátém žalobním důvodu Účetní dvůr tvrdí, že K. Pinxten tím, že vstoupil do vztahu s vedoucí kontrolovaného subjektu, nesplnil své povinnosti nezaujatosti, nezávislosti, nestrannosti, integrity a příkladnosti.
- 864 Svou nezávislost a nestrannost totiž narušil, nebo přinejmenším vyvolal takový dojem, tím, že vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, což je subjekt spadající do působnosti III. senátu Účetního dvora, nabídl k pronájmu soukromý byt.
- 865 Karel Pinxten zdůrazňuje, že v návrhu na pronájem jeho bytu nebylo zmíněno, že je členem Účetního dvora. Jediným prvkem souvisejícím s tímto orgánem v tomto návrhu byla jeho e-mailová adresa, která tak byla použita pro soukromé účely, jelikož jinou e-mailovou adresu neměl. Uvedený návrh kromě toho odpovídal běžným tržním podmínkám.

b) Závěry Soudního dvora

- 866 Dopisem ze dne 20. listopadu 2014 navrhl K. Pinxten vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, že jí pronajme byt v Bruselu.
- 867 Není sporu o tom, že tato představitelka stála v čele subjektu kontrolovaného Účetním dvorem a konkrétně III. senátem tohoto orgánu, jehož předsedajícím byl k tomuto dni K. Pinxten.
- 868 Aby členové Účetního dvora splnili závazek vykonávat své povinnosti naprosto nezávisle v obecném zájmu Unie, stanovenou jim v článku 285 SFEU, musí přitom dbát na to, aby se vyhnuli jakémukoli střetu zájmů.
- 869 Tato povinnost je připomenuta v čl. 2 odst. 1 kodexu chování z roku 2012 a v bodě 3.3 etických standardů. Bod 3.4 etických standardů mimoto stanoví, že členové Účetního dvora nesmějí s kontrolovaným subjektem udržovat žádný kontakt, který by mohl narušit jejich nezávislost.
- 870 Tím, že K. Pinxten navrhl vedoucí kontrolovaného subjektu, aby s ním vstoupila do vztahu finanční povahy, vystavil se potenciálně střetu zájmů způsobilému narušit jeho nezávislost a nestrannost.
- 871 Okolnost, že dotčený dopis neobsahoval výslovnou zmínku o tom, že je členem Účetního dvora, je v tomto ohledu irelevantní.
- 872 Mimoto, že existenci vazby mezi K. Pinxtenem a Účetním dvorem bylo možné vyvodit z e-mailové adresy zmíněné v tomto dopise, je třeba uvést jednak to, že skutečnost, že K. Pinxten je členem tohoto orgánu, byla obecně známa, a jednak to, že v případě přijetí návrhu formulovaného v uvedeném dopise adresátem, by střet zájmů každopádně objektivně existoval, i kdyby adresát o funkci K. Pinxtena nevěděl.
- 873 V důsledku toho je pátý žalobní důvod opodstatněný.

C. Ke zbavení nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky

1. Argumentace účastníků řízení

- 874 Účetní dvůr tvrdí, že skutky K. Pinxtena jsou zvláště závažné a splňují tudíž podmínku stanovenou v tomto ohledu v rozsudku ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson (C-432/04, EU:C:2006:455).
- 875 Tyto skutky totiž narušují základní hodnoty Unie, docházelo k nim velmi často, způsobily Účetnímu dvoru značnou újmu, mohly být kvalifikovány jako trestné činy a vychází z podvodného úmyslu, který se projevil praktikami předstírání.
- 876 Účetní dvůr ponechává na uvážení Soudního dvora, aby stanovil povahu a rozsah sankce při zohlednění zásady přiměřenosti, vysokého stupně odpovědnosti K. Pinxtena, narušení obrazu orgánu, vysoké míry závažnosti nesplnění povinností a rozsahu finanční újmy způsobené Unii.
- 877 Karel Pinxten tvrdí, že se nedopustil nesplnění povinností vyplývajících ze své funkce ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU.
- 878 Jeho chování bylo podle jeho názoru srovnatelné s chováním dalších členů Účetního dvora. Nevylučuje sice, že se mohl dopustit určitých chyb, ty jsou však okrajové a měly být tímto orgánem napraveny.

2. Závěry Soudního dvora

- 879 Z výše uvedeného posouzení plyne, že i když je třeba třetí žalobní důvod uplatněný Účetním dvorem zamítnout, první, druhý, čtvrtý a pátý žalobní důvod jsou naopak přinejmenším zčásti opodstatněné, takže je třeba mít za to, že K. Pinxten nese odpovědnost za řadu nesrovnalostí.
- 880 Tím, že K. Pinxten vykonával neohlášenou činnost neslučitelnou se svou funkcí člena Účetního dvora, zneužíval prostředky tohoto orgánu a jednal způsobem, který byl s to založit střet zájmů ve vztahu ke kontrolovanému subjektu, je odpovědný za nesplnění povinností dosahující značného stupně závažnosti, a porušil tak povinnosti vyplývající z jeho funkce člena uvedeného orgánu ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU.
- 881 Porušení těchto povinností v zásadě vyžaduje uplatnění sankce na základě tohoto ustanovení (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2009, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 149).
- 882 Na základě tohoto ustanovení může Soudní dvůr uložit sankci spočívající v odvolání z funkce nebo ve zbavení nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky. Toto odvolání z funkce se bude moci uplatnit pouze v případě nesplnění povinností, ke kterému dochází a které je postihováno v době, kdy je dotčený člen Účetního dvora stále ve funkci. Zbavení nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky se bude moci naopak uplatnit zejména tehdy, kdy k nesplnění povinností došlo během funkčního období naposledy uvedeného člena Účetního dvora a toto nesplnění je postihováno po uplynutí tohoto funkčního období, jako je tomu v projednávaném případě (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 73).

- 883 Konkrétně, jelikož z informací poskytnutých při jednání účastníky řízení plyne, že K. Pinxten má pouze nárok na důchod, musí se uvedená sankce vztáhnout na tento nárok, a nikoli na jej nahrazující požitky.
- 884 Při neexistenci upřesnění ohledně rozsahu zbavení nároku na důchod v článku 286 odst. 6 SFEU má Soudní dvůr volnost rozhodnout o jeho úplném nebo částečném odnětí (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2006, Komise v. Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 73).
- 885 Tato sankce však musí být přiměřená závažnosti porušení povinností vyplývajících z funkce člena Účetního dvora zjištěných Soudním dvorem.
- 886 Pro účely určení závažnosti porušení povinností vyplývajících z funkce člena Účetního dvora zjištěných Soudním dvorem je třeba zohlednit zejména povahu těchto porušení, okolnosti, za nichž k nim došlo, význam újmy způsobené na integritě, pověsti nebo zájmech Unie a také míru úmyslu nebo nedbalosti při spáchání uvedených porušení.
- 887 S cílem zajistit dodržení zásady přiměřenosti je nutné zohlednit i všechny okolnosti, které mohou zesílit, nebo naopak zmírnit odpovědnost K. Pinxtena.
- 888 V této souvislosti je navíc důležité zohlednit to, že úplné nebo částečné zbavení nároku na důchod je omezením vlastnického práva zaručeného článkem 17 Listiny, neboť má za následek, že dotčená osoba je zcela nebo zčásti zbavena nároků na starobní důchod, které nashromáždila v průběhu své profesní dráhy, přičemž tyto nároky mají kromě toho přispět k zajištění obživy této osoby po skončení této dráhy.
- 889 Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva k článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 k EÚLP, který je třeba vzít pro účely výkladu článku 17 Listiny do úvahy na základě čl. 52 odst. 3 Listiny jakožto minimální úroveň ochrany [rozsudek ze dne 21. května 2019, Komise v. Maďarsko (Požívací práva k zemědělské půdě), C-235/17 EU:C:2019:432, bod 72 a citovaná judikatura], ostatně plyne, že sankce, která má za následek zbavení jednotlivce celého starobního důchodu nebo jeho části, nutně představuje zásah do práva této osoby na respektování tohoto vlastnictví (v tomto smyslu viz rozsudek ESLP ze dne 14. června 2016, Philippou v. Kypr, CE:ECHR:2016:0614JUD007114810, § 65).
- 890 Úplné nebo částečné zbavení nároku na důchod je třeba považovat i za omezení práva na sociální zabezpečení a na sociální pomoc zakotveného v článku 34 Listiny.
- 891 Řada okolností je přitom takové povahy, že prokazuje, že nesrovnalosti přičitatelné K. Pinxten vykazují závažnost zvláště vysokého stupně.
- 892 Na prvním místě ze zjištění učiněných v rámci přezkumu prvního, druhého, čtvrtého a pátého žalobního důvodu předloženého Účetním dvorem plyne, že K. Pinxten během svých dvou funkčních období člena tohoto orgánu úmyslně a opakovaně porušoval pravidla platná v rámci tohoto orgánu, čímž soustavně narušoval nejzákladnější povinnosti vyplývající z jeho funkce.
- 893 Na druhém místě K. Pinxten se často pokoušel tato porušení uvedených pravidel zakrýt, a to zejména tím, že předkládal žádosti o povolení služebních cest, v nichž nebyly uvedeny podstatné informace o tom, jaké činnosti jsou v rámci dotčených služebních cest skutečně zamýšleny, nebo tyto činnosti uváděl matoucím způsobem.

- 894 Na třetím místě nesrovnalosti, kterých se K. Pinxten dopustil, do značné míry přispěly k jeho osobnímu obohacení tím, že prostředky Účetního dvora byly vynakládány na financování jeho soukromých činností.
- 895 Na čtvrtém místě chování K. Pinxtena způsobilo Účetnímu dvoru značnou újmu nejen z finančního hlediska, nýbrž rovněž pokud jde o jeho obraz a pověst.
- 896 Na pátém místě je důležité zdůraznit, že Účetní dvůr je podle čl. 287 odst. 2 SFEU pověřen přezkumem legality a správnosti příjmů a výdajů Unie a dále zajištěním řádného finančního řízení, a to zejména tím, že hlásí jakékoli nesrovnalosti.
- 897 Pokud jde o tuto zvláštní funkci, bod 2.2 etických standardů stanoví, že Účetní dvůr musí vystupovat jako vzor finančního řízení a své prostředky musí spravovat v naprostém souladu s platnými pravidly.
- 898 Jestliže všechny osoby, jimž jsou v rámci Unie svěřeny vysoké funkce, tedy musí, jak bylo připomenuto v bodě 239 tohoto rozsudku, dodržovat nejpřísnější normy chování, zvláštní funkce, kterou Účetní dvůr má, ještě zvyšuje závažnost nesrovnalostí, kterých se K. Pinxten dopustil.
- 899 Odpovědnost K. Pinxtena však mohou zmírnit jiné skutečnosti.
- 900 Zprvce K. Pinxten získal nárok na důchod na základě práce, kterou během dvanácti let služby u Účetního dvora vykonával.
- 901 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, přitom neplyne, že by byla zpochybněna kvalita této práce, přičemž K. Pinxten byl od roku 2011 svými kolegy dokonce zvolen do funkce předsedajícího III. senátu Účetního dvora.
- 902 Zadruhé, i když porušení povinností vyplývajících z jeho funkce, kterých se K. Pinxten dopustil, jsou především záležitostí jeho osobní volby, jejíž neslučitelnosti s nejzákladnějšími povinnostmi vyplývajících z jeho funkce si nemohl být nevědom, nic to nemění na tom, že trvání těchto nesrovnalostí nahrávala nepřesnost vnitřních pravidel tohoto orgánu a umožnily je nedostatky v kontrolách, které byly tímto orgánem zavedeny.
- 903 I když Účetní dvůr musí mít v zásadě možnost spoléhat se na prohlášení svých členů, aniž by byl povinen soustavně ověřovat správnost informací, které jsou v nich obsaženy, z přezkumu prvního žalobního důvodu plyne, že velké množství služebních cest K. Pinxtena bylo povoleno, přestože poskytl informace, které byly jasně nedostatečné k tomu, aby takové povolení odůvodnilo, zatímco jiné byly povoleny, přestože z jejich účelu plynulo, že jsou zjevně neoprávněné. Za srovnatelných podmínek byly rovněž nahrazovány výdaje na reprezentaci a pohoštění.
- 904 Stejně tak, i když správa Účetního dvora nemohla nevědět o soustavné neoprávněnosti využívání služeb řidičů během obou funkčních období K. Pinxtena, nepovažovala za užitečné reagovat, i kdyby jen K. Pinxtena upozornila na nesprávnost praxe, kterou zavedl.
- 905 S ohledem na všechny tyto skutečnosti bude spravedlivým posouzením okolností projednávané věci, bude-li rozhodnuto tak, že K. Pinxten se zbavuje dvou třetin nároku na důchod, a to ode dne vyhlášení tohoto rozsudku.

IX. K návrhu na odškodnění podanému K. Pinxtenem

A. Argumentace účastníků řízení

- 906 Karel Pinxten navrhuje, aby byla Účetnímu dvoru uložena povinnost zaplatit mu částku 50 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené jednáním tohoto orgánu.
- 907 Tato újma vycházela zejména z postupných sdělení Účetního dvora. Tato sdělení zničila kariéru a pověst K. Pinxtena.
- 908 Účetní dvůr tvrdí, že tento návrh je nepřijatelný, neboť byl podán u nepřislušného soudu.

B. Závěry Soudního dvora

- 909 Ze samotného znění čl. 286 odst. 6 SFEU plyne, že toto ustanovení zakládá zvláštní prostředek ochrany práv, v jehož rámci má Soudní dvůr určit výlučně to, zda člen Účetního dvora nebo bývalý člen tohoto orgánu přestal splňovat vyžadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající z jeho funkce.
- 910 I když Soudní dvůr musí rozhodnout o žalobních důvodech předložených v žalobě podle tohoto ustanovení Účetním dvorem proti členovi nebo bývalému členovi tohoto orgánu a případně i o procesních návrzích připojených k této žalobě, není příslušný rozhodovat o návrzích, které k uvedené žalobě nemají žádný vztah.
- 911 Pokud se tedy K. Pinxten domnívá, že mu Účetní dvůr svým jednáním způsobil újmu, a chce se domoci náhrady za ni, musí podat samostatnou žalobu podle článků 268 a 340 SFEU, přičemž k rozhodnutí o této žalobě je v souladu s čl. 256 odst. 1 SFEU příslušný Tribunál. V rámci řízení zahájeného podle čl. 286 odst. 6 SFEU nemůže naopak za tímto účelem platně podat protinávrh.
- 912 Z toho plyne, že Soudní dvůr není příslušný rozhodnout o návrhu na náhradu újmy předloženém K. Pinxtenem.

K nákladům řízení

- 913 Článek 138 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 138 odst. 3 jednacího řádu však stanoví, že Soudní dvůr může rozdělit náklady řízení nebo rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení, pokud účastníci řízení neměli úspěch v jednom nebo několika žalobních důvodech.
- 914 Účetní dvůr měl v plném rozsahu úspěch ve svém pátém žalobním důvodu a zčásti úspěch ve svém prvním, druhém a čtvrtém žalobním důvodu. Naopak v plném rozsahu neuspěl se svým druhým a třetím žalobním důvodem a zčásti ani se svým prvním a čtvrtým žalobním důvodem.
- 915 S ohledem na povahu tohoto řízení a na skutečnost, že bylo zjištěno, že K. Pinxten opakovaně a závažně porušil povinnosti vyplývající z jeho funkce člena Účetního dvora, budou však okolnosti projednávané věci spravedlivě posouzeny rozhodnutím, že K. Pinxten ponese kromě svých vlastních nákladů i náklady vynaložené Účetním dvorem.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (plénium) rozhodl takto:

- 1) **Návrh Karla Pinxtena na přerušení řízení do skončení trestního řízení zahájeného lucemburskými orgány poté, co byla těmto orgánům předána zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) týkající se věci č. OC/2016/0069/A 1, se zamítá.**
- 2) **Návrh Karla Pinxtena na to, aby byla Evropskému účetnímu dvoru uložena povinnost sdělit zprávu vypracovanou na základě interního auditu a opatření přijatá v návaznosti na tuto zprávu, jakož i veškeré přípisy tohoto orgánu ohledně případných porušení nezávislosti interního auditora, se zamítá.**
- 3) **E-mail předsedy Evropského účetního dvora zasláný dne 13. února 2019 ostatním členům tohoto orgánu a jeho generálnímu tajemníkovi, předložený Karlem Pinxtenem v příloze B.10 jeho žalobní odpovědi, se odstraňuje ze spisu.**
- 4) **Karel Pinxten porušil povinnosti vyplývající z jeho funkce člena Evropského účetního dvora ve smyslu čl. 286 odst. 6 SFEU, pokud jde o:**
 - **neohlášený a protiprávní výkon činnosti v rámci řídicího orgánu politické strany;**
 - **zneužití prostředků Účetního dvora k financování činností bez souvislosti s funkcí člena tohoto orgánu v rozsahu konstatovaném v bodech 387 až 799 tohoto rozsudku;**
 - **užití palivové karty k nákupu pohonných hmot určených do vozidel náležejících třetím osobám a**
 - **vyvolání střetu zájmů v rámci vztahu s vedoucím kontrolovaného subjektu.**
- 5) **Karel Pinxten se ode dne vyhlášení tohoto rozsudku zbavuje nároku na dvě třetiny svého důchodu.**
- 6) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 7) **Soudní dvůr není příslušný rozhodnout o návrhu na náhradu újmy předloženém Karlem Pinxtenem.**
- 8) **Karel Pinxten ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským účetním dvorem.**

Podpisy